

சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
இயற்றிய "பேரூர்ப் புராணம்" -
பகுதி 1
படலம் 1 - 7 (1-627)

**pErUr purANam of
kAcciyappa munivar
part 1 /verses 1-627
In tamil script, Unicode/UTF-8
format**

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Mr.

Muthukkumaraswamy of
Singapore for the
preparation of this etext in
Unicode (input and proof-
reading).

Preparation of HTML and PDF
versions: Dr. K.

Kalyanasundaram, Lausanne,
Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2008.

Project Madurai is an open,
voluntary, worldwide initiative
devoted to preparation
of electronic texts of tamil
literary works and to distribute
them free on the Internet.

Details of Project Madurai are

available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely
distribute this file, provided this
header page is kept intact.

சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
அருளிய

"பேரூர்ப் புராணம்" - பாகம் 1

0. கடவுள் வாழ்த்து,
அவையடக்கம்	1-20
1. திருநாட்டுப்படலம்	21-95
2. திருநகரப்படலம்	96-191
3. நைமிசப்படலம்	192-209
4. புராண	

வரலாற்றுப்படலம்	210-261
5. பதிகப்படலம்	262-272
6. நாரதன் வழிபடு படலம்	273-339
7. காலவன் வழிபடுபடலம்	340-418
8. காமதேனு வழிபடுபடலம்	419-503
9. குழகன் குளப்புச் சுவடுற்றபடலம்	504-627

உ

சிவமயம்

சீலத்திரு கச்சியப்ப முனிவர்
இயற்றிய "பேரூர்ப் புராணம்"

0. கடவுள் வாழ்த்து, அவையடக்கம் (1-20)

காப்பு (1)

1 கங்கையும் பனிவெண்
டிங்களும் விரைத்த
கடுக்கையந் தொங்கலு
மரவும்
தங்குபொற் சடையு முக்கணுந்
தாதை தாணுவென்
றுணர்த்தமென் மலர்க்கை
அங்குச பாச மணிந்துவெற்
புயிர்த்த வாரணங்
கன்னையென் றுணர்த்தி
வெங்கலி முழுதுந்
துமித்தருள் பட்டிவிநாயகன்

சேவடி பணிவாம்.

1

கடவுள் வாழ்த்து (2-14)

2 பட்டீசர்

கடல்கூழ்ந்த வுலகுண்ட
கனிவாய னிருந்தொழிலுங்
கமழ்ந்த தெய்வ
மடல்கூழ்ந்த மலர்க்குரிசின்
முதற்றொழிலு மவரொடு
மடிக்கு ஞான்றவ்
அடல்கூழ்ந்த வரன்வழியே
மீட்டும்வரப் பணித்தருளி
யாவிக்கெல்லாம்
மிடல்கூழ்ந்த விருடணிக்கு
மாதிநகர்ப் பட்டீசர்
விரைத்தாள் போற்றி.

1

3 அரசம்பலவாணர்

திருமார்பன் முதலான
தேவருக்கெல்
லாமறையோன் சிவனே
யாமென்
றொருவாய்மை
மறைகரைந்த
துண்மையெனத்
தெளிந்துலக முய்ய முத்தீ
மருவாருங் குழலுமைபத்
தினிவளர்ப்ப விடக்கரத்து
வயங்க வேந்திப்
பெருவாழ்வு தரவரசம்
பலத்தாடும் பேரொளியைப்
பேணி வாழ்வாம்

2

4 மரகதவல்லியம்மை
கங்கைநதி சடைக்கரந்த

கணவனா ருருக்கலந்த
தனக்கே யல்லால்
துங்கமணிக் கோடிரண்டா
யிரம்படைத்த
கரியெவர்க்குந் தூண்டன்
முற்றாது
அங்கனெடும் புவனத்தென்
றமைந்தனள்போற்
பாசமொடங் குசங்கை
மங்கலமிக் கருள்பேரூர்
மரகதவல் லியினிருதாள் 3
வனசம் போற்றி.

5 விநாயகக்கடவுள்
வேறு
கற்றை வெண்கதிர் மேருவி
னொழுக்கிய காட்சியின்
மணிமார்பின்

உற்ற முப்புரி நுல்கர
டத்தினின் றுகுமதத்
துருவேறாய்ப்
பொற்ற தாதைபோற்
றேவர்தஞ் சிகைகொலோ
பூண்டன ரிவரென்னும்
பெற்றி நித்தலும்
விளைக்குமங் கரன்கழற்
பிரசமா மலர்போற்றி.

4

6 முருகக்கடவுள்
காமர் மல்கிய வருவிஃ
தன்றெனக் கருத்தின்முன்
னுறத்தோற்றும்
காம னல்லுடல்
பொடித்தகண் ணிடத்துமை
கணவனார் நிகரில்லாக்
காமர் மல்கிய வருவெனத்

தோற்றிய காளையை
யடியார்தங்
காம முற்றமிக் கருளுமங்
குலிநகர்க் கந்தனைப்
பணிவாமால்.

5

7 திருநந்திதேவர்
உலகம் யாவையு
மொருநொடிப்
பொழுதினுண் டுமிமுஞ்சக்
கரமாதி
மலர்கை யேந்திய நாரணன்
முதலிய வானவர்
குழாமெல்லாம்
அலகி லார்வமு மச்சமுந்
தழீஇநிரை யாகநின்
றனர்போற்ற
இலகு வேத்திரச்

சிறியகோற் பணிபுரி
யேந்தல்பூங் கழல்போற்றி

6

8 சண்டீச நாயனார்

வேறு

விண்ணவ ரேனுஞ்

சிவபிரான் பத்தி மேவில

ராயினல் வினையும்

திண்ணிய பாவ மெனப்படு

மென்று சிறுவிதி

தெரிப்பவன் பினரேல்

மண்ணவ ரேனும்

வெய்யபா தகமு மறுவினல்

வினையெனப் படுமென்

றண்ணலம் புவியிற்

றெரித்தசண் டீசரடிமலர்

முடிமிசைப் புனைவாம்.

7

9 திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
நாயனார்
வேறு
தவந்த என்பினைப்
பெண்ணெனைப்
படைத்துஞ்சார் மழவன்
உவந்த பெண்ணுயி
ரளித்துமொட் டாதெதிர்
புத்தன்
நிவந்த சென்னியை யுருட்டி
முத்தொழி னிறுவிப்
பவந்த டுத்துயிர்க்
கருளுஞ்சொற் பனவனைப்
பணிவாம்.

8

10 திருநாவுக்கரசு நாயனார்
விஞ்சை கற்பன வேறிலை

விடையவன் பதங்கள்
அஞ்சு மேயென
வறியவெவ் வுலகுங்கற்
புணையா
நெஞ்சு துட்கெனு
நெடும்புனல் வேலையும்
பிறவி
வஞ்சு வேலையு நீந்திய
மன்னனைப் பணிவாம்.

9

11 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
ஆடு பாம்பணிந் தம்பலத்
தாடிய வழகற்
பாடு பாப்பல பகர்ந்துமற்
றும்மையின் பயனும்
கூடு மேலையிற்
பயனுங்கோ தனைத்தையு
மொருவும்

வீடும் வாங்கும்வா
ணிகத்துறு விரகனை
வியப்பாம்.

10

12 மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்
உள்ள மாகிய புலத்தினைப்
பத்தியா லுமுது
தெள்ளு ஞானவித்
துறுத்துநற் சிரத்தைநீர்
பாய்த்திக்
கள்ள வான்பொறிக்
களைகள்கட் டானந்தம்
விளைத்துக்
கொள்ளை கூறுமா
ணிக்கவா சகன்கழல்
குறிப்பாம்.

11

13 மற்றைய நாயன்மார்

அறத்தி னீடிய வகத்திடைச்
சிவானந்தம் விளைய
உறத்த டாதுமுன் பாய்த்திய
வொழுக்கநீர் முழுதும்
புறத்தி னேகுறக்
கவிழ்த்ததே போன்மெனப்
புனல்கண்
நிறத்தின் வாக்குமெய்
யன்பின ரெவரையு
நினைப்பாம்.

12

14 குருமரபு

வேறு

அங்கணர்தங் கயிலைவரை
நந்திநவின் றருளும்

அருணூலை

மொழிபெயர்த்த வாசிரியன்
மரபில்

தங்குதுறை சையினமச்சி
வாயர்மறை ஞானர்
தயங்கியவம் பலவாண
ருருத்திரகோ டியர்மா
மங்கலவே லப்பரிரு
குமாரசா மிகண்மா
சிலாமணியா
ரிராமலிங்கர் வயங்கிருவே
லப்பர்
இங்கணுயர் திருச்சிற்றம்
பலவரிருள் துமித்திட்
டெனையாளம்
பலவாண ரிவர்களையேத்
தெடுப்பாம்

13

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் 14

அவையடக்கம் (15-20)

15 வேறு

சூழிமால் யானை சுமந்த
நானிலத்துச் சூழ்ந்தவேழ்
கடலையு மொருங்கு
நாழியா லளப்பப் புகுந்ததே
போலா நான்முகன் மாலளந்
தறியா
ஊழியான் கருணை
ஊற்றெழ நடன முஞ்ற்றுறும்
பிப்பிலா ரணியப்
பாழிமான் மியங்கண்
முழுவதுஞ் சிறியேன்
பகருவான் புகுந்தது மாதோ. 1

16 சித்திரம் பிறங்கச்

செம்பொன்றிற் குன்றி
செறிப்பினுஞ் செய்கையே
விழைவார்
ஓத்ததின் றிதற்கென்
றுவப்பராற் கூடத்
தொளிர்மணி யழுத்தினு
மணியின்
உத்தமம் விழைவோ
ரதனையே மதிப்ப
ருரைத்தவென் கிளவியாற்
சிலர்தாம்
கைத்தன ரேனும் பயனுறு
மனத்தோர் கைக்கொள்வர்
மான்மியச் சிறப்பால்.

2

17 பண்டுகே வலத்திற்
கிடந்தவா ருயிர்க்குப்
பரிவினாற் றனதுப காரம்

கண்டரு ளிறைபோற்
றாங்களே பிறர்தங்
கவிதையிற் கரிசுதீர்த்
தாள்கை
கொண்டவை யிருந்தோர்
தம்மையா மிரப்பிற் கோதற
விளங்கிய வவர்தம்
மண்டிய புகழுக் கியைவதன்
றெனவா ளாதிருந் தனமவர்
மாட்டு.

3

18 அருவருப் புடைய
துடலமென் றறிந்தும்
அரும்பய னுறுநரு முறாரும்
ஒருவருந் திறத்தி னுரிமைமற்
றதன்பா லுறுத்துவர்
மதுரமென் கிளவி
மருவரி திதுவென்

றறிந்துமென் பாடன்
மாட்டுவை யகத்துளா
ரெவரும்
பொருவருந் திறத்தி
னுரிமைபூ னுவராற்
பொறியிலே னிடத்துறு
மகிழ்வால்

4

19 கடல்கடைந் தெடுத்தச்
வமிழ்தமுஞ் சமழ்ப்பக்
கதித்ததீஞ் சுவையெழாற்
பாடல்

நடவின ரிருவர் சேக்கைபெற்
றிருந்த நாயகன்
செவியிடைத் துடிமான்
விடநிகர் குரைப்பு மேறலிற்
றெளிந்தோர் விதியுளி
யுஞ்றுசெந் தமிழ்கள்

படருமச் செவியிற்
சிறியனேன் றொடையும்
படருமா லுலகெலாம் பரவ.

5

20 வேறு

கொன்றை மாலையுங் கூவிள
மத்தமும் பிறையும்
துன்று வார்சடைப் பட்டிநா
யகர்சுரர் போற்ற
மன்றி னாடல்செய் குடவயிற்
சிதம்பரம் வயங்கு
கின்ற மேதகு கொங்குநாட்
டணிகிளப் பாமால்.

6

அவையடக்கம் முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் 20

1. திருநாட்டுப்படலம் (21-95)

21 திங்களும் உரோணியுந்
திகழ்ந்ததிற மென்ன
மங்கல வினைத்தொழிலு
மங்கையரும் வேத
அங்கியும் வளர்க்குமறை
யந்தணருங் காவும்
கொங்குமலி கின்றதொரு
கொங்குவள நாடு.

1

22 கோதைபயில் விற்கொடி
குலாவிய புயத்தன்
கோதையர் விழிக்கணை
குளிக்குமரு மத்தன்
கோதைகம முங்கவிகைக்
கொங்கனென விள்ளுங்
கோதைநனி யாண்டதொரு
கொங்குவள நாடு.

2

23 பருதியொடு வெண்மதி
பரிக்கவொளி நல்கும்
உருகெழு கனற்புதல்வ
னாண்டவொரு சீரால்
இருசுட ருயிர்த்தவர்க
ளாண்டவிரு நாட்டின்
குருவென விலங்கியது
கொங்குவள நாடு.

3

24 மலாடும்வளர் பாண்டியும்
வழங்குபுன னாடு
நிலாவுதிறை யாகநிதி
நிச்சமும் வழங்கி
விலாழிமத குஞ்சரமும்
வெய்யபொருண் மற்றுங்
குலாவுசிறப் பெய்தியது
கொங்குவள நாடு.

4

25 இலவிதழி பாகனி

லிழிந்தமலர்க் கைதை
கலவியது காரமிழ்து
கான்றதொழி யாத
புலவுடைய தென்றுகடல்
போக்கிநில மூன்றிற்
குலவிவள மெத்தியது
கொங்குவள நாடு.

5

26 குறிஞ்சி

வேறு
கடலு வர்ப்பென நீக்கிய
காமரிந் நாட்டின்
தடவு வண்மையை
நோக்கியே சாகர முகந்த
படலை மென்முகில்
பயிலுவர் முழுவது
மகற்றிப்
புடவி யெங்கணும்

பொழிந்துகண் படுப்பன
வரைகள்.

6

27 கருவி நீண்முகிற் கஞ்சுகம்
போர்த்ததன் மேலால்
குருதி மாமணிக் கொழுநிற
வானவிற் பைம்பூண்
மருமம் வீழ்தரப் பூண்டுபன்
மணிகொழித் திழியும்
அருவி யாரமு மணிந்ததா
லருவரை யடுக்கம்.

7

28 குழவி வாண்மதி தவழ்வது
கோடெனத் தோன்ற
முழுவ மாமழை முழக்கெழ
முகத்துமின் னோடை
தழுவ மாலைவெள்
ளருவியஞ் சலசல மதநீர்

ஒமுக வோங்கல்க ளரசுவா 8
வெனச்சிறந் தனவால்

29

கழைநி வந்ததண் சாரலிற்
களகள முழங்கும்
மழையை வேற்றுவா
வரவென மதமலை
யெதிர்ந்து
புழைநெ டுங்கர நீட்டவாய்
முழையெனப் புகுந்த
தழைம ழைக்குல நிமிர்வது
தளைவிடு நாள்போல. 9

30 தண்ட மெண்ணில காட்டுவ
தாழ்வரைக் குலமும்
தொண்ட கப்பறை
முழக்குநர் துவன்றுசீ றூரும்
கொண்ட சேவகங் காட்டுவ

குலவரை முழையும்
மண்டு போர்பல வடுத்துழி 10
மறவர்தம் புயமும்.

31 சுடர்ம ணிக்குலந் துவன்றிய
தடநெடுங் கோட்டுக்
கடகங் காட்டுவ
கொடிச்சியர் கரங்களுங்
காவும்
சுடர்ம ணிக்குலந் துவன்றிய
தடநெடுங் கோட்டுக்
கடகங் காட்டுவ களித்தெழு
களிறுங்கல் வரையும்.

11

32 வேட்ட தற்பமே யாயினு
மேவுமா முயல்வோர்
வீட்டு வார்விழை யாதன
மேன்மைய வேனுஞ்

சேட்டு மாமணி பொடிபடச்
செந்தழல் விரைக்கா
னூட்டி னார்தினை வித்தினா 12
ருயர்மலை வாழ்நர்.

33 செய்ய கோலினர்
திசைதொறுஞ் செலுத்துசக்
கரத்தார்
வெய்ய தண்டமு
முடையவர் வெல்பெருங்
கதையார்
ஐய நாளறி கணியின
ரசலமந் திரஞ்சூழ்
மெய்யர் யாவரும்
வெற்பமர் வாழ்க்கையா
டவரே. 13

34 முருந்து மூரலார்
மொழியையு மியலையும்

வேட்டு

வருந்து கிள்ளையு

மஞ்ஞையும் வார்புனத்

திதண்மேல்

இருந்து ளாரென வின்புறு

மின்முகங் காணா

விருந்தி னாரென

வெதும்புறும் விலகுக்கக்

கவணால்

14

35 கிழங்கு செந்தினை

யைவனந் தோரைகேழ்

மதுஆன்

பழங்க னற்பசி கெடுப்பன

படிவன வருவி

முழங்கு தண்கனை

கண்படுப் பனமுதிர்

மான்றோல்

தழங்கி ரும்புகழ்ப்

பொருப்பினர்

வாழ்க்கைதாழ் விலதே.

15

36 பிணிமு கத்தன புனங்களே

பெரிதிரங் குவன

துணிபு னற்சனைத்

துடுமென விழுமரு விகளே

திணிப டும்வயி ரத்தன

சிலம்புகூழ்தடமே

அணிப டுங்கொடுங்

கோலின வழிமதக் களிறே. 16

37 பெரும்ப யத்தன பிரசம்வார்

பொதும்பரே யல்ல

சுரும்பு ழக்கமென்

றோடவிழ் மலர்த்தடஞ்

சுனையும்

கருங்க யத்தன கமழ்ந்தவச்

சுனைகளே யல்ல
மருங்கு துன்றிய
மழைதவழ் மணிவரைக்
குலமும்.

17

38 முல்லை

வேறு

அருவியம் புனங்களை
யளிக்கு மேனலும்
இருவியு மாக்ககுந
ரிருக்கை மால்வரை
மருவிய வுடையென
மருங்கு வாங்கிய
திருவியல் கானகஞ் செல்வ
மிக்கதே.

18

39 புல்லமாய்ப் புரமடு

மிறையைத் தாங்கினோன்

புல்லமார்
நிரைகளைப்புரக்க
முன்னுவோன்
புல்லமா யிருந்ததிப் புடவி
யென்றுபல்

புல்லமார் நிரையெலாம் 19
புணர்ந்த செவ்வித்தே.

40 மந்திர வலியினான்
வலைத்துக் கட்டிய
வெந்திற லுழுவையின்
வெடிகொ ளோதையும்
சுந்தர மகளிர்கள் துவன்றி
மத்தெறி
பைந்தயி ரோதையும்
பகுக்கொ ணாதரோ.

20

41 தொறுவியர் கற்பினான்
மிகுந்த தோற்றத்தை

நிருவிய தென்பவே
நிலத்தின் மங்கையர்
மறுவில்கற் புடையராய்
வார்கு ழற்பெயும்
நறுவிரை முல்லையி
னகைத்த கானமே.

21

42 ஏற்றினா விரலையா விதழி
யாத்தியும்
தோற்றலான் மாலொரு
பாலிற் றுன்னலால்
ஆற்றநற் பான்முத லைந்து
மாடலால்
நீற்றினன் திருவுரு
நிகர்க்குங் கானகம்

22

43 பெருகிய பாற்கடற் பள்ளி
பெற்றவன்

பருகிய வழதினான்
பானெய் பற்றுமிக்
குருகிய காதலிற் கரந்துண்
டானெனின்

வெருகுமங் குயர்ந்தன 23
விருப்ப வுண்டியால்

44 வேய்மணிக் குழலினும்

வெய்ய மாலையில்
தாய்மணிக் குரையினுந்
தழைக்குங் கன்றுதேர்
வாய்மணிக் குரையினும்
வழங்கு தூதினும்
ஆய்மணி யனையவ ரகந்த
ழைப்பரே. 24

45 சயமுறு தன்னில வரகுஞ்

சாமையும்
வயல்வளர் செந்நெலும்

வணங்க மிக்குறு
பயனொடு தலைநிமிர் பரிசு
பெற்றன
வியலுறு மிறுங்குகம் பாதி
யெங்கணும்.

25

46 காணமுந் திலமுநந்
கடலைச் செல்வமும்
தூணுற ழரையின துவரைக்
கானமும்
மாணுறு மவரையும் பயறு
மற்றவும்
பேணிந ரையுறப்
பெருக்கஞ் சான்றவே.

26

47 விடுத்தவல் லேற்றினை
விரகிற் பற்றினோர்க்
கடுத்தன எளிதினல்

லணங்க னார்வடந்
தொடுத்தகுஞ் சரங்களுந்
துளங்கு சிங்கமும்
கடுத்தவழ் கூற்றமுங் கைக்க
டங்கியே.

27

48 கோலொடுங் கயிற்றொடுங்
குழலொ டும்பசுக்
காலொடும் பழகுவ
பொதுவர் கைத்தலம்
பாலொடுந் தயிரொடும்
நெய்யொடும் பைம்பொற்
சாலொடும் பழகுவ தைய
லார்கரம்

28

49 மருதம்
அந்தினுந் தெய்வ தமருந்
தவத்தினால்

உந்தியி னொருமல
ருயிர்த்த தாமென
நந்துயிர் முத்தினா னகக்கும்
பங்கயச்

சுந்தரப் பணைவனத் தருகு
சூழ்ந்தவே.

29

50 வேறு

ஒன்றுக ணரனுக் கீந்திட்
டுவணத்தோன் கமலக்
கண்ணன்

என்றுல கிசைப்பப்

பெற்றான் இத்தகு பதுமஞ்
சாலத்

துன்றுநம் மிறைவ னோடு
சோர்வற்க என்று ஏகம்

நன்றுறை சிதறித் துஞ்சும்

நனைமலர்க் காவு தோறும். 30

51 குழையொடு தோடு நாலக்
கொடியிடை துடங்கக்
கொங்கை
விழைதகக் காட்டிப்
புள்ளின் வியத்தகு குரல்க
டோற்றி
மழைமுகிற் கூந்தல் சோர
மருங்குகண் மலர்கள்
சேர்த்தித்
தழைமதுத் தெவிட்டிக்
காமத் தையலர் புரையுஞ்
சோலை.

31

52 சிலம்புகா லணிந்து பாணி
செறிந்தகற் கடகந் தோற்றி
வலம்புரி யுந்தி தாழ்ந்து
மணிநிழற் காஞ்சி சூழ்ந்து
நலம்புரி யலர்க டோன்ற

நாயகன் விழையத் துள்ளிப்
புலம்புகுத் தன்பின் மாதர்
போன்றன வேரி யெல்லாம். 32

53 சுரும்பொடு ஞிமிருந்
தேனுந் தும்பியும் பாண
ராக அரும்பவிழ் கமல
மெல்லாம் அரியலார் வள்ள
மாக விரும்பிய விலைமூ
தாட்டி யாயின விலக
லின்றி இரும்புனற் றடங்க
டோறு மிடையிடை விராய
வன்னம். 33

54 முள்ளரைக் கமல மேய
மூரியம் புனிற்றுக் காரான்
உள்ளுறத் தவழ்ந்து கோட்டி
னொழிந்துநீர் குறைந்த
பொய்கை

துள்ளுமீன் செருத்தன்
முட்ட துனைந்தவை
பெயர்ந்து கொட்டுந்
தெள்ளீய நறும்பால்
பாய்ந்து குறைவறத் தேக்கு 34
மன்றே.

55 வள்ளையுங் குவளைப்
போதும் மயங்கிமேய்
செங்கட் காரான்
நள்ளுறச் சொரிந்த தீம்பால்
நசையின்வாய் மடுத்துங்
கஞ்சப்
பள்ளியிற் பயின்று மாதர்
படர்தொறு நடைகள் கற்றும்
ஒள்ளிய தெய்வ நாட்டை
மறந்தன ஒதி மங்கள் 35

56 பாவிரி புலவர் சாவாப்

புலவரும் பழிச்சுந் தெய்வக்
காவிரி பவானி யாம்ப
ராவதி கங்கை யென்னப்
பூவிரி காஞ்சி மாற்றும்
பொங்கிவெண் டிரைகள்
வீசித்

தாவிரி பழன மோம்பத்
தலைதலை பரந்த மாதோ

36

57 வரைவிழி யருவி யென்ன
மணிகொழி கலுழி யென்ன
விரைதரு நதிக ளென்ன
வியத்தகு நீத்த மொன்றே
பரைதனக் குரிய கேள்வன்
படைத்தளித் தழிப்போர்
பானின்
றுரைதரு மூவ ரென்னப்
படுவதொத் துரைவே

றெய்தும்.

37

58 மலைபடு வயிரஞ்
செம்பொன் மருப்புநித்
திலஞ்சந் தாதி
அலையினிற் கவர்ந்து
கொல்லை யாயர்தம்
புறங்கண் டன்னோர்
விலையிழு தமுதந் துய்த்து
மேற்செலப் பழன மள்ளர்
குலைதொறும் பறைக
ளார்ப்பக் கொமென
வெதிர்சென் றாரால்.

38

59 மணித்தலைப் பாப்புக்
கூட்டம் வைகிய நாக
நாடிங்
கணித்தென வுடைப்பிற்

றாழ்ந்த வவலெலா
மலையின் பக்கந்
துணித்தவன் காவல் பூண்ட
சோதிசூழ் நாக நாடுந்
தணித்தன மென்னத்
தூர்த்துத் தடாயவன்
குலைகள் செய்தார்

39

60 விலைமட மாதர் நெஞ்சின்
வீற்றுவீற் றுடைப்பிற்
சென்ற
அலைநெடும் புனல்கண்
முற்றும் அகத்துற மறுத்த
லோடுங்
குலைகளு ளடங்கி நல்ல
குலம்வரு தெய்வக் கற்பின்
தலைவளர் மாதர் நெஞ்சி
னொழுகின தடங்கால்

61 கதுப்பிளந் தோகை நல்லார்
 கண்ணெனக் கயல்கள் பாய
 மதுப்புனற் கமலம் பூத்த
 வளநெடு வயல்க
 ளெல்லாம்
 புதுப்புனல் பாய வோகை
 பொங்கிய கருங்கை மள்ளர்
 வெதுப்புறும் அரிய லார்ந்து
 வினைத்திறத் தூக்க மிக்கார்.

62 வேறு

சீர்த்த வித்தொழி
 லாளர்க்குத் தென்றிசைப்
 பார்த்தி வன்விரை யாக்கலி
 பாறுமென்
 றோர்த்து ளங்கொள

வன்னவ னூர்தியைக்
கார்த்த டங்கையி னாருழக்
கட்டினார்.

42

63 கமலக் கண்ணன்முன்
றோன்றிய காளைகை
யமருக் கேற்றவ லப்படை
நம்மிரு
சமரக் கால்வழிச் சாருவ
தாமெனத்
திமிரப் பூணிகள் செல்வ
தருக்கியே.

43

64 வெள்ளை கைப்படை
வீற்றுற நந்தகோன்
பிள்ளை நீருட் பிறந்ததோற்
றத்தினுள்
துள்ளு மொன்று
துனைந்திரிந் தோடுமொன்

றள்ள லுட்படிந் தாங்கலைப்
புண்ணுமே.

44

65 ஏத மென்றறி யாதய

லாரிடங்

காத லிற்கவர்ந் தார்முகங்

காட்டிய

சீத வம்புயத் தேனொடுந்

தாழ்வன

நீதி மன்முனவ் வானனம்

நின்றென.

45

66 நாய கன்கை நகம்படு

மூற்றினால்

சாயன் மெல்லிய லார்கட

ழைப்பபோல்

தேய லப்படை சென்றுறு

மூற்றினால்

பாய பண்ணை பயப்பட

நின்றவே.

46

67 மெய்யி னூறு வெளிப்பட
நாணிய
மையன் மாதர்
மறைத்தவெண் டீசெனத்
தைய சால்கள் தமைமறைத்
திட்டதாற்
கையி னாற்றுநர் பாய்த்திய
காமர்நீர்.

47

68 நாவ லங்கனி நேர்நறுஞ்
சாற்றினை
மாவ லங்கொளு மள்ளர்
மரம்படுத்
தாவ லங்கொட்ட
ஆற்றுக்கா லாட்டியர்
மேவ லங்கிய வெண்முளை

வித்தினார்.

48

69 சேறு செய்குந ரோர்புறஞ்
சேற்றிடை
வீறு வெண்முளை வித்துந
ரோர்புறம்
நாறு வாங்கி நடுகுந
ரோர்புறம்
வேறு வேறு வினைத்திற
மிக்கதே.

49

70 ஏரி னுஞ்சிறப் பென்றெருப்
பெய்தபின்
சீரி தென்று களையடச்
செப்பினார்
நீரி னுசிறப் பாநெடுங்
காவலென்
றாரி னுஞ்சிறப் பெய்தவ
ளிப்பவர்.

50

71 வேறு

கருங்களமர் களையென்னச்
செங்கயற்கட் கடைசியர்கள்
மருங்குனெடுங்
கொடிநுடங்க வளர்தானை
மீச்செல்ல
நெருங்கியகை
வளையொலிப்ப நிரிறம
தவயவத்துக்
கொருங்கிகலும்
பகைமுடிப்ப
வொளிர்நறும்பூம்
பணையடுத்தார்.

51

72 செய்யவாய்க்

கருங்கயற்கண்
வெண்முறுவற்

பைந்தொடிக்கைப்
பையரா வகல்குற்
காரன்னம் படர்தலொடும்
உய்யலாந் திசையாதென்
றுய்யான மருங்கடுத்த
வெய்யபூம் பணைக்கமலம்
விரவியவெள்
ளோதிமங்கள்.

52

73 மழைகாட்டும் விழிகாட்டும்
மலர்க்குவளை மகரவாய்க்
குழைகாட்டுஞ்
செவிகாட்டுங்
கொடிவள்ளை
துவர்ச்செவ்வாய்
கழைகாட்டு முகங்கரங்கால்
கமமுந்தி முலைகாட்டிப்
பிழைகாட்டு

நனியென்னாப்

53

பெரிதுமடர்த் தார்கமலம்.

74 கனிச்சந்த வாய்நிகர்த்த
கயிரவத்தின் றவம்பாரார்
அனிச்சந்த மடிநிகர்த்த
வருந்தவத்தின் றிறம்பாரார்
இனிச்சந்த மிலையென்ன
விறுத்திறுத்துத்
திடர்செய்தார்
பனிச்சந்த வனமுலையார்
பகைத்தவம்பார்த்
தொழிப்பவரார்.

54

75 பஞ்சாயு மிளமுருந்து
பனிநகையி னுயிர்ப்பதென
எஞ்சாது பறித்தெடுத்தா
ரேனையவும்
பறித்தெறிந்தார்

அஞ்சாமை யிறையேவ
வடர்ப்பவர்க்குப்
பகைநொதுமல்
துஞ்சாத வறவிவற்றிற்
சூழ்வதுசற் றுளதாமோ.

55

76 தளையவிழ்பூங்
குழனிகர்த்த சைவலங்க
ளொறுக்கின்ற
விளையவர்தங் கானிகர்த்த
வெமைவிடுத்தற்
கிதுவாமென்
றளையமுந்து ளெண்டுவரா
லாமையகன் வயற்கிளைத்த
களைகளைய
வுலாவுதொறுங்
கான்மலர்மேல்
விழுந்தெழுமால்.

56

77 பட்டமிருந் தடம்பொய்கை
பரந்தசெறு விவற்றெழுந்த
கொட்டியுநன் கிருந்தனவாற்
குலத்தேவர் மணிமுடியில்
அட்டுமது மலரும்வய
லவிந்தனவே யறிகிற்பிற்
சட்டவிடத் தாற்றழைத்துத்
தபுவர்தணிந்
துயர்ந்தோரும்.

57

78 செழுக்கமல மதுமாந்தித்
தெரிந்திதழ்மென்
குழற்செருகி
விழுக்குவளை செவியேற்றி
விரைத்தாது
முலைக்கொட்டி
ஒழுக்குநறைக் கயிரவத்தின்
ஒளிர் தண்டைச் சரணுறுத்துக்

குமுக்கொடுழத்
தியர்மீண்டார்
கொலைக்களத்தேல்
சிறப்பினர்போல்.

58

79 வேறு

குமிழ்தந் தொளிர்நா
சியினார் குலனொன்
றியவா டவருக்
கமிழ்துந் தனியா வியுமா
யணிசெய் குவதற் புதமோ
இமிழ்தண் புனலீர்ம்
பணையி னெழுபுன்
பயிர்கைத் தொழிலால்
உமிழ்தந் தனவோங்
கிவளர்ந் துலகின் புறலாங்
கருவே.

59

80 கரும்போ விஃதென்

மர்கழைக் கரும்பித்
துணையா வதுகொல்
அரும்பார் கதலித் துடவை
யாமென் றுமறுத் தவர்தாஞ்
சுரும்பார் கதலிக் குலமித்
துணையா வதுமுண்
டுகொலோ
பெரும்பூ கமெனக்
கொளவும் பெரிதும்
விளைவா யினவால்.

60

81 இருநா ழிநெலீந் தவரு
மெண்ணான் கறமேற்
றதனால்
ஒருவா துசெயுத் தமிழு
மொருநா ளுருமா றிமலர்
மருவார் பிறவா நெறியின்
வயலிற் றொழில்செய்

தனரேல்

பெருவாய் மையசெந்

நெலெலாம் பெரிதீண்

டுதலோர்புகழோ.

61

82 வேறு

கண்ணூற நின்ற வாசான்

கடவுளே யென்று முன்வே

றெண்ணின ரறிவு முற்ற

விறைஞ்சிய வுண்மை

காட்டும்

விண்ணினைப் பொருள

தென்று வெண்மையி

னிவந்த சாலி

மண்ணினைப் பொருள

தென்று பசுமையின்

வணங்கி யம்மா

62

83 இறுதிவந் தடுத்த

தோர்ந்தாங் கீண்டிய
மணியும் பொன்னும்
நறுவிரைச் செழுநீ ரோடு
நலத்தகு மடையிற் போக்கி
முறுகிய வன்பு பொங்க
முதல்வன தடியிற் றாழ்ந்த
மறுவற விளைந்து சால
வயங்கிய தெய்வச் சாலி

63

84 முந்துற நிவந்த சென்னி
மூப்புறச் சற்றே கோடிப்
பிந்துற முழுதுங் கூனிப்
பெருநிலக் கிடக்கை
மாந்தர்க்
கந்தியி னடுக்கு மாறுங்
காட்டின நிவந்த சாலி
சந்தியின் வணங்கிக் கூனித்

தரையிடைப் படுத்து
மாதோ.

64

85 விளைவினை நோக்குந்
தோறும் விதுவினை
மகவான் மெச்சுந்
தளைதொறும் பதடி
யொவ்வொன் றிருந்தன
தவத்தி னுள்ளந்
திளைதரு நல்லோர்
மாட்டுஞ் சிதடர்சென்
றுதிப்ப ரென்ன
வளைகட லிடத்துச்
சான்றாய் வயங்கிய
தோற்றம் போலாம்.

65

86 பறவையும் விலங்கும்
பல்வே றுறவியும் பசியிற்
றிர

அறவினை நாளும் ஆற்றும்
அகன்பணை விளைவு
நோக்கி

நறவுணு மகிழ்ச்சி துள்ள
நலத்தகு நாளான் மள்ளர்
மறவினைக் குயங்கை
யேந்தி வளாவினர்
வினையின் மூண்டார்.

66

87 என்னணம் வளர்த்த யாமே
யிறுத்துமென் நெண்ணல்
வேண்டா
நன்னெறிப் படுத்து
கென்னா நாடொறும்
வணங்கி நின்ற
தன்னிகர் விளைவு கொய்து
தலைத்தலை யிட்டுக் கட்டி
வன்னிலைக் களத்தி

னுய்த்து வானுறப் போர்கள் 67
செய்தார்.

88 அலம்படு கழனி தோறு
மரிந்திடுந் திரளிற் றப்பி
நிலம்படக் கிடந்த சூடு
நித்தலும் பொறுக்கிச்
சேர்த்தங்
கிலம்படு மாந்த ரெல்லாஞ்
செல்வரா யிருப்ப ரென்னில்
நலம்பட விளைப்போர்
செல்வ நவிற்றலாந்
தகைமைத் தேயோ.

68

89 போரென்றுஞ் சூடி
தென்றும் பொருவில்பல்
லறமு மற்றும்
பாரென்றுந் தழைய

வாக்கும் பண்பினை
யுடைய சாலிக்
கூரென்று மொழிவ தாமோ
வவ்வுரை யொழித்து
மென்னாக்
காரென்று கடுப்ப மள்ளர்
கடாவிட லாயி னாரே.

69

90 முன்னுற நடந்து முந்துந்
தொழிலினை முடித்த பூணி
பின்னுற நடந்து பிந்துந்
தொழிலையா முடித்தா
மென்று
முன்னுறத் தோற்றஞ் சான்ற
முதலினைப் பூணிக் காக்கிப்
பின்னுறத் தோற்று
நெல்லைத் தமக்கெனப்
பிரித்தார் மள்ளர்.

91 பொங்கரித் திரளை
 யெல்லாம் பொள்ளென
 வாரிக் காற்றில்
 தங்கிய பதடி யோடத்
 தலைத்தலை தூற்றிக்
 கூப்பிப்
 பங்கமில் லரசற் குள்ள
 பகுதீர்த் தனைத்துங்
 கொண்டு
 துங்கவண் கூட்டுட் பெய்து
 தொல்லறம் வழாமை
 யுய்ப்பார்.

92 தழைக்குநெல் விளைவு
 வாய்த்த தளையினெண்
 மடங்கு சான்ற
 கழைக்கருப் பினமும் பூகக்

கானமுங் கதலிக் காடும்
மழைக்குலந் தவமுந்
தெங்கு மதுநுகர் தேனி
றால்கள்

இழைக்குநந் தனமு மஞ்ச
ளிஞ்சியு மூர்க டோறும்.

72

93 தண்ணடை யினங்க ளானுந்
தழைத்திடும் பாடி யானும்
புண்ணுடைப் படைக்கை
வேடர் பொருந்திய சீறா
ரானும்

மண்ணடை யுலகின் மிக்க
வளம்பல தழுவி நாளுந்
விண்ணிடை யுலக நாண
மிளிர்ந்தது கொங்கு நாடு.

73

94 வேறு

மதியந் தவமுஞ் சையவரை

வரைப்பிற் பிறந்த
காவிரிநன்
நதியந் தனக்கு நேர்கிழக்கி
னடத்த லொழிந்து
தெனாதுதிசைக்
கதிகொண் டெழுந்த
துயர்கொங்கு காணும்
விழைவா லெனிலிந்தப்
பதிகொண் டமர்ந்த
நாட்டின்வளம் பகர்த
லெளிதோ பண்ணவர்க்கும். 74

95 கருங்கட் கமலை
மணிமார்பன் கதிய வுலகும்
அயனுலகும்
ஒருங்கு வரையின்
சிறகரிந்தோ னுலகும்
ஏனைச் சுரநுலகும்

மருங்கு வளைந்த
நகர்வெல்ல வயங்கிச்
சிவலோ கத்தின்வளம்
நெருங்கும் பேரூர்
வளஞ்சிறிது நிகழ்த்தி
நிகழ்ந்த பிறப்பறுப்பாம்.

75

திருநாட்டுப் படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 95

2. திருநகரப்படலம் (96-191)

96 உரைத்தநாற் பயனுட்
பெரும்பய னாய
தொள்ளிய வீடஃ துறலால்
தரைத்தலைப் பேரூ

ரென்மார்கள் சிலரெத்
தலத்தினுஞ் சாற்றுநாற்
பயனும்
நிரைத்தலிற் பேரூ
ரென்மார்கள் பலரே நீடிய
வாதிமா நகரை
இரைத்தெழு கடல்போல்
வளத்தினும் பேரூ
ரென்மார்கள் பற்பலா
யிரரே.

1

97 முள்ளரைக் கமலத்
தயனுநா ரணனு
முதிரொளி மோலிவா
சவனும்
ஒள்ளிய சுரரு மந்தரத்
துறக்க மொழிந்துபன்
னாளிடை விடுத்துண்டு

எள்ளுறு மியக்க
மிரண்டையு மடக்கி
யிருந்தவ முயலுவ
தெல்லாந்
தெள்ளிய பேரூர்
வளத்தினைக் காணுஞ்
செய்தியைக் குரித்தல
திலையே.

2

98 புடைநகர்
செல்வம்வேட் டவர்பால்
அளித்திடற் குரியதெய்வத
மென்னுமா தர்களும்
கல்விவேட் டவர்பா
லளித்திடற் குரிய
கலையணங் கென்னுமா
தர்களும்
வில்வளாய்க் கவினும்

பதிவயிற் பல்லோர்
விரசின ரென்றவர்
தவிசாய்
எல்விரா யொளிநு
மலர்பல வணிந்த
இலஞ்சியும் பொய்கையுந்
தெரிக்கும். 3

99 வேறு

கஞ்ச மீனி னங்க லாவு
காமர் பொய்கை
யோடைகள்
எஞ்ச றாத ணிந்து தேவர்
நாடி ருப்ப தாயினும்
அஞ்சி லோதி யார்ந
டைக்க வாவு நெஞ்சி
றுத்தலால்
அஞ்சம் யாவு மாங்கு

வாழ்தல் அன்றி யந்த
ரத்துறா.

4

100 ஆவி பொய்கை பண்ணை
தோற லர்ந்த முண்ட
கங்களுந்
தூவி யன்ன முங்க டுப்ப
தொக்கு வேத
ரெண்ணிலார்
ஓவி லின்ப மாந டத்தொ
ருத்த னைதொ ழ்ப்புகத்
தாவி லாத னங்க ளுர்தி
தாம்பு றத்தி ருந்தன.

5

101 காம னைக்க றுத்த கால
கால னாடு மாநகர்
தாமு மெய்த லாலு றுந்த
ருக்கெ னக்கி ளர்ந்தன

மாம யிற்கு லஞ்ச வாக
தங்கள் பூவை வண்டுதேன்
நேமி யம்புண் மற்று
நீண்ட சோலை தோறி
சைப்பன.

6

102 வன்னி கூவி ளங்க டுக்கை
வாகை பாட லங்கடிக்
கன்னி கார மாத்தி சண்ப
கங்கு ராம ராவிளாப்
புன்னை நாகம் வெட்சி
நொச்சி பூங்கு ருந்து
சந்தனம்

இன்ன வான நந்த னவ்வ
னங்க ளீட்ட மெங்குமே.

7

103 சாதி மௌளவன் முல்லை
மாத விக்கு லங்கள்
பந்தர்செய்

பாத வப்பொ தும்ப ருட்ப
டர்ந்து சேவ கங்கொளும்
போத கங்கள் வெள்ளி
பங்கள் போந்த வென்ற
யிர்ப்புற

போத கங்கு டைந்து தும்பி
தாது குப்ப போர்க்குமே. 8

104 வேறு

கிம்புரிக் கோட்டின
கேழ்த்த செங்கண
பைம்பொனின் ஓடைய
பான கத்தின
உம்பரும் விழையவே
முயர்ந்த போதகம்
பம்பிய கூடங்கள் பலவும்
பாங்கெலாம்.

105 விடுகணை பின்செல
விசையிற் செல்வன
படுகளத் தொன்னலர்
பனிப்பப் பாய்வன
கொடுமயிர்ச் சுவலின
குரத்தெ முத்தின
வடுவறு பரியின்மந்
திரங்க ளெண்ணில.

10

106 ஆரடு குறட்டின
வயம்பெய் சூட்டின
போரடு திறத்தன புரவி
பூண்பன
தாரடு கொடியின சமைந்த
வுள்ளின
தேரடுத் துயர்ந்தன
சேக்கை எண்ணில. 11

11

107 வாலொடு பரிசைகை

வயங்கு மீளிகள்
தோளொடு தூணிவிற்
றுதைந்த மள்ளர்கள்
நாளொடு வேல்கதை
நயக்கும் வீரர்கள்
தாளொடு போர்பயில்
சாலை யெண்ணில.

12

108 கனைகுரல் வேழமுங்
கவனக் கிள்ளையும்
புனைமணி யிரதமும்
பொருவி றானையும்
இனையநாற் படையுறுப்
பெனைத்து மாக்குறும்
வினைஞர்தஞ் சேரிவெவ்
வேறு வாய்ந்தன

13

109 வேறு

கந்தடு கடக்கரி
கடாவியமர் கற்குஞ்
சந்தணி புயத்தவர்
தழங்குமிசை யானுஞ்
சந்தர மணிப்படைக
டோற்றுமொளி யானுங்
கந்தர முகைத்துடலு
மிந்திரர் கடுத்தார்.

14

110 தரங்கநிரை யன்றிஃது
தாவிவரு கின்ற
துரங்கநிரை யென்னநனி
தூண்டுபரி வீரர்
குரங்குளை மணிப்புரவி
கொண்டம ருடற்றும்
அரங்கமலி கின்றவள
கைக்கிறைவ ரொத்தார்.

15

111 சடசட வொலிப்பவுருள்

சக்கர மமுந்திப்
புடவிகுழி யக்கடவு
போர்ச்சகட மள்ளர்
சுடிரத மூர்ந்துபல
சூரியர்க டம்முள்
அடலமர் குறித்தவரை
யையென நிகர்த்தார்

16

112 ஓச்சுநெடு வாளெறியி
னுய்ந்தெதி ரெறிந்தும்
மீச்சென்மணி வேல்புடை
விலக்கியெதி ருய்த்தும்
மேச்செறி வறுத்தெதிர்
தொடுத்துமிகல்
வெய்யோர்
பூச்செருகி விஞ்சையர்
புகழ்ந்திட மலைப்பார்.

17

113 அடையல ருளஞ்சுழல
வாறுபடை யுஞ்சூழ்
புடைநகர் வளஞ்சிறிது
பொற்புற மொழிந்தாம்
உடையவர்க ளும்பரென
வுற்றுநல னாரும்
இடைநகர் வளஞ்சிறி
தெடுத்தினி யுரைப்பாம்.

18

114 இடைநகர்
வேறு
அளிதுன்றிய வ்யயானமு
ம்வற்றுடலர் பம்பிக்
குளிர்நங்கிய
தடமுங்குளிர்
பொய்கைக்கரு கெல்லாம்
புளிநங்களுஞ்
செய்குன்றமும் புத்தேளிரு

மேவும்

ஒளிபில்கிய

மணிமேடையு

முலப்பில்லன வுளவால் 19

115 பஞ்சாடிய வடிகட்கிடை
பனிமென்றளிர் தாங்கி
எஞ்சாதெழு
முலைகட்கிடை
யிணரும்படு தாரு
வஞ்சாதருள் பெறநின்றன
வலர்பூந்தட மாடு
மஞ்சார்குழ லியர்நல்கிய
மணிவானிழை சுமந்தே. 20

116 இழையாலல
திளையார்க்கழ
கில்லென்றிறு மாந்த
குழையாடிய

கொம்பேந்திய
கொங்கைக்குல மடவார்
இழையாவணி
யிழைதாங்கியு
மிளிநுற்றவர் நேராப்
பிழையாலுள
நாணித்தலை
பெரிதுங்குரங் கினவே. 21

117 கணைவென்றகண்
மடவார்புனல்
கலவித்துளை தோறுந்
துணைமெல்லடி
படியும்புனல்
தோய்ந்தாமென நடையின்
பிணையன்னமு
முலைதோய்புனல்
பெற்றாமென முலையின்

இணையுன்னிய
நேமிக்குரு கினமுங்
களிகூறும்.

22

118 இயலாலின
மெனவோகுழ
லிருள்கூர்கன மெனவோ
வியலாநடை பயிறற்கருள்
விளையும்வகை குறித்தோ
செயன்மாண்டொளிர்
மணிமேடையுஞ்
செய்குன்றமும் விரசங்
கயனீள்விழி யவர்காணிய
களிமா மயிலாலும். .

23

119 வெயில்பம்பிய
பூணார்விளை
யாடும்பொழி லிதனுட்
பயில்கின்றனம்

அவரின்புறு
பண்பேசெயன்
முறையென்
றுயிரன்னதொர்
பெடையோடளி
யொண்கிள்ளைகள் பூவை
குயிலின்னன
வமிழ்தத்திசை
குயிலுஞ்செவி குளிர. 24

120 சுணங்குக்கிணை யாகச்சுட
ரழனின்றொளிர்
பொன்னை
நுணங்கப்பொடி
செயவோச்சுநுண்
ணிடையார்கர முசல
மிணங்கத்தலை
மற்றொன்றினௌ

முலைநேரிள நீரை
உணங்கச்சித றுபுமாதரை 25
யுவகைக்கட னிறுவும்.

121 வேறு

சந்த ணிந்த பூண்முலை
தம்மை நேர்வ தாமென
முந்து றுத்தொ றுப்பபோன்
முகத்து முத்த ரும்புறக்
கந்த மாலை சோரவார்
கதுப்பு யங்க மாதரார்
பந்த டிப்ப நோக்குவார்
பதிந்த நெஞ்ச மீட்கலார். 26

122 பங்க யப்ப ரப்பிடைப்

பமரம் வீழ்வ
போன்றுலாஞ்
செங்கை யம்ம
னைப்பினர்ச் செல்லு மாத

ரார்விழி

அங்க வற்றி னூடுலா மாட
வர்க ணோர்முறை
கொங்கை தோன்ற
வங்கணை குளித்து நிற்கு
மோர்முறை.

27

123 செழும ணிக்கு தம்பைகள்
செவியி னூச லாடுற
முழும டற்க முகிடை
மூட்டி விட்ட ஓசலைத்
தழுவி யாடு மாதரார்
தம்மை யண்மி
நோக்குறின்
வழுவி லார்கள் சிந்தையு
மாலி னூச லாடுமே.

28

124 கண்ணி னீரு றைத்துக்க
கலாய்த்தி ரங்கு மந்நலார்

வண்ண வாடை
கொண்கனார் வலிந்து
வாங்க மாமணிச்
சுண்ணம் விட்டெ
றிந்துநீள் சுடர விப்ப
வப்பொடி
நண்ணொளிக ஞுற்றலு
நாணி யோதி
தாழ்த்துவார்.

29

125 கழற்று றாத காதலர்
கலன்றொ றுந்த மதுரு
நிழற்ற நோக்கி மாற்றவர்
நிரந்த ரித்து ளாரென
வழற்று ளத்தி னார்களை
யவர்க லன்றொ றுந்தம
துழற்று ருச்சு வட்டினை

யுணர்த்தி நக்க
ணைப்பரால்.

30

126 மாழை நோக்க ணங்கனார்
மகிழ்நர் தம்மொ டாடிய
தாழை வாளு டையினான்
றனாது நூற்ச வைத்திறம்
பூழை வைத்து
வாண்முகம் பொற்ப
நோக்கிக் கூட்டினுட்
கூழை நாக்கி ளிசொலக்
கொம்பிற் பூவை கற்குமே.

31

127 சாந்த மான்ம தங்களுந்
தபனி யப்பொ டிகளுங்
காந்து பன்ம ணிகளுங்
கமழ்ந்த தொங்க
லீட்டமும்
பூந்து ணர்த்தி ரள்களும்

பொற்ப மல்கு காட்சியான்
மாந்தர் வைகு
மண்கொலென்று வானு
ளார யிர்ப்பரே.

32

128 இலங்கெ ழிற்று றக்கமு
மிடைந கரெ னப்படத்
துலங்கெ ழிலி டைநகர்த்
தோற்ற மீத றைந்தன
மலங்க னீர்க்கி டங்கு
சூழ்ந்த ரற்ற நொச்சி
யோங்கிய
நலங்கி ளர்ந்த வுண்ணகர்
நன்மை தன்னங் கூறுவாம். 33

129 உண்ணகர்
வேறு
அவுணர் பேய்க்கண
மவமர ணத்தவ ராரிரு

ளிவையென்றுஞ்
சிவண வோர்புறத்
திளிவரு நேமியஞ்
சிலம்படுத் ததுநீங்கிப்
புவனம் போற்றுற
நின்றதே போன்மதில்
புறக்கட லிருண்ஞாலம்
துவர நீத்தத னுடங்கடுத்
திருந்ததே சூழ்ந்ததண்
கிடங்கம்மா.

34

130 அடங்க லாருயிர்
குடிப்பன தானையு
மாடலம் பரிமாவுங்
கடங்க னூற்றிய குஞ்சரத்
திரள்களுங் கவின்றதேர்
களுமல்ல
கிடங்கி னூடுலா

மிடங்கருந் தாமரைக்
கேழ்த்தமுள் ளரைத்தாளு
மடங்கு றாதமர் பற்பல
புரிந்தடு மதிற்பொறிகளு
மாதோ.

35

131 பெருவ னப்பினாற்
றுழனியாற் சுவையினாற்
பெருகிய மணத்தாலெவ்
வுருவு மின்புறு
மூற்றினான் மலர்க்கரங்
கோடரித் தடங்கண்ணார்
பொருவ வைவகைப்
பொறிகட்கு நுகர்ச்சியாய்ப்
பூவைய ருளமேபோன்
மருவு வஞ்சமுங்
கொடுமையு மாழமும்
வரம்புறக் காட்டாதால்.

36

132 போதி யம்பலத் திருநட
 மாலொடு போந்துகண்
 டிணர்த்தில்லைச்
 சோதி யம்பலத் தாடலு
 மிருந்தவா தொழுதுகண்
 னுறக்காண்பா
 னோதி யம்புவி
 தாங்கினோ னுடல்வளைத்
 துயர்த்திய சிரமேபோன்
 றாதி யம்புரி மதின்மிசைக்
 கோபுர மைதுவீற்
 றிருந்தன்றே.

37

133 ஓங்குமா டத்தி னுயர்வற
 வுயர்ந்தகோ புரத்தின்மே
 னிலமெல்லாம்
 தூங்கு வீங்கிருட்
 பிழம்புவாய் மடுத்துணுஞ்

சுடர்மணி விளக்கங்கள்
ஆங்க வான்மிசை
யுயர்த்திய சேடனா
ரரித்தடந் தலைச்சூட்டின்
நீங்கு றாதொளி கஞற்றிய
மாணிக்க நிரையென
விறைகொள்ளும்.

38

134 ஒளிநி லாவிய மதிள்மிசை
யுயர்த்திய வொண்டுகிற்
கொடியெல்லாம்
வளியி னாட்டயர்
வனநெடுந் துறக்கமார்
வளத்தினை
யெதிர்நோக்கித்
தெளிநி லாவிய விந்நகர்
வளத்தினைச் சிறிதுமொவ்
வாதென்றே

குளிரு நீர்ப்புவி தெளிதர
முடித்தலை குலைத்துநிற்
பனபோன்ற.

39

135 நாக வைப்பினைத்
தலைப்படும் அகழியும்
நாமவிஞ் சியுஞ்சொற்றாம்
தேக மற்றவன் கணைகளி
னலிபவர் திருவெலா
முறவாங்கி
யேக மற்றவெண்
ணிரண்டுறுப் பினுளமு
திருக்கையோர்ந்
தினிதூட்டிப்
போக வைப்பெனப்
புணர்பவர் சேரியின்
பொற்பினி யுரைப்பாமால்.

40

136 பரத்தையர்வீதி

வேறு

அடுத்தெதிர் நோக்கினா

ரறவ ராயினும்

கடுத்தலைக்

கொண்டெனக் காம

மீக்கொள

வெடுத்தபித் திகைதொறு

மிலேகித் திட்டனர்

வடுத்தபு கலைச்சுவை

வயங்கச் சித்திரம்.

41

137 தெள்ளிய கலைஞருஞ்

சிறப்பென் றுட்கொள

வுள்ளுரு கமளியி

னுஞ்ற்று மொண்பொருள்

கிள்ளையும் பூவையுங்

கிளந்து வாதுசெய்

பள்ளியு மைம்பொறி
பறிக்கு மென்பவே.

42

138 சுண்ணமும் நறுமணத்
தொங்க லீட்டமுங்
கண்ணிய துகில்களுங்
கலனும் வார்மது
நண்ணிய தண்டுநற்
கலவைச் செப்புங்கொண்
டண்ணலம் வேதிகை
யாவி மாய்க்குமே.

43

139 முழாவொலி குழலொலி
முறைசெ யாடலும்
எழாலிசை குரலிசை
யெழுப்பு பாடலுந்
தழான்மனை யிரதியுந்
தானுங் காமவேள்
விழாவயர் களமென

விளங்கும் வைகலும். 44

140 ஆவிவந் தஃதென தாவி
வந்ததென்
றோவிய மனையவ
ரொல்கிக் கொண்டுபுக்
கேவியல் விழிகளா
லிளக்கி நெஞ்சகம்
பூவிய லணைமிசைப்
போக மூட்டுவார். 45

141 போதுக ளாடிய பொம்ம
லோதியர்
சூதுக ளாடியுஞ் சுவைத்த
காம நூல்
வாதுக ளாடியு மருவி
யாடியும்
மாதுக ளாடவர் வாகை
தீர்ப்பரால். 46

142 மனைவியை வெறுத்து
மைந்தர் வளநில
மனைத்து நல்கி
நினைவொடு வாக்குக்
காய நித்தலுந் தம்பா
லாக்கத்
தனைநிக ரில்லா வின்பந்
தருதலாற் கணிகை மாதர்
வினைநிகர் புதல்வர்த்
தாழ்த்தி வீடருள் குரவர்
போன்றார்.

47

143 உறுப்பினுட் குறைவு
மின்றி யுரிமையொன்
றேற்ற மாகத்
துறுத்தநெஞ் சுடைய
வில்லிற் றுணைமுலை

மாதர் தம்மை
வெறுத்தெறுழ் மைந்த
ரெல்லாம் விழைதகு பால
ரென்றால்
கறுத்தகட் கணிகை மாதர்
காரிகை யுரைக்கற்
பாற்றோ.

48

144 காமவேள் கலையி
னானுங் காரிகைத் திறத்தி
னானும்
தூமமார் குழலி னார்க்குத்
தோற்றுவிண் ணொளித்தா
ரெல்லாம்
நாமளா மனத்த ராகி
நானிலத் தின்று காறும்
வாமமார் மலர்மென்
பாதம் வைத்தில ருருவுந்

145 ஒருவர்வா யடுத்த தம்ப
 லொளொர் பவள வாயின்
 மருவிவா னமுதாய் மற்று
 மடுத்தவர் வாயிற் புக்குப்
 பெருமகிழ் வறுத்த லாலே
 பிறங்கிய வரைவின் மாதர்
 பொருவின்மந் திரத்தி
 னாக்கும் புனிதவெந்
 தழலே யொத்தார்.

50

146 செவ்வணிச் சேடி மாரும்
 வெள்ளணிச் சேடி மாரும்
 கௌளவையம்
 பறைகளார்ப்பக்
 கடைத்தலை முற்ற
 வைகும்
 வெவ்விழி மாத ரின்பம்

விலைசெயுஞ் சேரி யீதால்
எவ்வமில் பொருள்கள்
விற்கு மெழில்கொளா
வணங்கி ளப்பாம். 51

51

147 கடைவீதி

வேறு

பாட்டளி கெண்டிச் சுலவும்

பன்மலர்த் தொங்கல்க

ணாற்றிச்

சேட்டொளி வச்சிரச்

சட்டந் திண்பவ ளத்திரள்

காலில்

பூட்டியு யர்த்தி நிறுவிப்

பூகமும் வாழையும்

யாத்துத்

தோட்டலர் சிந்தி மெழுகித் 52

தூமம் பயின்ற கடைகள்.

148 நித்திலக் கோவைமா
ணிக்க நெடுந்தொடை
நீலத் தொடையல்
வித்துரு மத்தின்
பிணையல் வில்லுமிழ்
கோமே தகத்தின்
கொத்தும ரகத மாலை
கோப்பமை புட்ப
ராகங்கள்
வைத்தவ யிரமு மற்றும்
வானவி னாணமுன்
யாத்தார்.

53

149 இருவினை யாலிருண்
முழ்கும் எண்ணி லுயிரும்
பெருமான்
கருணையின் நல்கும்
உடலிற் கதித்துவெவ்

வேறுகன் மங்கண்
மருவிவ ளர்ப்பன போல
வணிகர்கள் பொற்குவை
கொண்டு
பொருள்கள் வெவேறு
தமக்குப் பொருந்துவ
வீட்டுவர் நாளும்.

54

150 வரையிற் பொருள்பெரி
தென்கோ வனத்திற்
பொருள்பெரி தென்கோ
குரைபுனற் பூம்பணை
மாட்டுக் கொண்ட
பொருள்பெரி தென்கோ
திரைதவழ் வேலைத்
துறையிற் றெவ்வும்
பொருள்பெரி தென்கோ
நிரைநிரை யாக வளங்க

ணிறுத்த நியமத்தின்
மாதோ.

55

151 தழைத்த கருமக் கியையத்
தனுகர ணாதிய ளிக்கும்
குழைத்த கடுக்கைச் சடிலக்
குழகன் றிருவருண் மான
இழைத்த குருமணி மாடத்
தீண்டிய வெவ்வெப்
பொருளும்
மழைத்தடந் தோளின்
வணிகர் வருவிலைக்
கேற்ப அளப்பார்.

56

152 முன்னொன் றறைந்துபின்
னொன்றா மொழியு
மதங்கள்போ லாது
பின்னர்க் கிளப்பது

முன்னர்ப் பேசுபொ
ருட்குமா றின்றி
மன்னுறு சைவசித் தாந்த
வாய்மை நிகர்ப்பப்பின்
வேறு
சொன்னிகழ்த் தாமை
விலையைத் துணிந்தறுப்
பார்துலைக் கோலார்.

57

153 செந்தமிழ் நாட்டுறை
வோருஞ் சேர்ந்த
கொடுந்தமிழ் நாட்டின்
வந்திடு பன்னிரு வோரு
மற்றைய தேயத்துப்
பாடை
தந்திடு மீரொன் பதின்மர்
தாமுந் தலைமயக்
குற்றாங்

கெந்தவு லகிது வென்ன
யாரையு மையத் துறுத்தும். 58

154 வாரணம் விற்குந
ரோர்பால் வார்பரி
விற்குந ரோர்பால்
தேரணி விற்குந ரோர்பால்
செறிபடை விற்குந
ரோர்பால்
தாரணி விற்குந ரோர்பால்
சந்தனம் விற்குந
ரோர்பால்
தோரண மல்கு நியமச்
சுந்தரம் யார்சொல
வல்லார். 59

155 பிண்டியு நோலைத்
திரளும் பிட்டு மவலும்

சுவைகண்
 மண்டு களிநெய் மிதந்த
 வருக்கமும் பாகும்
 விராவிக்
 கொண்ட வறையல்
 பலவுங் கொண்முத லான
 புழுக்குங்
 கண்டிடு முன்மண நாசி
 கலாய்ப்புன னாவிடை
 யூறும்.

60

156 வருக்கைச் சுளைமாங்
 கனிகள் வாழைப்
 பழமிவை முற்றும்
 முருக்கொ ளிரோட்டத்
 தமுதின் மொய்ச்சுவை
 தோற்றவல் லாவென்
 றொருக்கு விலைசெயு

மாத ரொண்பொரு
ளோடுரு நோக்கிச்
செருக்கிய மைந்த ருயிருந்
தெவ்வுவர் பின்விடல்
வல்லார்.

61

157 பொன்னணி வெள்ளி
யணிகள் போற்றவு
லோகக் கலன்கள்
என்னவு மில்லையென்
னாமே யீந்திடு மாவணஞ்
சொற்றாம்
மன்னிய செல்வப்
பெருக்கால் வானவர்
வைகுபொன் னாடு
வெந்நிட வென்று
விளங்கும் வீதியின்
வண்ணம் விரிப்பாம்.

62

158 மற்றைய வீதிகள்

வேறு

பனவர் மன்னவர்

வணிகர்சூத் திரரிவர்

பயின்றிடு மணிவீதி

அனகன் மந்திரத்

தணிமதிற் புறத்தன

வவற்றய லனநான்கென்

றினிது சொற்றசா

திகடம்மு ஞயர்ந்தவுங்

கலந்தீன்ற

புனித மில்லவர் தத்தம

தொழுக்கொடு

பொருந்திவாழ்

மறுகன்றே.

63

159 தென்ற லூடுவந் தசைதரு

பந்தருஞ் செறிந்தபந்

தரினுள்ளால்
துன்று மாமணி வேதிகை
யொழுக்கமுஞ்
சுடர்ந்தவே திகையெங்கும்
ஒன்று பூரண சும்பமும்
வயின்வயி னுயர்த்திய
கொடிக்காடும்
நின்ற வார்கொடி
யருகெலாந் தோரண
நிரைகளுந்
தெருத்தோறும்.

64

160 வழுவை வாய்பரி
மணிநெடுந் தேர்சனம்
வழங்கலி னெடுவீதி
புழுதி யாடுவ
வொருமுறை

யொருமுறை பொருகரி
பரிதேர்பொன்
முழுது மாடவ ரளித்தளித்
தொழுக்கிய முதுக்குறைந்
தோர்செங்கை
யொழுகு தீம்புன லத்துக
ளவிப்பன வொருதினம்
போனாளும்.

65

161 வேறு.

நச்சறழ் விழியிற் நீட்டின
ருகுத்த நலத்தகு மஞ்சனக்
குழம்பும்
வெச்செனப் புலந்து
சிதறிய கலனும் விராவிய
வீதியி னவைதாம்
எச்சிலென் றறிந்தோ
பிறர்மனை யவர்பா

லிணங்கிய வவற்றையுந்
தொடுதற்
கச்சம துற்றோ வறிந்தில
மெவரு மடிக்கழல்
தொடுத்தலால் வழங்கார். 66

162 செதுமகப் பயத்த
லொருமகப் பயத்த
றிலகவா ணுதலியர்ப்
பயத்தல்
எதுவுமின் றாக
விருத்தலென் றறிந்தோ
ரியம்புநான் மலடுமங்
கின்றிப்
புதுவதி னியற்ற வணிகல
னணிந்து பூவையர்
குதுகலந் தழுவ
வதுவைக ளயரு மதுரமங்

கலமே வைகலும்
வளமனை தோறும்.

67

163 வருந்திய வேனில்
வருபுனற் கெதிரு
மள்ளரின் மனமகிந் தடுத்த
விருந்தெதிர் கொண்டு
மலர்முகத் தினிமை
விராவிய குளிர்மொழி
கொடுத்துத்
திருந்தறு சுவையி
னால்வகை யுண்டி
தேக்கெறி தரநனி யூட்டிப்
பொருந்திய திருவிற்
கியைவன பிறவும்
புகன்றளிக் குநரவ
ணைவரும்

68

164 உரம்பெறு பிரம சரிவனத்
துறைவோ ருலகனைத்
தையுமற நீத்தோர்
பரம்பரன் றெனாது
புலத்தவர் விருந்து
பசையுடை யொக்கன்மன்
றுறந்தோர்
அரம்புசெ யிலம்பாட்
டினரிறந் தாரென் றையிரு
வரையுநன் றோம்பி
வரம்பெறு தமைப்பி
னோம்புந ரல்லா
தவர்மனை யறத்தவ
ணிலரே.

69

165 பஃறிறத் தானு மழிதரு
பொருளைப் பன்முறை
யிரந்துகை யேற்றுச்

சிஃறிறத் தானு மழிதரா
வுடலுந் திப்பிய கதிகளுஞ்
செறிக்கும்
நஃறினத் தினரா லிவரிவர்
போல நமக்குரி யாரெவ
ரென்னா
விஃறிவள் பூணா
ரிரப்பவர்க் கெனைத்தும்
வீசலே விருதென
வுடையார்.

70

166 தங்குல தெய்வ மல்லது
தேவ சாதியொன்
றையும்பணிந் தறியார்
சிங்குத லறியா
வன்பினாற் கணவன்
சேவடி தொழுதெழு
திறத்தார்

இங்குறை பவரென்
றிறைஞ்சுதல் போல
விரவியு மதியுந்தாழ்ந்
திறப்பக்
கொங்குறை குழலார்
பயிலுமே னிலையுங்
கூடகோ புரமும்விண்
ணிவந்த.

71

167 குங்குமப் பனிநீர்
சிவிறியின் வாங்கிக்
குலவுத்தோ ளாடவர்
குலமும்
மங்கையர் குலமும்
பனித்தெதி ராட
வயங்குமப் புனன்மணி
வரன்றித்
துங்கமே னிலையின்

மேடைநின் நிழிவ
சுரர்தொழு மேருமால்
வரைநின்
றிங்குலி கத்தின்
விராய்மணி சிதறி யிழிதரு
மருவிபோன் றனவே.

72

168 வேறு

பளிக்கு மேனிலத்
திற்பயின் மாதரார்
வெளிக்கண் நின்றவர்
போன்று விளங்கலால்
களிக்கும் வானர
மங்கையர் காண்கெனத்
தெளிக்க லுற்றன ராற்சில
ரைச்சிலர்.

74

169 தலைவர் தோள்புணர்

தையலர் வாண்முக
மலரி னொள்ளொளி
வெள்ளவுதற் கன்றுகொல்
கலைம திக்கதிர் காலத
ரூடுபோய்
உலவி யல்லதப் பாலொழி
வில்லதே.

74

170 கற்பி னார்மழை பெய்வது
காண்பவென்
றற்பி னாலவர் பாலண்மு
சாதகம்
பொற்ப வோதிப்
புயல்கண்டு
போக்கொரீஇப்
பற்பல் காலமும் பாடுவ
மாடெலாம்.

75

171 துணைச்ச கோரஞ்

சுதைகொளத் தன்னிடை
அணைத்தெஞ் சாம
லவிர்மதிக் கோர்பெயர்
இணைக்க ணானை
மென்றனர்
விண்ணிற்போய்ப்
பணைத்த திங்களைப்
பாற்றுதற் காய்ந்துளார்.

76

172 செண்ண வஞ்சிலம்
போசையுந் தீஞ்சொலால்
வண்ண மேகலை
வாய்விடு மோசையும்
பண்ணை வண்டின்
படர்குர லோசையும்
அண்ணன் மாடம்
அறாவிர வத்துமே.

77

173 பிழிம கிழ்ந்திடு

பெய்வளைத் தோளியர்
கழிசி றப்புறக் கவற்றலிற்
காமவேள்

ஒழிவு செய்தில
னொண்கணை யேவிய
பழியி ராப்பக லுஞ்செய
நிற்குமே.

78

174 புகரி லாவற மும்பொரு
ளாகமும்
பகலெ லாம்பல வாற்றினு
மீட்டுவார்
மகர வார்குழை மைந்தரி
ராவெலாம்
பகருங் காமப் பயன்பெரி
தீட்டுவார்.

79

175 ஆது லர்க்கும் அறுசம

யத்தர்க்கும்
ஓது வார்க்கும் உணவு
பெருக்கிய
ஏதி லாவன்ன சாலையு
மேனைய
தீதில் சாலையுஞ்
செப்பவொண் ணாதரோ.

80

176 பாவ லர்பலர் சூழ்தரப்
பண்பொடு
நாவ லர்க ணயந்துநன்
னூறெரிந்து
ஓவி லின்ப வுததி படிதருந்
தாவி லாக்கழ கந்தலை
தோறுமே.

81

177 ஊழ்விச் சாவன வோட
மறையுளி

சூழ்விச் சைகலை வேதியர்
துன்னுபு
வாழ்விச் சாதரர்
வாழ்த்துமுத் தீவளர்
வேழ்விச் சாலை விளங்கு 82
மிடந்தொறும்.

178 சரியை யோரிரண் டுந்தவி
ராதவர்
கிரியை யோரிரண்
டுங்கெழு முற்றவர்
உரிய யோக மிரண்டுமு
ளுற்றுநர்
மரிய தூய மடங்கள
னந்தமே.

83

179 மூன்று பாழுமு றையினி
கழ்ந்தறத்

தோன்று மேலைசு
கப்பெரும் பாழிடை
ஏன்ற வாழ்வினி தென்ன
விருப்பவர்

ஆன்ற மாமட மும்பல
வாங்கரோ.

84

180 விண்ணு ளாரும்
விளம்பவல் லேமெனும்
வண்ண வீதி
வளஞ்சொலின் முற்றுமோ
எண்ணில் வீதியுஞ்
சூழ்ந்திமை யோர்தொழும்
அண்ணல் கோயி லணிசில
கூறுவாம்.

85

181 திருக்கோயில்
வேறு
வேத நாடருந்

தனிப்பொருள்
விளங்குமிந் நகர்மேல்
ஏத மாம்வகை யேகன்மின்
என்றிமை யாரைக்
காத லாற்புடை விலக்குவ
போன்றுகற் கதிர்க்கும்
மாதர் வாண்மதில்
வானுறப் பலநிவந்
தனவால்

86

182 மின்னு மாமதி விளங்கிய
விமலர்தூ வியின்பாற்
பொன்னி னாலிர
சதத்தினாற் புரையறு
மணியான்
மன்னு மாடங்கள்
தயங்குவ வயங்குமே
ருவின்பால்

துன்னு நாலிரு குலகிரி
துலங்குவ போன்ற.

87

183 ஏக நாயகற் கினிதுறத்
திருவமு தமைக்கும்
மேக மேற்றவழ்
மடைப்பள்ளி வீங்குகுய்ப்
புகையும்
யாக சாலையிற்
புகையுமீண் டலினிரு
நிலத்தோர்
மாகர் போலிமை யாதவ
ராகலர் மாதோ.

88

184 அரச சீயத்தின் குரலெழுந்
திசையணு காமை
விரச வேழங்கள் நீளிடெ
விலகியாங் கிறைவர்ப்
பரசு வார்வினை சேயிடை

முழுவதும் பாற

முரசு மார்ப்பன மூவிரு

காலமு முகிலின்.

89

185 விண்ணின் நின்றொளி

ருடுவெலாம் வினைச்சமம்

பிறந்து

மண்ணி மும்மலச்

சேற்றினை மலரடித்

துணைக்கீழ்

நண்ண வெம்பிரான்

றிருமுன்னர் நண்ணிய

தென்ன

எண்ணில் பன்மணி

விளக்கிடை யறாதிமைப்

பனவே.

90

186 தரும மாற்றுநர்க் கல்லது

சந்நிதிச் சார்விங்

கருமை யாமென
வனைவரு மறிந்தன
ருய்யத்
தரும மேயுரு வாகிய
தனிவிடை யுயர்த்த
உருவ வார்கொடி
திருமுன்னர் விசம்பறுத்
தோங்கும்.

91

187 உருவம் யாதெடுப்
பினுமந்த வுருவினை
யிருவர்
துருவ யாவது மறிகலான்
றொழும்பிடைப் படுத்தல்
பொருள தாமெனப்
புவியுளோர் தெளிந்துயச்
சித்த

தருவி டாதிறை முடிமிசை 92
மலர்பல சாத்தும்.

188 பவளத் தூண்மிசைப்

பசுமணி யுத்திரத்

தொளிகள்

திவளப் பாய்த்திய

வச்சிரப் பலகையிற்

செறித்துத்

துவளத் தூக்கிய நவமணி

மாலைகள் துலங்குந்

தவளத் தேசினற் றபனியக்

கோயிலொப் பிலதே.

93

189 தெனாது திக்கின னரசறத்

தேவர்க டேவன்

தனாது விண்ணகந்

தழைதரத் தரைமகிழ்

சிறப்ப

மனாதி மூன்றினு மாதிசை
வர்கள்வழி படமற்
றனாதி சைவர்வீற்
றிருந்தன ரருட்கொடை
வழங்கி.

94

190 இனிது தேவர்கள் யாரையு
முறுப்பிடை யடக்கிப்
புனிதம் யாவையுந்
தருபொரு ளைந்தையும்
பூக்கும்
முனிவி லானினங்
கிடந்தருள் முழுப்பயிர்
தழைக்கும்
மனிதர் தேவர்கூழ்
பட்டியின் பெருமையார்
வகுப்பார்.

95

191 விமல நாயகன்
விண்ணவர் நாயகன்
விடைத்த
சமலர் காணருந் தத்துவ
நாயகன் நடஞ்செய்
தமரு நாயக னருளினா
லாங்கவன் பேரூர்க்
குமரி மான்மியங் கூறுவல்
வினைப்பகை
குமைப்பேன்.

96

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் 191

3. நைமிசாரண்யப் படலம் (192-

192 கடலமிழ் தெடுத்து
 மாந்துங் கடவுளர்
 குழாங்கள் நாளும்
 உடனுறைந் தவியின் பாக
 முண்பது போலும் வையத்
 திடர்தபத் தவங்க ளாற்றி
 யிருடிய ரின்னல்
 வாழ்க்கை
 நடலைவே ரகழா நிற்கு
 நைமிசக் கான மன்றே. 1

193 முறுகிய வன்பு பொங்க
 முறைமுறை வளர்க்கும்
 வேள்வி
 நறுமணப் புகைகள்
 பொங்கி நாகர்வா முலகிற்

கற்பத்
துறுசிறைச் சுரும்ப ரோப்பி
யுலாவுதல் அறியா
ரெல்லாம்
மறுவறு கற்ப கத்து
மலரின்வண் டுறாதென்
பாரால்

2

194 பிழைதபு தேவர்க்
கெல்லாம் பெரும்பசி
தவிர்த்த லானும்
மழைவளஞ் சுரந்து
மண்ணின் மன்னிய
வுயிர்கட் கெல்லாம்
தழைபசி தவிர்த்த லானுஞ்
சகமொரு மூன்றுங்
காக்கும்
விழைதரு செவிலித்

தாயின் மிளிர்வ

தாலனைய கானம்.

3

195 செருத்தலா னார்த்த யூபத்
திரளினை நோக்கி யந்தோ
வருத்துவ திவற்றை
விண்ணோர் வன்பசி
தவிர்த்தற் கன்றே
உருத்தகு மனைய தேவர்க்
கூட்டுதும் யாமு
மென்னாக்
கருத்துற வடிசி லூட்டக்
கற்றது காமதேனு.

4

196 பறவைகள் யாத்த யூபம்
பசுத்தகர் யாத்த யூபம்
உறமணிக் கமடம் யாத்த
யூபமும் உம்ப ரூரும்
பறவையும் விலங்கு

நீர்வாழ் சாதியும் பார்த்துப்
பார்த்திவ்

வறவினை கிடைத்த

தின்றே நமக்கென

வகத்துட் கொள்ளும்.

5

197 பராய்ப்பணி முனிவ

ரானும் பண்ணவர் பயிற

லானும்

இராப்பக லிறப்பத் தேவர்

கலன்கதி ரெறித்த லானும்

விராய்புகை தவழ வண்டு

விலக்கிய தருக்க ளானும்

உராய்ப்பொழி பசுந்தேன்

கற்பத் துலகொடு

பொருமக் காடு.

6

198 திரைதவழ் மணிப்பூம்

பொய்கைத் தீர்த்தங்க

ளணிந்து பொன்னம்
வரைசிலை யாக வாங்கி
மதிலொரு மூன்றும்
வென்ற
அரையனுக் கிருக்கை
யாகி யருந்தவர் கருத்து
முற்ற
விரையநல் கிடுமக் கானப்
பெருமையார் விளம்ப
வல்லார்.

7

199 உவாவள ரனைய கானத்
துறுகலி யுகத்தை யஞ்சித்
துவாபர யுகவந் தத்திற்
றொக்கனர் தவங்க
ளாற்றும்
அவாவறு வசிட்டர் வச்ச
ரகத்தியர் வாம தேவர்

தவாதநல் லொழுக்கஞ்
சான்ற சவுனக ராதி
யானோர்.

8

200 பரவிய ஆண்டு நூற்றுப்
பத்துற முடிவு செய்யும்
பிரமசத் திரயா
கத்தைப்பேணிநர் வளர்க்க
லுற்றார்
கரவறு மனைய யாகங்
காணிய வாங்காங் குள்ள
வரமுறு முனிவர் தாமும்
வந்தனர் தொக்கா ரன்றே.

9

201 வேதங்க ளனைத்துந்
தேர்ந்த வியாதமா
முனிவன் பாங்கர்க்
கோதறு புராண மெல்லாங்

குறைவற வுணர்ந்து
முக்கண்
நாதனை யுளத்தி னாட்டி
நாவினைந் தெழுத்துந்
தீட்டும்
சூதமா முனியு மந்தத்
தூத்தவக் கானம் புக்கான். 10

202 வேறு

புக்க சூதனை யிருந்தமா
தவத்தோர் பொங்கு காதலி
னெதிர்கொடு வணங்கித்
தக்க வாதனத் திருத்தினர்
பூசை சால வாற்றினர்
பழிச்சினர் மொழிவார்
மிக்க மாதவம் புரிந்தன
மடிகேள் விளைத்த
மாதவப் பயனதாய் வந்து

கைக்க ணாமல கக்கனி
போலக் காட்சி தந்தனை
கருணையா லெமக்கு.

11

203 கருவி மாமழை
யெழுந்துநீர் பொழியக்
கலதி வேனிலி
னுருப்பமங் குளதோ
பருதி நாயக
னெழுந்தொளி கருற்றப்
பாயி ருட்படா மறாமையு
முளதோ
பொருவில் வானமிழ்
தெய்திடச் சாதல் போவ
தல்லது புணர்வது
முளதோ
மருவி நீதருங் காட்சியாற்
கேள்வி வறுமை நீங்குறா

204 உரைத்த வொன்பதிற்
 றிருபுராணத்துள் உலப்பில்
 சீர்ப்பிர மாண்டத்திற்
 சிறப்ப
 விரித்தி டுங்கெள மாரசங்
 கிதையில் விளக்க
 மாண்டநற் குமாரகண்
 டத்தில்
 நிரைத்தி டுஞ்சிவ
 தலங்களின் மேலா
 நிகழ்த்து மாதிமா புரத்தின்
 மான்மியத்தைத்
 தெரித்தல் செய்தனை
 முந்தொரு ஞான்று செம்ம
 லேதெரிந் திட்டன
 மேனும்.

205 காதன் மங்கையர்ப்

புணர்தொறும் புணர்ந்த
காழு கர்க்குளம் அமைதரா
விழைவங்
காத நிண்ணமற்
றதுவெனப் பேரு ரமல
நாயகன் காதைகேள்
வியினெம்
பேதை நெஞ்சக
மமைந்தில வதனாற்
பெரும வின்னுநீ பேசுதல்
வேண்டும்
ஏத மற்றடி யேங்கதி
யடைய வெனவி ரந்தடி
தொழுதனர் மீட்டும்.

14

206 முனிவர் தம்முளப்

பரிவினை நோக்கி முகம
லர்ந்தருள் சூதமா
முனிவன்
இனிது கூறுவன்
கயிலைவீற் றிருந்த
வெம்பி ரான்சயி
லாதியைத் தெளித்தான்
புனித நந்திவேற் குமரனுக்
குரைப்பப் புலவு வேலவ
னாரதற் களித்தான்
துனிவி லன்னதை
வியாதமா முனிவன் சுரந்த
பேரரு ளாலெனக்
களித்தான்.

15

207 தெள்ள வின்னமு தாகிய
மேலைச் சிதம்ப ரேசர்த
மான்மிய மிதனைக்

கள்ள வைம்பொறி
கடந்தவர்க் கன்றிக் கரிசு
ளார்க்குறு பொருண்முதல்
கருதி
விள்ளின் விண்டவ
ரோடுகேட் டவரும்
வெய்ய தீக்குழி யிரவியின்
வழக்கம்
உள்ள காலமு மழுந்திமிக்
கின்ன லுழப்பர் தீயருக்
குரைப்பது தகாதால்.

16

208 நீவி ரொள்ளறி
வெனுமதம் வீறி நீடு
முன்வினை நிகளங்கள்
பரிய
ஒவில் வன்மல
வெளின்முதல் முருக்கி

யுடற்று மாயையுங்
கருமமு மென்னும்
தாவில் பாகொடு
தோட்டிகை விலக்கித்
தயங்கு பேரருட்
காட்டினை யடுத்தீர்
மூவி லிக்கதைக்
கவளம்வாய் மடுத்தன்
முறைமையா
மெனச்சொலத் தொடங்
கினனால்.

17

209 ஆய காலையி லருந்தவ
முனிவ ரடிக ணந்திபா
லரித்தலைச் சுடர்வேல்
மேய பாணியன் பெற்றது
மதனி வீணை மாமுனிக்
களித்ததும் விளங்க

ஏயு மாறுமுன் னருளுக
வென்ன விலங்கி ருந்துயர்
வாழ்க்கைவல் வினைக்குச்
சேய னாகிய வியாதனைத்
தொழுது தெரிக்க
லுற்றனன் சூதமா
முனிவன்.

18

நைமிசப் படலம் முற்றிற்று
ஆகத்திருவிருத்தம் - 209

4. புராண வரலாற்றுப் படலம் (210-261)

210 திங்கட் கொழுந்து

தவழ்முடியிற் சினவா
ளரவுந் திரைகொழிக்கும்
கங்கைப் புனலு
மணிந்துமத கரியு மரியுங்
கதப்புலியும்
அங்கத் துறுத்த
வடையாளத் தவிருந்
தவள நிறம்வாய்ந்து
துங்கச் சிவனை
யவனுருவாய்ச் சுமக்கும்
பெருமைத் துயர்கயிலை

1

211 பொற்கோட் டிமய

மகட்பயந்து புனல்வார்த்
தமலற் களித்ததுவு
அற்கா தழியப் புரமுன்று
மவிர்பொற் குவட்டு
மேருவரை

சொற்கார் முகமா
யிருந்ததுவுஞ் சுரர்மா
முனிவர் தொழுதேத்தி
நற்கா மியங்கள்
பெறக்கயிலை நவிர
மிடமா னமைகண்டே.

2

212 திரையுந் தரங்கக்
கடலேழுந் தேங்கி
யுயருங் கடைநாளின்
விரைய வண்ட
முகட்டளவும் வீறி
வளருங் கயிலாய
வரையை யுளத்தின்
மதித்திறைஞ்சும் வரத்தா
லன்றே வாமனனார்
புரையி னெடிய
வுருவாகிப் புவன மளந்து

தருக்கியதே.

3

213 பறப்பைக் கொடியோ
ரிருவோரும் பகைப்பக்
கடைநாள் வெள்ளத்தின்
இறப்பக் கனலம்
பிழம்பாகி யெழுந்து
வளர்தன் முதல்வன்போல்
சிறப்பக் கடைநாள்
வருந்தோறுந் தெண்ணீர்ப்
பரப்பின் மிசைத்தோற்றும்
நறப்பைந் தருசூழ்
கைலைவரை நலக்கும்
பெருமை நவில்வாரார்.

4

214 குயிலைப் பழித்த
தீங்கிளவிக் குமரி
யிடத்தின் வீற்றிருப்ப
வெயிலைப் பொடித்த

நகைப்படையாற் கென்று
மிடமா யிருப்பதிந்தக்
கயிலைப் பொருப்பென்
றவனேயாங் கந்தற்
கென்றுங் கிழமையுறச்
சயிலத் திரள்க ளிடமாகத்
தலைமை படைத்த
தனையவரை.

5

215 அலையும் புனலு
மலருமுறு மவரோ
மெலியர் பகைதுமிக்குஞ்
சிலையுஞ் சிலையாச்
சிலைவிடங்கொ டேவன்
வலிய னெனக்கருதா
துலையும் புவன
மென்னேயென் றுன்னி
நகைத்த நகையெனலாம்

நிலையுங் கயிலை
வரைகிளைத்து நிமிருங்
கிரணத் தொளியினையே. 6

216 தூய முனிவன்
விழிக்கிளைத்தாஞ்
சுவைப்பாற் கடலி
னிடையுளைத்தாம்
மேய விறைவன்
முடிக்கங்கை வெள்ளத்
துடனாய்ப் பயில்கின்றாம்
ஆய வெமக்கு நிகராரென்
றகஞ்செய் மதியி
னொளிமழுங்கப்
பாய கிரண மிருள்சீப்பப்
பகலு மிரவு
மவணிலையே. 7

217 காம னுடலம்

பொடிபடுத்த கனற்க
ணிறைவன் றிருவருளின்
ஏம முடைய ராய்ப்பழகி
யிருப்பா ரன்றி
யேனையோர்
தாம வெளிகால்
கயிலைவரைச் சார
லடுப்பி னவர்விழிக்கு
நாம விருளே பகல்கூகை
நல்ல விழியி
னிருளேபோல்.

8

218 அயிரா வணமுந் தவளமே
யடல்வெள் ளேறுந்
தவளமே
பயில்பா ரிடமு மடியாரும்
பரிக்குஞ் சாந்துந்
தவளமெ

செயிர்தீர்த் தாங்குப்
பயனருளுந் தீர்த்த
மனைத்துந் தவளமே
வெயிலார் மணியின்
கயிலாயம் வெள்ளென்
றிருந்த பரிசானே.

9

219 வேறு

மும்மதக் களிற்றின
முழங்கு மால்வரை
செம்மணி தாழ்வரைத்
தேத்தெ லாமொளி
விம்முற நாப்பணை
விளங்கு காட்சிமற்
றம்மவெண் பாற்கலன்
கனலிட் டன்னதே.

10

220 தழற்றலை யிரசதச் சானி

றைத்தபால்
அழற்றலின் வழிந்தென
வருவி தூங்குவ
சுழற்றிய கனறபத் தோன்றி
ருந்தைபோல்
நிழற்றொளி மணிநிரை
நிரைத்தங் கோடுவ.

11

221 மரம்பல தேனவண்
மழையிற் சிந்துவ
வரம்பிறந் தெழுந்தபான்
மடங்கத் தண்புனல்
நிரம்பமே லுறைத்தென
நீடக் காலெழீஇ
அரம்பைக ளாற்றுவ
போன்றங் காடுவ.

12

222 இரவிக ளனந்தமங்

கிருந்து நோற்றென
அரதனக் குவால்பல
அவிரு மோர்புறம்
கிரணவொண் மதிக்குலங்
கெழுமி நோற்றெனத்
தரளவெண் மணிக்குவா
றயங்கு மோர்புறம்.

13

223 கணங்கொடு கணங்கசி
வுளத்தி னாட்டயர்
துணங்கையும் பாடலுந்
துவன்று மோர்புறம்
வணங்கிடை வானர மகளி
ராடலும்
இணங்கிசை முழுவமு
மியலு மோர்புறம்.

14

224 தேவர்கள்
சென்றுசென்றிறைக்குங்

கற்பகப்
பூவயல் கிடப்பதிற்
புகாவண் டன்பர்கள்
தூவிய மலர்தொறுந்
துன்னு மேற்பவர்
ஈவில ரொழியவீ குநரைச்
சேர்ந்தென.

15

225 வேறு

அரந்தை தீர்த்திடு மத்தகு
கயிலையின் மலநோய்
கரந்த தேசடைக்
கணங்கண நாதரே முதலா
நிரந்து ளார்க்கெலா நீடுறு
தலைமையு மிறைவன்
பரந்த கோயிலின்
வாய்தல்கா வலும்பரித்
துள்ளான்.

226 மறைக ளாகம

புராணங்கள் கலைகள்மற்
 றெவையும்
 நிறைய வெம்பிரா
 னருள்செய நிரப்பிய
 வுளத்தன்
 முறைசெய் நூலெலா
 மருள்புரி முதற்குரு
 வானோன்
 அறையு நந்தியென்
 றுயர்பெய ரடுத்தவ
 னனையான்.

17

227 பண்டு நான்கொடைந்
 திரட்டியபுராணங்கள்
 பயில்கால்
 அண்டர் நாதனை

யடிதொழு தடிகளே
கருணை
கொண்டு நீயமர் பதிபல
குவலயத் துளவான்
மண்டு மேன்மையின்
மன்னிய தவற்றுள்யா
தென்றான்.

18

228 நந்தி வாய்மொழி
கேட்டலும் நங்கையோர்
பாகன்
எந்த நாளுமெம்
மிருக்கையா யிலஞ்செ
யரங்காய்
மந்த ணத்ததா யெவற்றினு
மேலதாய் வயங்குஞ்
சுந்த ரத்ததா லாதிமா

புரியெனத் தொகுத்தான். 19

229 அற்றை நாண்முத லாதிமா
புரியினை யனையான்
எற்றை நாளினு மிதயத்துத்
தியானித்து வருவான்
ஒற்றை நாளுளத்
துன்னியூற் றெழவிழி
புளகம்
பெற்ற வாக்கையோ
டவசமா யிருந்தனன்
பெரிதும்.

20

230 சிவம்பெ ருக்கிய
வுளத்தினன் தேகத்தின்
குறிகண்
டவம்பெ ருக்கிய
வவுணரை யறுக்கும்வை

வேலோன்
தவம்பெ ருக்கிய
விளையரோ டாடலைத்
தணந்து
நவம்பெ ருக்கிய
செய்கைநா டுதுமென
அடுத்தான்.

21

231 அடுத்த தோர்ந்தெழு
நந்தியை யிருத்தின
னகத்துண்
மடுத்த தியாதெனக்
குரையென வாய்மலர்ந்
தனன்வெங்
கடுத்து ழாவிய
கண்டர்முன் கரைந்தவா
நந்தி
விடுத்துக் கூறலும்

வியந்தன னாதிமா நகரை. 22

232 உண்மை ஞானம்வந்

தவர்க்கலா லுறாதவான்
வீட்டை

எண்மை யாவுறற் பாலதீம்

மான்மிய மிதனைத்

திண்மை நோயற

விளக்குது மெனுமகிழ்

சிறப்ப

வண்மை நாடிய

வுளத்தொடும் வைகுநா

ளொருநாள்

23

233 வெள்ளி மால்வரை

மணிமுடி கவித்தென

விளங்குந்

தெள்ளு பேரொளிச்

சிகரவண் கோயிலி

னொருபால்
நள்ளு மாயிரங் கிரணமு
நாற்றும்வெய் யவனோர்
கொள்ளு மாயிரந்
தூணொளி கொழிக்குமண்
டபத்தில்

24

234 சண்ட பாணுவு மதியமும்
விடிற்சக முழுதும்
உண்டு தேக்குமென்
றுருவுவேற் றுமைசெய்து
தன்பால்
கொண்ட தாமெனக்
கொழுஞ்சுடர்ப்
பவளக்காற் கவிகை
மண்டு வாருடல்
வெள்ளென வயங்கிமே
னிழற்ற.

25

235 கவள மால்களி

றுரித்தவெங் கடவுடன்
பகைக்குத்
திவளு நீகுடை யாவதென்
னேயெனச் சினந்து
துவள வான்மதிக்
கிரணங்க டுணித்தலைத்
தாங்குத்
தவள மாமணிச் சாமரை
சாரத ரீட்ட

26

236

விழையத் தக்கமென்
மலரினை விடுத்தவே
ளுடலம்
குழையத் தக்கதேற் குறுவ
தன்றென வஞ்சும்
தழையத் தக்கநல்

வளியினைச் சார்ந்துநீ
யுருவின்
இழையத் தக்கதென்
றெழுப்புசாந் தாற்றிக
ளசைய

27

237 உரகர் போற்றுவா
னடுத்தவி ருருவிடை
யணிந்த
வரவ நோக்கிய
மகிழ்ச்சியா னாடுவா
ரோடும்
விரவி வேற்றுமை
தெரிப்பரி தாகவின்
மணிசூழ்
பரவை யாலவட் டம்பல
வும்பணி மாற.

28

238 கலந்து போற்றுந்
ருளத்தெழு மானந்தக்
கடனின்
றலர்ந்து வெண்டிரை
யெழுந்தெழுந் தடங்குவ
போல
மலர்ந்த வாண்முகத்
தடியவர் வயின்வயின்
வீசம்
பொலந்தொ டிக்கையின்
வெள்ளைகண்
முறைமுறை பொங்க

29

239 குழலுந் தோற்பொலி
முழுவமுங் குரலிசைப்
பாட்டும்
மழலை வாய்மொழி
மங்கைய ராடலு மயங்க

நிழலு மேனியின்
வனப்பட நெடியவன்
முதலோர்
உழலு நெஞ்சினர்
பெண்ணஆ யொதுங்கினர்
வணங்க

30

240 பாம்ப ணர்ந்தன
கோட்டியாழ் பலர்கரந்
தழுவி
ஏம்ப லோடுமென்
னரம்புளர்ந் தெழுமிசை
தேங்கச்
சாம்ப வானவர் மேலடர்
தழல்விடம் பருகி
ஓம்ப லாதியா விருதெடுத்
துலப்பிலர் பரச.

31

241 சமயப் பைம்பயிர்
சாவிபோ கத்தனை
யடைந்தோர்க்
கமையப் பொங்கிய
வலர்முகக் கருணைவெள்
ளத்துச்
சுமையப் பாவுழை
யெனப்படுந் துணைவிழிக்
கயல்பாய்
இமயப் பாவையெவ்
வுலகுமீன் றவனிட
மிருப்ப.

32

242 கோத்தி ரங்குலந்
தழுவினுங் கோதுமுற்
றிரியச்
சாத்தி ரம்பல வுணரினுந்

தம்பிரான் பணியில்
பாத்தி ரம்பிழை யாதெனப்
பார்கொள நந்தி
வேத்தி ரங்கொடு
பணிபுரிந் தடர்சனம்
விலக்க.

33

243 இரவி மண்டல மிந்துவின்
மண்டல மெரியின்
பரவை மண்டல மடுத்தன
பவளவா னிலத்து
விரவு சிங்கத்தின்
பிடர்த்தலை மிளிர்ந்தரப்
படுத்த
அரவின் செம்மணி
யாதனத் தமலன் வீற்
றிருந்தான்.

34

244 தேவர் தானவர் சித்தர்விச்

சாதரர் கருடர்
மூவர் முப்பத்து மூவரும்
யாவரும் வணங்கி
ஓவி லாததம் முளக்குறை
யுரைத்தது நிரப்பி
ஏவ மீண்டுபோய்த் தத்தம
திருக்கையெய் தினரால். 35

245

அன்ன செவ்வியின் மாடக
மகதியா ழமைத்துக்
கின்ன ரம்புடை
விழத்தருக் கேழின ரீனக்
கன்ன கங்கரைந்
திளகக்காந் தருவர்கை
விதிர்ப்பப்
பன்ன லம்பட
விசையெழுஉம் பாணிமா

246 இறைவன் வீற்றிருந்
தருளிய சேவையு மெவரு
நிறைய வேட்டன
வரம்பெறு நியதியு மற்றும்
கறையி னீங்குமிக்
கயிலையி னல்லதை
யில்லை
அறையி னீதுறழ் தலமுள
தோவென அயிர்த்தான்

247 ஐய நீங்குவா னமலனை
வணங்கியெம் மடிகேள்
வைய மீதிலிம் மால்வரை
நிகர்தல முளதோ
உய்ய வீங்கரு ளென்றன
னுமையொரு பாகன்

செய்ய வேண்டுமுகம்
பார்த்துநீ தெருட்டெனப் 38
பணித்தான்.

248 வியங்கொள் தம்பிரான்
அருடலைக் கொண்டுவே
லவனும்
தயங்கு தன்மணிக்
கோயிலிச் சார்ந்து
பேருரின்
வயங்குமான்மியம்
விளக்குவன் இவணெனும்
மகிழ்வாற்
புயங்கள் வீங்கமெல்
லணைமிசைப்
பொலிவொடும்
இருந்தான். 39

249 வேறு

சாரதப் படைகள் சூழத்
தலைவனுக் கொருசொ
லோதிச்

சூரத மாக நின்ற
தோன்றலே தெருட்டி
வீட்டின்

சீரதர் காட்டு கென்னாச்

சேவடி வணங்கி நின்ற

நாரத முனியை நோக்கி

நகைமுகத் தருள லுற்றான். 40

250 உத்தர கயிலை யென்றுந்

தக்கிண கயிலை யென்றும்

மத்தியிற் கயிலை யென்று

வழங்கிடுங் கயிலை

மூன்றாம்

உத்தர கயிலை சுத்தோ

தகக்கடற் பால தாகு

மத்தியிற் கயிலை யீது
மாடக வீணை வல்லோய். 41

251 தெக்கிண கயிலை கன்மஞ்
செயத்தகு பரத கண்டத்
தெக்கட வுளரும் போற்ற
எழில்வளர் கொங்கு
நாட்டில்
தக்கமேற் றிசையின்
எல்லை முடிவினிற்
றயங்கா நிற்கும்
ஒக்குமிக் கயிலை மூன்றும்
ஆயினும் உரைப்பக்
கேட்டி. 42

252 அருந்தவப் பேறு வாய்ந்த
அமரர்கண் முனிவ ரன்றித்
திருந்தவெவ் வுயிரு
மின்பந் தெவ்வுதற்

கெளரிய வல்ல
விருந்திடு வடபாற் குன்று
மிடைப்படு குன்றும்
என்னாப்
பொருந்திய கருணை
வெள்ளப் பூரணன்
உளத்துட் கொண்டு

43

253 வமுவறு மோலித் தேவர்
மானுடர் விலங்கு புள்ளுத்
தமுவிநீர் உறைவ ஓர்வ
தருவென மறைகள்
சாற்றும்
எமுவகைத் தோற்றத்
துள்ள வெவ்வகை
யுயிரும் உய்யக்
கொழுமணி யிமைக்கும்
வெள்ளிக் குன்றமாய்த்

தென்பால் நின்றான்.

44

254 களத்துநஞ் சடக்கும்
எந்தை கயிலையங்
கிரியாய் நின்றோன்
உளத்திடை யன்பு பொங்க
வுருமடி யார்கள் பூசை
விளைத்தலும் வேண்டி
மேலால் விரிகதி
ரெறிக்குந் தேசு
திளைக்குமைம் முகமும்
ஐந்து சிவலிங்க மாகக்
கொண்டான்.

45

255 இவ்வரைத் தேத்தெவ்
வாற்றின் இருக்குமவ்
வாறே தென்பால்
அவ்வரைத் தேத்தும்
வேறே யவயவ வருவந்

தாங்கித்
தெவ்வரை முருக்கும்
எந்தை சினகரம் ஒருபாற்
கொண்டு
முவ்வரை வயிற்றா
ளோடு முழுதுல கேத்த
வைகும்.

46

256 அறைகழல் அமல மூர்த்தி

அதோமுகம் என்னப்
பட்ட

மறைதரு முகமும் அந்த

மால்வரை வேராய்க்

கீழ்போய்க்

குறைவில்பல் வளத்திற்

சான்ற குணாதுசார் இலக்க

ணங்கள்

நிறைசிவ லிங்க மாக

நிலமிசை முளைத்த
தன்றே.

47

257 நாதனே யாகி நின்ற
நளிர்வரைச் சிலம்பிற்
கென்றும்
பூதகா ரணமா யைந்து
பொறிகட்கும் அறிவு
தோற்றும்
நீதியார் கருவி போன்று
நிற்றலால் இலிங்கம்
ஐந்தும்
ஓதுவார் பூத மைந்தின்
உறுபெய ரோடுஞ்
சேர்த்து.

48

258 மன்னிய புலன்கண்
மாட்டு மனமன்றிப்

பொறிக ளைந்துந்
துன்னுத லின்மை யாலத்
துலங்கிய பொறிகட் காதி
என்னுமம் மனமே
போன்றங் கிருநிலத்
தெழுந்து நின்ற
அன்னதோர் இலிங்க மாதி 49
லிங்கமென் றாய தன்றே.

259 பாரிடை முளைத்து நின்ற
பலசிவ லிங்கங் கட்குச்
சீரிய முதன்மை யானுஞ்
செப்பு வ ரனைய நாமம்
ஆருமவ் வாதி லிங்கம்
அமர்ந்தருள் கொழிக்கு
மாற்றால்
ஒருமந் நகரை யாதி
புரியென வுரையா

260 ஆதலிற் கயிலை மூன்றும்
 அடுத்திடு நாமத் தானும்
 ஓதரு வளத்தி னானும்
 ஓக்குமற் றுலகம் போற்றும்
 மேதகு பெருமையானும்
 விளைத்திடும் பயத்தி
 னானும்

காதர மிரிக்குந் தென்சார்க்
 கயிலையே மிக்க தாகும். 51

261 என்றுவேற் றடக்கை நம்பி
 யிறைஞ்சுநா ரதன்க
 ருத்தில்
 நின்றவை யத்தைப்
 போக்கி நீடுமந் நகரின்
 மற்றுந்
 துன்றிய பெருமை யோடு

தூத்தகு கதைக ளெல்லாம்
நன்றமிழ் துகுத்தா ளென்ன
நவின்றனன் மோன
முற்றான்.

52

புராண வரலாற்றுப் படலம்
முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - 261

.-----

5. பதிகப்படலம் (262-272)

262 வரந்திகழ் தவத்துக் காசிப
னுயிர்த்த மாதவன் காலவ
னென்பான்
பரந்திகழ் வீடு வேட்டனன்
அடுத்துப் பத்தியிற் பூசித்த

வாறும்
உரந்திகழ் மலரோன்
படைப்பற நோக்கி
யுவணமேக் குயர்த்தவ
னேவச்
சுரந்திழி செருத்தற்
றேனுமா தவத்தாற்
றொடர்ந்துபூ சனைசெய்த
வாறும்.

1

263 கடவுளான் கன்றின்
கவையடிச் சுவடுங்
கதிர்மணிக் கோட்டினல்
லூறுஞ்
சுடர்மணி யுருவி
னெம்பிரா னணிந்து
சுரபிக்குப் படைப்பரு
ளியதும்

நெடியவன் றெனாது
கயிலையொன் றமைத்து
நிமலனைப் பூசித்த வாறும்
கடிமலர்க் கடவுள் வடகயி
லாயங் கண்டுபூ
சனைசெய்தவாறும்.

2

264 காலவ னெடியன்
கமலனென் றிவர்க்குக்
கண்ணுத னடம்புரிந்
ததுவும்
ஆலமொத் தடர்க்குஞ்
சூரனைப் பயந்த வமரர்க
ணிர்ப்பயத் தினராய்ச்
சாலவை கியது மவர்தமக்
கிரங்கிச் சண்முகன்
சூரனைத் தடிந்து
ஞாலமுற் றிறைஞ்ச

மீண்டியர் மருத
நளிர்வரை வீற்றிருந்
ததுவும்.

3

265 சுமதியென் றொருவ
னந்தண னெடுநாட்
டீர்த்தனாய்த் திரிந்துபா
தகஞ்செய்
தமர்பதி தணந்து
சுலாவுவா னெல்லை
யடுத்திறந் தும்பரெய்
தியதும்
நிமலனை மறவா
முசுகுந்தன் விசம்பி
னிசாசரர் குலனறுத்
தமர்நாட்
குமரியங் கொருத்தி
நகைத்தலுங் குறுகி

நன்முகங் கொண்டுபோற்
றியதும்

4

266 கழைசுளி யயிரா

வதப்பெரும் பாகன்
கடுத்தவப் பிருகுபுத்
திரியால்

தழைதரு மரக்க
வுருவினை யாங்குத்
தணந்துபத் திமைபுரிந்
ததுவும்

குழைமுக மடவா
ரெழுவரோ டடுத்துக்
கொலைப்பெரும் பாதகந்
துமிய

மழையுறழ் தடக்கை
மணிமுடிக் கரிகால்
வளவனன் கெய்திய

வாறும்.

5

267 ஏழைபாற் றூது விடுத்தவ
னணுக வெம்பிரான்
றிருவிளை யாட்டான்
மாழைநோக் குமையுந்
தானும்வேற் றுருவாய்
வயற்றொழி னடவிய
வாறும்

ஊழைவா ரலைநீ
யெனப்புடை நிறுவு
முயர்கவி வன்றொண்ட
னூரையாற்
பீழைதீர் தில்லை யந்தணர்
போந்து பிஞ்ஞுக
னடங்கண்ட வாறும்.

6

268 வீங்குநீர்க் காஞ்சி
நதியொடு மங்கண்

விலங்கிய தீர்த்தத்தின்
சிறப்பும்
ஓங்குமால் வரையின்
விம்மிதம் பலவு
முயர்பரம் பிரமமா
லென்று
தூங்குகை நிமிர்த்த
வியாதன்பொய்த் துரிசு
துடைத்ததுந்
துணையின்மா தவங்கள்
தாங்கிய விசுவா மித்திரன்
பணிந்து தணிவில்பல்
வரம்பெற்ற வாறும்.

7

269 காதியா ணவத்தை
யுயிரெலா முத்தி
கலத்தலிற் றென்திசைக்

கடவுள்
கோதிலா வரசு
குறைந்தமை நிரப்பக்
குழகனைப் பூசித்த வாறும்
போதினான் றெளியப்
பூரணன் றலத்தின்
பொருவின்மான் மியமரு
ளியதுந்
தீதினா னொருவ னங்கிர
னென்பான் தேகநீத்
தும்பரெய் தியதும்.

8

270 இமவரை மாது தவம்புரிந்
ததுவு மெம்பிரான்
வரைந்துகொண்
டதன்மேல்
குமரனுக் கிறைவன்
வரைவினாற் றேவ

சேனையைக் கூட்டிய
வாறுஞ்
சமரவன் றடக்கை
யான்குசத் துவசன்
றவம்புரிந் தெச்சமெய்
தியதும்
அமர்தரு குலசே
கரனெனுஞ் சேரன்
குட்டநோ யனுக்கிய
வாறும்.

9

271 வருந்திரி லோக
சோழன்றுன் மதஞ்சேர்
மாசறப் போற்றிய வாறும்
கருங்குழ லுமையாட்
கெம்பிரான் வார்ந்த
காமரு வேணிவெண் பூதி
திருந்துகண் மணிகூ

விளமுப சாரந் தெரிதரத்
தெருட்டிய வாறும்
பெருந்திரு வளிக்கும்
பிரமகுண் டத்துப்
பெருகிய பூதிமான்
மியமும்.

10

272 மின்னவிர் சடிலத்
திளம்பிறை யணிந்த
வேதியன் விரைமலர்க்
கமலப்
பொன்னடித் தலத்துப்
புரிதரும் விசேட பூசனைக்
குரியகா லமுஞ்சீர்
மன்னிய குமர நாயக
னருள மகதியாழ்
முனிவரன் கேட்டுத்
துன்னிய மகிழ்வி

னாண்டரு ளிறைவன்
றுணையடி தொழுதுவாழ்ந் 11
தனனால்

பதிகப்படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் - 272

6. நாரதன் வழிபடு படலம் (273-339)

273 வாரணி பூண்முலை
வள்ளி மணாளன்
போரணி வேலன் புகன்று
தெளிந்த
காரணி தென்கயி லாயம்
வணங்க
நாரணி நாரதன் நச்சியெ

274 நொள்ளை படாதன
வில்வமு நொச்சியும்
வள்ளையின் வார்செவிக்
கங்கையும் தாங்கி
தள்ளையன் னான்றலம்
நேர்ந்தன தாழ்ந்துளத்
தொள்ளையி
லான்றுனைந் தான்வழிக்
கொண்டு.

2

275 தெங்கொடு பூகஞ்
செறிந்து வளங்கள்
தங்கிய கொங்கு
தலைப்பட லுற்றான்
மங்கல சின்மய
மால்வரை கண்டான்
அங்கண் வணங்கின

னன்பி னடுத்தான். 3

276 வாக்கிய கட்புனன் மார்ப

நனைப்பத்

தேக்கிய வன்பு

திளைத்தெழு சிந்தை

ஊக்கிய வன்மைகொண்

டொள்ளிய பண்களின்

பாக்கிய மன்னான்

பறம்பிவர் கின்றான். 4

277 வேறு

மூவர்கள் வணங்குமுத

லென்றுவழி பட்டாங்

கேவரும் வியப்பவிணர்

மாமர மிறைக்கும்

பூவமரர் தூவுபொலம்

பூவொடு மயங்கி

மேவரும் வண்டினம்

விலக்குவன கண்டான் 5

278 வித்தக விலங்கலடி
காணவிழை வுற்றுப்
பத்தியொடு நாரணர்
பரித்தவுரு வென்னக்
கொத்தினொடு
பன்றியொளிர் குன்றடி
யகழ்ந்து
மெத்துகிழங் காருவன
வீணைமுனி கண்டான்.

6

279 காலனுயிர் சாயவடை
பாலனுயிர் காழ்ப்பச்
சாலவருள் செய்தவொரு
சாமிவடி வேயாம்
மேலவரை
சேர்ந்தவெமை

யார்தளைவ ரென்றே
கோலவிப மெண்ணில 7
குறும்புசெயல் கண்டான்.

280 எங்களைநி கர்ப்பவுயி
ரோடிறைவன் மெய்யில்
தங்குவன வல்லவுரி
தந்தவின மென்னா
அங்கெழு களிப்பினனை
யார்ப்பவென மாடே
சிங்கமொடு தோல்புலி
சிலைத்தெழுவ
கண்டான். 8

281
கையலது போதலறி
யாதுகலை கால்விட்டு
உய்யவறி யாதுமுய
லென்றுறு தருக்கால்

வெய்யவுளி யங்கடமை
வீழ்கவய மற்றும்
மெய்முழுது
மேவிவிளை யாடுவன
கண்டான். 9

282 விலங்கலுரு வத்தும்வில
காமைவிட நாக
அலங்கறழு விக்கவினி
யாங்குவளர் சந்தின்
குலங்கதுவு சூழல்குடி
கொண்டுகடி கைக்கண்
இலங்குமணி நாகமினி
தாடுவன கண்டான். 10

283 மேவிமு னணிந்தவியன்
றோலணிக ளென்ன
ஆவியிகல்
வேங்கையிபம் ஆடரி

யிவற்றின்
தாவிலுரி யுந்தலைவெண்
மாலிகைக ளென்ன
ஓவிலரு விக்குடிஞை
யூர்வனவுங் கண்டான்.

11

284 நால்புழை

நெடுங்கையிப நன்றமர்
உடற்றக்
கால்பொர வுடைந்தகழை
நித்தில மணித்தூள்
பால்புரை விபூதிபல
வச்சிர மணிக்கல்
சால்பின்வள ரென்பணி
தகைத்தொளிர்வ
கண்டான்.

12

285 செஞ்செவி தமக்குரிய
சேரியென வாழு

மஞ்சர்க ளெழுப்புமணி
யாழிசை கடுப்பக்
கொஞ்சுகிளி
மஞ்ஞைவிளை
தோரைகள் கொரிக்கும்
வஞ்சநிமிர் சாரல்வளர்
தேன்முரல்வ கண்டான்

13

286 செங்கையி

னமைந்தொளி
திகழ்ந்ததழ் லொப்பத்
துங்கவொளி
கான்றுவளர் சோதிமர
முங்கைத்
தங்குதுடி யின்னொலி
தழங்குதல் கடுப்ப
அங்கணமர் வேடரெழு
மாகுளியுங் கண்டான்.

14

287 ஏட்டைதரு வன்பிறவி
யென்னுமலை யேறும்
வாட்டமும்
வயங்குவரை யேறவரு
மெய்ப்பின்
நீட்டமு மொருங்கற
நிரம்பு குளிர் வன்கால்
சேட்டருள் நிகர்ப்பவரு
திட்டையெதிர் கண்டான். 15

288 வேதனை பிறப்பற
விழைந்தருளின்
நின்றோர்
காதலக னுள்ளொளியி
னோடுகல வாமை
வாதனை மலம்விலங்கி
யாங்குமலி மஞ்சு
மூதறிவி னான்சிகர

289 ஆதி மல நீங்கவிடை
யாவியருட் பின்னாய்ச்
சோதியிடை
மூழ்கும்வகை சூழ்திரு
வெழுத்தான்
மோதியிடை நின்றமல
முற்றிரிவ தென்னக்
காதிவரு காற்றினது
நீங்குவது கண்டான்.

290 வேறு

இன்ன வாகிய வளம்பல
கண்டுகண் டிவருநா
ரதன்வாய்மை
மன்னும் யோகின
ருள்ளமா தாரமூ

விரண்டையு
மரீஇயப்பால்
துன்னு மாயிரந்
தொகுமிதழ்த் தாமரைச்
சுடரினை யடுத்தாங்குக்
கொன்னு மால்வரை
யாறையுங்
கடந்துபோய்க்
குடுமிமால்
வரைசார்ந்தான்.

18

291 கருத்த டங்கியோ
கத்தினாற் சோதியைக்
காண்பவர்க்
கவணெந்தை
நிருத்த வண்சிலம்
பொலியெழு வித்தென
நெடுகிவிண்

கிழித்தோங்கு
திருத்தன் வைகிய
சிலம்பினை யடுத்தலுந்
தேவதுந் துபியோடும்
அருத்தி மெய்யடி
யார்சிவ முழக்கமு
மடர்ந்தெழ
மகிழ்கூர்ந்தான்

19

292 அங்கி பாங்கரி

னமைத்தலாற்
றொடுவதற் கவனியு
ளோரஞ்சும்
பொங்கு சீதளத் தாவயி
னொழுகிய புதுமண
நதிதீர்த்தம்
முங்கி நீறுடன் முழுவது
மணிந்துசெய்

முறைமைமுற் றுறவாற்றி
எங்க ணாயகன்
றிருமலை யிவர்ந்தனன்
இவர்ந்தயாழ்
மணித்தோளான்.

20

293 இமய மீன்றவ ளோதியு
மைங்கர னிறும்புகூழ்
தடங்குன்றுஞ்
சிமய மோங்கிய
நான்முகன் விலங்கலுஞ்
செங்கண்மால்
வளர்வெற்பும்
அமைவி ராவிய
வேலவன் பறம்புந்த
னடிவரை யெனத்தாழ்
உமையொ டாரண
மறிகலா னிருப்பநீண்

டொளிர்வரை
முடிசேர்ந்தான்.

21

294 சேர்ந்து சுற்றெலாம்
நோக்குவான் அடித்தலை
செறிந்தவெற்
புகளெல்லாஞ்
சார்ந்த பீடமா
யவற்றின்மீப் போகிய
தனிவரை நலன்முற்றும்
ஆர்ந்த தோர்சிவ
லிங்கமாய்த் தோற்றலும்
அஞ்சியிம் முடிமீதும்
ஏர்ந்து போற்றவெவ்
வேறுரு வெடுத்தன
னெனத்தெளிந்
தெதிர்போந்தான்.

22

295 காந்த நேர்படும் ஊசியிற்
சிவலிங்கக் கடவுடன்
றிருமுன்னர்ப்
போந்த நாரதன்
புந்திபோ யருண்மலை
புகவிழிப்
புனல்கார்போல்
ஏந்து மார்பக
நனைப்பமெய்ப்
புளகங்க ளெழமொழி
தடுமாறச்
சேந்த வார்கழல்
தாழ்ந்தனன் அன்பெனுந்
திரைக்கட
லிடைத்தாழ்ந்தான்.

23

296 நெடிது போதுதண்
டெனக்கிடந் தானந்த

நிரப்புநெஞ் சகத்தோடும்
படியின் மீதெழுந்
துச்சியி லிருகையும்
பதித்துவெள்
ளியங்குன்றின்
முடியின் வீற்றிருந்
தருளிய பராபர முக்கண
சயபோற்றி
அடிய னேற்கருள்
புரிந்ததற் புதமென
வறைந்துபூச
னைசெய்தான்.

24

297 அமரர் விஞ்சையர்
சித்தர்சா ரணருந்
தவத்தின ரிவர்நாளுந்
தமது வைப்பென
வழிபடு மிரசத சயிலவுச்

சியின்வேற்கைக்
குமரனைங்கர
னுமையொடு மைந்துருக்
கொண்டுவீற் றிருக்கின்ற
விமலன் முந்துற
வீணையி னெழான்முறை
வீக்கியேத் தினன்மாதோ.

25

298 வேறு

கள்ளிவர் கோதை
கரங்கொண்டு பூசித்து
வெள்ளி வரையை
விழைந்தா ரிதுபிறப்பின்
உள்ளிய போக
முழந்துமுள மாய்ந்து
தெள்ளுபே ரின்பந்
திளைக்கின்றார் மன்னோ

26

299 செம்பொரு ளார்ந்த
செழுந்தீந் தமிழ்கொண்டு
நம்பன் கயிலை
நயந்தேத்து நாவினோர்
இம்பர் நலியும்
இடும்பையுடற் கிடந்தும்
உம்ப ரறியா
வுருக்கிடந்தார் மன்னோ. 27

300 காரோத வண்ணன்
கசிந்தேத்துங்
கண்ணுதறன்
பாரோதும் வெள்ளிப்
பறம்புளத்திற்
றீட்டினோர்
நீரோடு கண்ணின்
நிலைதிரிந்தா ராயிடினும்
சீரோடு வைகுந்

திருவுடையார் மன்னோ. 28

301 வேறு

போற்று நாரதன் மீட்டும்
பூரணர் பாதம் வணங்கிக்
கூற்றம் வென்றவை
வேற்கட் கோமள வல்லி
யன்னாளை

ஊற்றி ருங்கடத் தானை
யும்பர்கள் வெஞ்சிறை
மீட்ட

வேற்ற டக்கையி னானை
வீழ்ந்து பழிச்சி

யெழுந்தான்

29

302 கட்டு பொற்சடை

யொல்கக் காதணி

குண்டல மாட

ஒட்டு வற்கலை தட்ப

வுள்ள மெழுந்துமுன்
செல்லச்
சட்ட வெற்பி னிழிந்து
சாரலின் மேற்றிசைச்
சூழல்
அட்டு நல்லொளிச்
செம்பொன் ஆலயங்
கண்டங் கடுத்தான்.

30

303 வேறு

ஒழுகொளித் தரள
நாற்கோட் டுவாப்பல
மருங்கு சூழ
விழுகு மும்மத
வெள்ளத்தி னிராயிரங்
கோட்டு வேழம்
முழுகொளிப் புவனப்
பொற்றோர் மூட்டிய

கலினப் பாய்மா
மமுகுபொற் படியின்
நீண்ட வாய்தலின்
முன்னர் நிற்ப.

31

304 கழுக்கடை பிண்டி
பாலங் கப்பண முரல
ஞாங்கர்
மழுக்கதை தண்டு நேமி
வச்சிரங் சுரிகை சூலம்
எழுக்குயஞ் சிலைவாள்
பாச மின்னபல் படையி
னோடும்
அழுக்கடை யாத பூதர்
ஆலய மருங்கு
மொய்ப்ப.

32

305 பணைதுடி படகந் தக்கை

பணவந் திண்டிமந் தடாரி
கிணைகுளிர் பதலை
மொந்தை சல்லரி பம்பை
கேழ்மண்

கணைவளை கோடு பீலி
காகளந் தாரை முற்றுந்

துணையறு கணங்க

ளோர்பால் சுவையமிழ் 33

தெனச்சே விப்ப.

306 விராவுநை வளமுன்

னெட்டும் விளக்கஞ்செய்

குறிஞ்சி யாமும்

அராகமுன் னான

வைந்தும் ஆக்குறும்

பாலை யாமும்

பராவிவிண் ணவரும்

போற்றும் படுமலைப்

பாலை முன்னாம்
தராதலம் வியக்கு
மெட்டுஞ் சார்ந்திடு மருத
யாமும்.

34

307 நேர்திற முதலா நான்கு
நிகழ்த்திய முல்லை
யாமுந்
தேர்தரு நெய்தற் கான
திறனியாழ் விளரி
யெல்லாம்
ஆர்தரு புலவ ரோர்பா
லமைத்திசை யெழுப்ப
வோர்பால்
வார்தரு குழலின் பேத
மனைத்தும்வல் லவர்வா
சிப்ப.

35

308 வேறு

காந்தாரம் புறநீர்மை
கௌளசிகங்குச்
சரிநளுத்தை கவிடி
நாட்டை
வாய்ந்தோதுஞ் சாதாரி
கௌளவாணங்
கொல்லிக்
கௌளவாணங் காஞ்சி
ஆய்ந்தார்கொள்
சாயரிபஞ் சுரம்பழம்பஞ்
சுரங்குறண்டி
யமிழ்தாய்க் காதிற்
போந்தேறு மலகரிநற்
பயிரவியென்
றிவைவல்லார் புகழ்ந்து
பாட.

309 கொடுகொட்டி

பாண்டரங்கங் காபால
மெனுமிறைவன் கூத்து
மூன்றுங்
குடைகொட்டி
யெனுங்குமர
னாடலிரண்
டுங்கனங்கொண்
டொருபா லாடக்
குடமல்லு மரக்காலல்
லியமென்னுந் தமக்குரிய
கூத்து நான்கும்
குடம்வெல்லும்
வளைக்கரத்தோ
ரநேகரவ
ணொருபாங்கர்க்
கொண்டு போற்ற

310 உருத்திகழைங்
கணைக்கிழுவ
ரநேகர்தமக் குரியபே
டுவந்து காட்டப்
பருத்தபுயத் தயிராணி
கடயமிட மலர்மாது
பரவை யாடச்
சுரித்தகுழற் குமரிமரக்
காறழுவ வெழுமாதர்
துடிகொண் டாட
வரித்தமுலை
யரம்பையர்கள்
கரணமுதற் பலகூத்து
மருவி யாட.

38

311 உறுவசிமே
னகையரம்பை
திலோத்தமையென்

பவர்பலர்தா மொழுங்கி
னின்று
நறுமலர்க்கை
வழிவிழியும்
விழிவழியுள் ளமுநடப்ப
நடன மாடத்
தெறுவினையைத்
தெறுமுனிவர்
குணலைபயின்
றாரணங்க டிகழ வோத
மறுவிகந்த தும்புருநா
ரதர்பலர்வீ
ணையினிருபால் வதிந்து
போற்ற.

39

312 இந்திரரெண் ணிலர்பிரம
ரெண்ணிலார்

பதினொருமூ வருமெண்
ணில்லார்
சந்திரரெண் ணிலரேனை
வானவரெண் ணிலர்நிசா
சரரெண் ணில்லார்
கந்தருவர் விஞ்சையர்கள்
கருடர்சாத் தியர்சித்தர்
கரும தேவர்
அந்தரரென் பவர்பிறரு
மநேகரகத் தினும்புறத்து
மடர்ந்து போற்ற.

40

313 ஆடிகுடை சாந்தாற்றி
யால்வட்டங் கவரிகொடி
யனைத்து மொய்ப்பக்
கோடிமணித் தூணிறுவிக்
குயிற்றியபொன்
மண்டபத்திற் குமர

வேளும்
நீடியமும் மதக்களிறு
மருகிருப்ப
வுமையிடப்பா நிலவத்
தேசு
கூடியபொற் றவிசினிடை
வீற்றிருந்தான்
மன்றுண்டங் குயிற்றும் 41
பெம்மான்.

314 அத்தகைய கோயிலினை
யடுத்தநா ரதமுனிவ
னன்பு பொங்கப்
பைத்தமணி
வாயிலிடைச்
சடைசழங்க
வுடைசழங்கப் பன்னு
வீணை

கைத்தலத்தின்
மேக்குயர்த்திச்
சனநெருக்கி னூடேகிக்
கடந்து வாய்தல்
சுத்தமருள் கோமாத
ருடனிமிலே
றிருந்தநெடுஞ் சூழல்
புக்கான்.

42

315 வேறு

ஆங்க ணெட்டினு
மைந்தினும்
பாங்கி னாரப்
பணிந்தனன்
ஓங்கு கையினை
உச்சியில்
தாங்கி முன்னுறச்
சார்ந்தனன்.

43

316 அந்தில் வந்தடர் மாசனம்
பந்தி கொள்ளப்
பணித்துலா
நந்தி கண்டிவ ணாரதா
முந்து கென்னலு
முந்தினான்.

44

317 அன்றி னார்புர மாரழற்
கொன்ற ஓட்டிய
உத்தமன்
என்று வந்தனை
யோவென
இன்று வந்தன
னென்றனன்.

45

318 ஆல மார்ந்த
மிடற்றினான்
கோல நோக்கிக்

குளிர்ந்தனன்

சால வன்பு தழைத்தெழ்ச்

சீல மாந்துதி செப்புவான் 461

319 வேறு

தண்ணார் மதியுந்

தழல்வா ளரவும் சடிலத்

தணியுந் தலைவா சரணம்

பண்ணா ரிசையும்

பகைமான் குரலும்

படர்செஞ் செவிநா

யகனே சரணம்

பெண்ணா முமையும்

நீயா னுருவும்

பிணையுந் திருமே

னியனே சரணம்

விண்ணா டருமண்

ணவரும் பணியும்

வெள்ளிக் கிரிவே
தியனே சரணம்.

47

320 அண்டங் களனைத்
துநொடிக் குமுன
மடலைப் பொடியாக்
குறுதற் சுடராற்
பண்டின் பமளிக்
குமலர்க் கணைவேள்
படவென் றருண்மீ
ளீமையாய் சரணந்
தொண்டொன் றுமலா
லறியா தவர்தஞ் சுரிகுஞ்
சிமுடிக் கணியாஞ்
சரணம்
மிண்டுந் தருமன் படிவத்
துதவும் வெள்ளிக்
கிரிவே தியனே சரணம். 48

321 தண்டா துலகோர்க்
குவரம் பலவுந் தழையச்
சொரியங் கையின்மும்
மலமும்
அண்டா தடைவா
ருடலும் பொருளு
மணுவுந் தரவேற்
றருள்வாய் சரணம்
கண்டா னலனென்
றெவரும் பரவுங் கடியார்
மலர்துன் றுபதத்
திடைமண்
விண்டான் பதுமக்
கண்ணீந் தருளும்
வெளிக் கிரிவே தியனே
சரணம்.

322 மத்தக் கரியீ ருரிபோர்த்
 தருளும் வயவா
 வியவார்க் கருளாய்
 சரணம்
 பத்திக் கமிழ்தா கியினித்
 தருளும் பரமா புரமாய்த்
 தவனே சரணம்
 எத்திக் குமிறைஞ் சநடம்
 புரியு மிறைவா
 மறைவாய் மொழியாய்
 சரணம்
 வித்தைக் கோருவைப்
 பெனவே திகழும்
 வெள்ளிக் கிரிவே
 தியனே சரணம்.

50

323 அழலங் கையினாய்
 சரணஞ் சரணம் அரரிதங்

கையினாய் சரணஞ்
சரணம்
பழியென் பணியாய்
சரணஞ் சரணம் பரவென்
பணியாய் சரணஞ்
சரணம்
குழுவெண் மதியாய்
சரணஞ் சரணம்
குணவோர் மதியாய்
சரணஞ் சரணம்
விழிமும் மையினாய்
சரணஞ் சரணம்
வெள்ளிக் கிரியாய்
சரணஞ் சரணம்.

51

324 செய்யா வருவாய்
சரணஞ் சரணம்
செய்யாய் கரியாய்

சரணஞ் சரணம்
நெய்யா வுடையாய்
சரணஞ் சரணம்
நெய்யார் படையாய்
சரணஞ் சரணம்
பொய்யார்க் குரியாய்
சரணஞ் சரணம்
பொய்யார்க் கரியாய்
சரணஞ் சரணம்
வெய்யாய் தணியாய்
சரணஞ் சரணம்
வெள்ளிக் கிரியாய்
சரணஞ் சரணம்.

52

325 வேறு..

எனநா ரதனேத் துதலும்
பகவன்
பனவா விழைவோ

துபணித் துமென
அனகா வுனதா ஞ்றுமன்
படியேன்
மனமா ரவழங் குதிமா
லறவே.

53

326 காரார் தருதென் கயிலா
யமிதின்
வாரார் முலையோ
டுமகிழ்ந் தருளின்
சீரார் தருசே வையெந்நா
ஞ்றெனக்
காரா வமுதே யருளென்
றனனே.

54

327 அவ்வா றிறைவன்
வரமாங் கருளச்
செவ்வாய் மையினான்
கொடுசே வடிதாழ்ந்

தொவ்வா மலமோ

பியபோ திவனத்

துவ்வா வமுதந்

தொழமீண் டனனே. 55

55

328 வேறு

கற்பக வேலி நீழற்

கடவுளா னிரைகள்

வைகப்

பொற்பிரு நிதிகள் கோடி

பொலிந்தநீ ரோடை சூழ

விற்பொலி மணிச்செய்

வைப்பின் வெள்ளிமேல்

வேய்ந்திட டுள்ளால்

அற்புதக் கவிகைப் பூங்க

லமுத்துமம் பலமுங்

கண்டான்.

56

329 வெள்ளியம் பலமுன்
தாழ்ந்து வியத்தகு
நடமும் போற்றிச்
சுள்ளியின் வேலி சூழ்ந்த
சுடர்மலை முகங்க ளான
தெள்ளொளி யிலிங்க
மேலாற் செறிமணி
மோலி யேயாம்
நள்ளொளிச் சிகரக்
கோயி னளிவரை
வலமாச் சென்றான்.

57

330 கதிர்மணிக் குலமும்
பொன்னுங் கையரிக்
கொண்டு போதும்
அதிர்புனல் வழக்க றாத
வற்புதக் காஞ்சி மாடே
முதிர்வளம் பலவும்

நோக்கி முன்னிநீள்
போதிக் கானத்
தெதிரறு துறைநீ ராடி
யெம்பிரான் கோயில்
சார்ந்தான்.

58

331 கொழுந்தெழுங் கிரணக்
கல்லிற் குயிற்றுக்கோ
புரமுன் தாழ்ந்து
தொழுந்தலைக் கரத்தி
னோடுந் துணைவிழி
யுறைப்பப் போந்து
விழுந்தனன் ஏற்றின்
முன்னர் விழுந்தன
மலங்கள் மூன்றும்
எழுந்தனன் இன்ப
வெள்ளம் எழுந்தாங்
குடங்கு மாதோ.

59

332 அயனரி யரனு மாகி
அளித்தளித் தழித்து
மற்றவ்
வயனரி யரனுக் கெட்டா
ஆனந்தப் பொருளே
யங்கண்
அயனரி யரனும் போற்ற
முளைத்தரு ளாதி
லிங்கம்
அயன்றரு குமர னான்ற
தவத்தினால் கண்டு
கொண்டான்.

60

333 வறுமையுற் றவர்கள்
சிந்தா மணியெதிர்
கண்டா லென்ன
முறுகிய வன்பு பொங்க

முதல்வனா ரருகு
போந்து
மறுகிய பிறவி வேலை
வறக்குமொள்
ளமிழ்தைக்கண்ணான்
மொறுமொறுத் தமரர்
நிற்ப முகந்துகொண்
டருந்தி னானே.

61

334 தேக்கிய வுளத்தா னந்தச்
செழுங்கட லூற்றே
யென்ன
வாக்கிய விழியி னீரு
மயிர்தொறு மரும்பும்
வேரும்
ஆக்கையை மண்ணுச்
செய்ய வருட்புனற்
குளித்தான் போன்று

நீக்கிய மலத்தா னாங்கு
நெடிதுநின் றரிதி னீங்கி. 62

335 இருள்குடி கொண்ட
கூந்த வெழில்குடி
கொண்ட பொற்றோள்
அருள்குடி கொண்ட
வாட்க ணணிகுடி
கொண்ட கொங்கை
பொருள்குடி கொண்ட
செஞ்சொற் புகழ்குடி
கொண்ட தாளு
மருள்குடி விலகி வைகு
மரகத மயிலைத்
தாழ்ந்தான். 63

336 ஒன்றெனப் பலவே
யென்ன வருவென
வருவே யென்ன

அன்றென வாமீ தென்ன
வணுவென மகத்தே
யென்ன
நின்றவன் பரமா னந்த
நிருத்தஞ்செய் போதி
மன்றுள்
வென்றவைம்
பொறியான் சென்று
விம்மிதத் திறைஞ்சிப்
போந்தான் .

64

337 தவழ்புனற் காஞ்சி
யாற்றுத் தடங்கரை
மருங்கு முக்கட்
பவனருட் குறியொன்
றன்பாற் பதிட்டைசெய்
தாங்குப் பாங்கர்
நவமுறத் தீர்த்த மொன்று

நலத்தக வாக்கி யந்தச்
சிவமலி நீரி னாட்டிச்
செய்தனன் பூசை
முற்றும்.

65

338 அன்னதன் சிவலிங் கத்தி
னருச்சனை முறையிற்
செய்து
மன்னிய வாதி லிங்க
வரதனைப் பணிந்தும்
வெள்ளி
நன்னகத் திறைவன்
கோல நயத்தகக் கண்டும்
வையத்
தென்னுமன் பிலாத தூய
னின்னண மிருக்கின்
றானால்.

66

339 வேறு

இந்த மாநிலம்
வழுத்துமெய்த் தவத்தீ
ரிலங்கு வேற்படை
வலக்கரத் தணிந்தோன்
நந்தி கூறிடக் கேட்டது
மதனை நார தற்கவன்
றெருட்டிய வாறும்
அந்திற் கேட்டநா
ரதனதன் வழியே யடுத்து
வந்தனை புரிந்தது
மெல்லாம்
வந்த வாறினிக் காலவன்
வாய்மை மரீஇய
தோர்மினென்
றறைதருஞ் சூதன்.

67

நாரதன் வழிபடு படலம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் 339

7. காலவன் வழிபடுபடலம் (340-418)

340 வரியளி மதுவுண்டு
மதுரமெல் லிசைபாடும்
விரிமல ரயனீன்ற மேதகு
காசிபனுக்
குரிமையின் மகன்வேத
மோதிய செந்நாவன்
கரிசறு தவமாற்றுங் காலவ
னெனும்பேரான். 1

341 நல்வினை யோவாமே
நயந்துசெய் திடுநாளில்

அல்வளர் மலபாக
மடுத்தருள் பதிவுற்றுத்
தொல்வினை யவைமாறத்
தொகுதரு கருமந்தாம்
பல்வகை களுமொப்பாம் 2
பரிசுற விவைநினைவான்.

342 செய்திடு கருமத்தாற்
சேர்பய னுலகத்து
மைதிக ழிருள்சீக்கும்
வானவ னுலகாதி
பைதிகழ் மணிநாகப்
பள்ளிய னுலகந்த
மைதம ருலகத்தி
னார்வமொ டெய்துவதாம். 3

343 மேவுமவ் வுலகத்து
மேதினி வரைப்பேபோல்
ஓவிலைம் பொறிகட்கு

முறுபுல னுகர்வித்தே
போவன காலங்கள்
புதுமையி
னொருவாய்மை
ஆவதன் றண்டங்க
ளனைத்துமவ்
வியல்பினவே.

4

344 வேறு

காரண மூன்றி னன்றிக்
காரிய நிகழ்வ தின்றாங்
காரண மண்டங் கட்டுக்
கருதுறின் மாயை சத்தி
காரண மில்லா யீசன்
முதற்றுணை நிமித்தங்
காண்பர்
காரண மாயை நல்குங்
காரிய தத்து வங்கள்.

345 தத்துவக் குழுவின்

செய்கை யல்லது சகல
மில்லை

தத்துவஞ் சடமே யற்றேற்
றத்துவச் செயற்கும் வேறே
தத்துவ மான சித்தின்
சத்தியொன் றடுத்தல்
வேண்டும்

தத்துவ நம்மை யென்றுந்
தகைப்பது மில்லை
யாமே.

346 அத்தகு சித்து நானோ

வன்றிவே றுண்டோ
மற்றுந்

தத்துவ வுடலே நானாத்

தருக்கினே னிந்நாள்
காறும்
பொத்துதத் துவத்தை
நாடிற் பொருந்துநான்
வேறு மானேன்
சித்தினை நாட வென்னிற்
சித்தும்வே
றுண்டுபோலும்.

7

347 அனைத்துமாய் மாயை
நம்மை யடுத்தது கருமத்
தாகும்
நினைத்திடு கருமத் தானு
நிகழ்வதா ணவத்தி னாகும்
வினைத்திருக் கெய்த
நிற்றல் வெய்யவா ணவவி
ருட்டும்
எனைத்துயி ரினையும்

வாட்டு மபக்குவ விரவி 8
னாகும்.

348 இத்தகு தொடர்க ளெய்தா
தெவற்றினு மேலாய் நின்ற
அத்தகு கடவு ளன்றி
யறிவெழு பருவ மாதி
மிக்குற விளைத்து வீடு
விளைப்பவ ரிலையத்
தேவும்

தக்கவா வழிபா டாற்றிச்
சார்தரார்க் கருளா தம்மா. 9

349 அருவுரு விரண்டு மின்றி
யடர்குணங் குறிக ளின்றித்
தெருளுநின் மலமா
யொன்றாய்ச் சித்துமாய்ச்
சத்துமாகிப்
பொருவில்பூ ரணமா

யின்பாய்ப் போக்கொடு
வரவு மில்லா
ஒருவனை வழிபா டாற்ற
லொருவர்க்கு முடியா
தேனும்

10

350 மந்திர முலகிற் நீட்டும்
வரிவடி வெழுத்தி னின்று
வெந்திறற் பூத மாதி
விலக்குமா போல
வெட்டா
எந்தையும் வடிவி னின்றே
யிருண்மல மகற்றி வீடு
தந்திடு மருளா
லெங்கோன் றங்கிய
வடிவு தம்முள்

11

351 வேறு

வண்டு முரல முறுக்கவிழு
மலர்மே லவனைப்
பணிகிற்பின்
அண்ட மடங்க
வுயிரெல்லா மாக்கு மாற்ற
றருகிற்கும்
விண்ட மலரி னறுந்துளப
விண்டு மலர்த்தாள்
வழிபாட்டின்
மண்டு முயிரைத்
திதிப்படுத்து வளர்க்கு
மாற்ற லுளதாமால்.

12

352 புவன முழுது
மொருநொடியிற்
பொடிக்கு மரனை
வணங்கினால்
புவன முழுது

மொருநொடியிற்
பொடிக்கு மாற்ற
லினிதருளும்
மவுன முடைய ராயுமா
மகேச ரடியைப் பூசிப்பின்
கவன மறுத்து விவாகத்திற்
கருத்தை யுதவிப்
புரப்பாரால்.

13

353 அமரர் விழையுங்
கலியாண வழகர் பாதம்
பூசிப்பின்
கமலன் முதலோர்
தலைதுளக்கக் கலியா
ணத்தை முடித்தருள்வர்
உமைத னுருவுந் தமதுருவு
மொற்றித் திருந்தார்
தமைப்போற்றில்

சிமய முலையார்
போகத்திற் சிறப்ப மோகங்
கொடுப்பரால்

14

354 தொல்லை யுலகம்
போற்றெடுக்குஞ் சோமாக்
கந்தர் தமைத்தாழின்
நல்ல மகவுஞ் சந்தானத்
தொடர்பு மினிது
நல்குவார்
மல்லற் றிகிரிப்
படைமால்கை வழங்கி
னாரை யருச்சிப்பின்
அல்ல விரியப்
பெரும்போக மகிலம்
வியப்ப வளிப்பாரால்

15

355 வம்பார் தெய்வ

வடவாலின் வதிந்தார்
கமலத் தாளிறைஞ்சில்
தம்பால் விருப்புந்
துயரிலங்குஞ் சகத்தில்
வெறுப்புந் தழைப்பிப்பார்
பம்பா தரவிற்
கடினுகொளும் பயிக்க
வேடத் தரைப்பரசில்
கொம்பே ரிடையார்
கரநெரிப்பக் கொள்ளும்
போகம் வெறுப்பிப்பார்

16

356 கையி லெடுத்த சூலத்துக்
கங்கா ளரைப்பத்
திமைபுரியின்
வைய முழுதும்
பணிகேட்ப வயிராக்
கியத்தை யளித்திடுவர்

எய்யு மதவே
ளுருப்பொடித்த விறைவர்
மலர்த்தா ளருச்சிப்பின்
பொய்யி லறிவுள்
ளகத்தரும்பப் புணர்பக்
குவத்தை வருவிப்பார்.

17

357 ளருமை யூர்தி யுயிர்குடித்த
வெறுழ்த்தாட் புலவர்
கழல்பழிச்சில்
பருவ முடையார்க்
கிடர்பலவும் பாற்றி
யபயங் கொடுத்தளிப்பர்
பொருவில் வலத்துச்
சலந்தரனைப் புரட்டுங்
கடவுள் பதமேத்தின்
வெருவில் யோக
முழப்பவர்தம் வெகுளித்

தழலை வீட்டுமால். 18 18

358 பேணு மதில்க
ளொருமூன்றும்
பிழைப்பப் பொடித்தார்
சரண்பரசில்
கோணை யுயிரை
வயமாக்குங் குணமுன்
றனையும் பேதிப்பார்
பூணு மதத்து நரமடங்கல்
புரட்டுஞ் சரபத்
தடிவழுத்தின்
மாணும் வினைமா
யையின்வலிகள் வழுவக்
கடைக்கண் புரியுமால் 19

19

359 நெருப்புக் குளிரும்
விடமுண்ட நீல கண்டர்

சரண்டுதிப்பின்
இருப்புக் கிடனின்
றெனமலநோ யிரியல்
போகக் கடைக்கணிப்பர்
ஒருக்கி மனத்தை
மூன்றுதா ளொருவர்க்
கடிமை யுறச்செய்யின்
கருக்கை சரியை
கிரியையோ கத்தி
னுழக்குங்
கடன்பணிப்பார். 20

20

360 இருவ ரிருபாற்
கிளைத்தெழுந்த வேக
பாதர் தமைநாடில்
பொருவின் ஞான
நிட்டையிவை புந்தி
விழைய வருள்புரிவர்

தெருளு மறைகண்
ளுளியாய்ச் சிவனும்
வடுகர்க் கன்புசெயின்
மருவுஞ் சங்க
மனைத்தினையும் வழுக்கி
முழுக்க வாழ்வரால். 21 21

361 தரும விடையேற்
றினிதுகந்த தம்பி ரானை
விழைந்தடையில்
பருவ முடையார்க்
கனுக்கிரகம் பரிந்து புரிந்து
புரந்தருளும்
செருகு மிதழிச்
செஞ்சடைச்சந் திரசே
கரர்தாண் மனமுறுத்தின்
பெருகுஞ் சனை
மரணத்திற் பெரிது மச்சந்

362 நின்று சபையி லானந்த
நிருத்தம் புரிவார்க்
காளாயின்
வென்ற பொறியார்க்
கானந்த வெள்ளம் பெருக
விளைப்பரால்
துன்று சடையிற்
றிரைக்கங்கை சுருக்கி
னார்தங் கழலடையின்
மன்ற வுயிர்க்கு நிரந்தரமா
னந்த நிகழ வழங்குவரால் 23

363 வேறு

மொழிந்த நாலிரு
மூவர்க்கு மூலமாய்
ஒழிந்தி டாவரு வோடுரு

வாய்மயல்

அழிந்த வானொடு

பெண்ணுரு வாகியும்

எழுந்த தாகு மிலிங்கநன்

மூர்த்தியே.

24

364 மாடு வேண்டினு

மண்முழு தாளுறும்

பாடு வேண்டினும்

பண்ணவர் விண்ணமாள்

பீடு வேண்டினும்

பேதுசெய் தியாவையும்

வீடு வேண்டினும் வெய்து

முடிக்குமே.

25

365 ஆத லாலிலிங் கத்தி

னமர்ந்தருள்

வேத நாதனை மேதகு

வைப்பிடை

ஏத நீங்க விறைஞ்சுது
மென்றுளக்

காதல் கைமிகக் காலவன்
முன்னினான்.

26

366 அண்டர் நாதனை யாங்கத்
தலந்தொறும்

கொண்ட காதலிற்

கும்பிட்டுப் போதுவான்

வண்டு பாட மதுப்பொழி

பூம்பொழில்

விண்டு ழாவுறுங்

கொங்கினை மேவினான்.

27

367 ஆங்கு வைகு மமலன்

பலதளி

தாங்கு காதலிற்

றாழ்ந்தெழுந் தேகியே

ஓங்கு மாதி புரத்தினை

யுற்றனன்

வீங்கு காஞ்சி நதிக்கரை

மேயினான்.

28

368 நலக்குங் காஞ்சி நதிக்கரை

நண்ணலும்

வலக்க ணும்வலத்

தோளுந் துடித்தன

அலக்க ணந்திக்கு மற்புத

வைப்பிஃ

திலக்கம் பூசித்தற் கென்று

மகிழ்ந்தனன்.

29

369 மின்னொ முக்கி மிளிர்ந்தர

வைத்தெனப்

பொன்னொ முக்கிப்

புகுநதிக் காஞ்சிநீர்

தன்னொ முக்கிற்

றகப்புகுந் தாடினான்

மன்னொ முக்க மரபுளி
முற்றினான்.

30

370 வேறு

அச்ச வத்திரட் கானகத்
தூடுபோ யமரர்தம்
மடவார்கள்
கச்ச வத்திரங் கலனொடும்
வாழ்தரக் கருணைசெய்
பெருமானை
விச்ச வத்திருப்
பெயருடை விமலனை
மெய்யடி யார்போற்றி
நச்ச வத்திர மைந்துடை
நாதனை நனியிடத் தெதிர்
கண்டான்.

31

371 கண்ட கன்மல ருறுசிறப்

பெய்திய காட்சியிற்
புனற்றாரை
கொண்ட தண்ணன்முன்
றாழ்ந்திடா துயர்தரு
கொள்கையிற் கரம்வேணி
மண்டு சென்னிமேற்
குவிந்தது கருணைமுன்
மடிதரா தெழுந்தென்ன
மொண்டு கொண்டவே
ரொடுமயிர் பொடித்தது
முழுத்தவ னடிவீழ்ந்தான் 32

372 புரண்டு மண்மிசை
யெழுந்தனன்
றொழுதனன் புரிசடை
நறுந்தாளி
வரண்டி வன்னிலத்
துழிதரத் தட்டமிட்

டாடினான் வலம்வந்தான்
திரண்ட மாமறை
பன்முறை பழிச்சினன்
சென்றொரு மருங்கெய்தி
அரண்ட காத்தென
வுலகுக்கை தொடுமுண
வறமனுக் கணுத்திட்டான். 33

373 அற்றை நாளிர
வுறங்கிலன் மற்றைநா
ளலரிக்கீழ்த் திசைவேலை
உற்ற காலையி
லெழுந்துகா லையிற்செயு
முறுகடன் முறையாற்றி
வற்ற லோடுகை
யேந்தினார் கோயிலின்
வடகிழக் கினிற் காஞ்சிப்
பொற்ற நீர்நதிக்

கரையினோர் சிவலிங்கம்
புதிதுறத் தாபித்தான்.

34

374 திருத்த மொன்றவ
ணகழ்ந்தன னத்தடத்
திருத்தமந் திரமோதிக்
கருத்தன் சென்னியி
லாட்டியா ராதனைக்
கடனெலா முடித்திட்டான்
வருத்தி யாக்கையைக்
கனிபுனல் வளியுண்டு
வரிசையி னவைவநீக்கி
நிருத்த னைந்தெழுத்
தயுதத்தை யாயிர
நித்தலுங் கணித்தானால்

35

375 ஆதி லிங்கரை
யருள்பெறக் காலவ
னடுத்துவந் தனையாற்றிச்

சோதி மல்கினா
னெனப்பெயர்
திசைதொறுஞ் சுலாவலி
னாங்காங்கு
நீதி மல்குற வதிதரு
மாதவர் நித்தலுங்
மடுத்தேத்திக்
கோதி லத்தவன்
குணங்கள் கொண்டா
டுவர் குறுகுவர்
தமதெல்லை.

36

376 இசைப ரந்தெழு வின்னண
மயுதமாண் டிவனருந்
தவமாற்ற
மிசைப ரந்தெழு தேவரும்
பூதரும் விரவியெங்
கணுஞ்சூழ

நசைப ரந்தெழு
சீர்த்திவெள் விடையின்மே
னால்வகை
யிசையெல்லாந்
திசைப ரந்தெழுத் தேவர்க
ணாயகன் சினகரத்
தெதிர்நின்றான்.

37

377 பஞ்ச துந்துபி முழக்கமுஞ்
சிவகணம் பரந்தர
கரவென்ன
விஞ்சு றுஞ்சிவ
முழக்கமுஞ் செவித்துளை
விரவமெய்ச் சிவயோகின்
நெஞ்ச முய்த்தவ
னொய்யென விழித்தன
னின்மலன்
றனைக்கண்டான்

அஞ்சு முன்னமோ
டெழுந்தனன் பணிந்தன
னவசமாய்க் கிடக்கின்றான்

38

378 வலக்க ணின்றநான்
முகன்முக நோக்கினன்
மழமத விடையூர்தி
கலக்க ணின்றன மெனவுள
மகிழ்ந்தவ னடந்துதன்
மருகனை
நிலக்க ணின்றெடுத்
தொருகரந் தாங்கின
னெடியவன்
முகம்பார்த்தான்
அலக்க ணின்றிகந்
தனமென மகிழ்ந்துசென்
றவனொரு கரமீந்தான்.

39

379 அருளிப் பாடிவண்
வருகென விருவரு
மறைந்துடன் புகுகாலை
இருளிப் பாடில
தெனுங்குழ லுமைமுக
மிறைவனோக்
கினன்னாள்
தெருளிப் பாடுற
லறிந்துகொ லினியிவன்
றிகழுநம் மோடொன்றாய்
மருளிப் பாடற வதிபவ
னல்லனோ வெனவரு
நகைகொண்டான்.

40

380 தாதை தாதைமு தாதைதன்
றாதையுந் தடங்கரந்
தரப்போந்த
மேதை மீட்டுமங்

கிறைஞ்சின நெழுந்தனன்
வியந்தனன் வலம்வந்தான்
பேதை பாகனை
இமையவர்க் கிடர்புரி
பேமதி லடுமேருக்
கோதை வார்சிலைக்
கரத்தனை யுள்ளகங்
குழைதரத் துதிசெய்வான். 41

381 வேறு

தேவர்கள் தேவ போற்றி
செங்கண்மால் விடையாய்
போற்றி
மூவர்கள் முதல்வ போற்றி
முக்கணைம் பெருமான்
போற்றி
மேவலர் புரமூன் றட்ட
மேருவன் சிலையாய்

போற்றி

பூவல ரிதழி மாலைப்

புரிசடைப் புராண போற்றி

42

382 மண்ணிடை யைந்தாய்

நின்று மண்ணுமாய்

வதிந்தாய் போற்றி

தண்ணிய புனலி

னான்காய்ப் புனலுமாய்த்

தவழ்ந்தாய் போற்றி

ஒண்ணிற வழலின் மூன்றா

யழலுமா யொளிர்ந்தாய்

போற்றி

திண்ணிய வளியி

ரண்டாய் வளியுமாய்

நவின்றாய் போற்றி

43

383 வானிடை யேக மாகி

வானுமாய் விரிந்தாய்

போற்றி

பானுவுள் ளீடாய் நின்று

பானுவு மானாய் போற்றி

தூநகை மதியுள் ளீடாய்

மதியுமாய்ச் சூழ்ந்தாய்

போற்றி

நானெனு முயிர்க்குள்

ளீடா யுயிருமாய்

நவின்றாய் போற்றி

44

384 ஐம்புல வேடர் தாக்க

வலைப்புண்டே னோல

மோலம்

வெம்புடற் சிறையிற் பட்டு

மெலிகின்றே னோல

மோலம்

பம்பிரு வினையின் வல்லி

பரிந்திட வறியே னோலம்

இம்பரித் தொடரி னின்று
மெடுத்தரு ளிறைவா
யோலம் 45

45

385 பொறிவழி நடந்து
கொட்கும் பொறியினைத்
துடைப்பா யோலம்
நெறியெனக்
குழியில்வீழ்த்து நிசியிரு
ளறுப்பா யோலம்
அறிவென வறிவாய் நிற்கு
மறிவக லறிவே யோலம்
செறிபொழிற் போதி நீழற்
றிகழ்ந்தபே ரொளியே
யோலம்.

46

386 இருந்துதி முனிவன் கூற
விமயவெற் புயிர்த்தா
ளஞ்ச

வருந்துதிக் கையின் வேழ
மலைத்தருண் முனைவன்
கேளாத்
திருந்துதி கவலைச்
சேற்றிற் சிக்கயாப் புண்ட
நெஞ்சம்
பொருந்துதி யுவகை
வேட்ட பொருளினி நுவறி
யென்றான்.

47

387 இத்தலத் திழிஞ ரேனு
மிருந்தருந் தவங்க
ளாற்றின்
அத்தமற் றவரு முத்தி
யடைவது வேண்டு
நின்பாற்
பத்திமை யடியேற்
கென்றும் பணித்திட

வேண்டும் வேட்ட
முத்தியீ தென்று தேற
மொழிந்தஃ தீதல்
வேண்டும்.

48

388 என்றனன் முனிவர்
கோமா னிமயவில் வாங்கி
நொச்சி
வென்றவன் கருணை
பொங்க வேட்டநல்
வரங்க ளீந்து
துன்றிய குழுவை நோக்கத்
தொழுதவை யகலப் போக
நின்றவன் முடிகை
வைத்து நிலையினை
யுணர்த்தப் புக்கான்.

49

389 வேறு
அகர மோடுறு மகரத்தின்

வலிகெட வடுக்கும்
பகர மேவலும் பதிதன்ம
முதலிய முறையால்
நிகழு மாவயி னீடருண்
மலமற வுயிர்தான்
திகழு நானென
வதனையே சிவமென்பர்
தெளியார்.

50

390 ஏக மேயெனு மிருக்கெனி
னிருக்கினுட்
பொருள்கேள்
ஏக மேபதி பலவல
வெனுமது காண்டி
ஏக மேயெனச் சுட்டுவா
னொருவனிங் குளனவ்
வேகன் போலல
னிருண்மலத் தோடுள

391 மன்ற வேதமத்
 துவிதமென் றுரைத்திடு
 மரபால்
 ஒன்ற லாற்பொரு
 ளிலையெனி
 னுணர்த்துதுந் தெளிதி
 என்றும் வேறன்மை
 யுணர்த்துமிக் கிளவியே
 யிதனால்
 நின்ற வாருயிர் பலவுந்தா
 னாய்நிற்கு நிமலன்.

52

392 சொன்ன தத்துவ
 மசியெனுஞ் சுருதியின்
 மொழியும்
 மன்னு காரணப் பதியுநா
 னெனவரும் பசுவும்

என்ன வேபொரு
ளிருமைகண் டியைந்துவே
றின்மை
தன்னை நாட்டிய தல்லது
தனியென்ற தின்றே. 53

393 ஈண்டு நாமுரைத் திட்டதே
பொருள்பொரு ளேகம்
வேண்டி னாருரைத்
திட்டது வெற்றபொய்
யாதல்
காண்டி ஞாதிரு ஞானஞே
யமுங்கரைந் தன்றால்
நீண்ட வேதமற்
றொன்றென நிகழ்த்துமோ
வதுதான். 54

394 சத்தி யாலுயிர்க் கிருளறத்
தனுகர ணாதி

உய்த்து டங்குநின்
றசைப்பதை யுணர்கிலார்
பதியே
மெத்து மாயையிற்
பிணிப்புண்டு வீற்றுவீற்
றாகி
முத்தி யெய்துமென்
பார்மொழி விரோதநீ
தெரிதி.

55

395 பொக்க மிக்கறப்

புனலொடு புனல்கலந்
தாங்குத்
தொக்கு நின்றிடு மறிவுட
னறிவெனச் சொல்லின்
ஒக்கு நற்பதி யுயிரென
லாமொத்த தென்னில்

தக்க சான்றுபா சத்துற
லாதலிற் றவறே.

56

396 ஆட்சி நற்கர ணங்கெட

வாகுமுற் றுன்பங்

காட்சி யென்னக்கா

ணாதமை முத்தியேன்

மரண

மாட்சி நித்திரை மரத்துயி

ராதியு முத்தி

மூட்சி பெற்றன வாமத

னான்மொழி பிழையே.

57

397 குளிகை தாக்கலுஞ்

செம்புறு கோதுமுற் றழிய

ஒளிபெற் றாங்குறு

மலமுயிர்க் கருளினா

லொழியத்

தெளிவு சேர்வது

முத்தியேற் செறிமலங்
களிம்பின்

விளிவு றாதுநித் தியமத
னாலிது வீணே.

58

398 அருளெ டுத்தலு

மெய்வகை யுணர்வுமைந்

தொழிலும்

பெரிதெ டுத்திடு

முயிரெனல் பிழைமறை

பேசா

திருள டுத்தசிற் றறிவினுக்

கைந்தொழி லெடாதாற்

பொருள டுத்ததண்

புணரிநீர் முழுவது நாழி.

59

399 மாட்டத் தங்கிய காட்டத்தி

னங்கியின் மலத்தை

ஓட்டித் தங்கலுஞ் சிவமுயி
ரேகமா மென்னிற்
காட்டத் தின்மையங்
கியினுறுங் கரையிரு
பொருளும்
நீட்டித் தோர்ந்துபா
ரேகமாய் நிற்குமோ
நில்லா.

60

400 வேனில் வெப்பிடை
யுழன்றவர் மென்றரு
நிழல்பெற்
றான வெப்பினைத்
துடைத்தல்போ லரனடி
நிழற்பெற்
றீன வல்வினை
யிரித்துமென் பதும்பிழை
மரம்போன்

ஞான வித்தக னவைநலந்
தெரிதரா தவனோ.

61

401 உலக மாய்ச்சிவம்

பரினமித் துயிருமாய்

வினையுண்

டிலகு பேரொளி யதீதத்திற்

றருமென்ப ரிதுபொய்

உலகு காரண மாயையுண்

ணான்வினை யமலன்

இலகு றாதொளி

குருடனுக் கிருட்டறை

யிடத்தே.

62

402

வினையொப் பெய்துழிக்

கருவியு மலத்தையும்

வீட்டி

முனைவ னல்கிய ஞானமு

ஞானத்தின் முதலுந்
தனையு நோக்குறா
தேகமாய்ச் சார்பய
னுவப்பும்
புனைவ தின்றியே நிற்பது
பொருளென்பர் சில்லோர் 63

403 அருவ வல்வினை
தொலைந்திலா தழியினுங்
கருவி
மருவி நிற்பினும்
வாய்மையெய் தாதவை
யொன்றாய்ப்
பொருது மென்றிடி
னபேதமாம் புணர்பய
னுவப்பும்
ஒருவு மென்றிடி னென்பய
னுரைத்தமுத் தியினால்.

404 இன்ன பல்வகை யவரவ
 ரியம்புமா நெல்லாம்
 நன்ன ரல்லன காட்டின
 நற்றவ வினிக்கேள்
 முன்னும் வன்மலம்
 பசுபதி மூன்றுநித் தியமாய்
 மன்னு மெங்கணு மாயினு
 மலமுயிர்ப் பதிவே.

65

405 வேறு
 சிற்றறிவாய்ச் சுதந்திரமின்
 மையுமா யன்றே
 செறிந்தவுயிர்
 கேவலத்தி
 னிருள்விழிபோற்
 கிடப்பப்
 பற்றுபரு வத்திறைவன்

பரிந்துடல விளக்குப்
 பணிப்பவது
 வாய்வினையிற்
 படர்ந்துபுரி காலை
 யுற்றமருந் துறுபித்துக்
 கறிவறியா மையினு
 மூட்டுதா
 யெனச்சிவபுண்
 ணியமுடனின் றுறுவித்
 தற்றமிலா தியிற்பந்த
 மனாதியிற்பந் தமுமா
 யடர்ந்தமல
 முன்றினையுங் கீழாக்கி
 யறுத்து.

66

406 தத்துவத்தி னுருக்காட்சி
 சுத்தியுற லோடுந்
 தனைநோக்கி

யுயிர்சிவமாத்
தருக்கவிறை முன்னாய்
இத்தனைநாள் காறுமிடர்ப்
பிறப்பிறப்பிற் படுநீ
யிருஞ்சிவமன்
றுனைக்காண
வெடுத்தருளு முதறான்
சுத்தவரு ளெனக்காட்டக்
கண்டருளாற் றொழில்க
டோற்றுவலென்
றெழவிரும்பி னெரிபோல
அருளே
அத்தகைமை புரிவதுனக்
கிலியெனத்த னுண்மை
யறிந்தருளே
முதலென்ன வருளாயே
விடுமால்.

407 அருளிதுமற்

றனாதிமுத்தன் சத்தியவன்
சத்தி

மான்கிரண

மலரியைப்போ லறிகளன
வறிந்து

பொருவில்சிவத்

தினையருளுங் கழியவிழி
கதிரைப்

புணர்ந்ததென

வொன்றாகா திரண்டாயும்
படாமல்

பெருகுபர மானந்த

வெள்ளமொன்றே

திளைக்கும்

பெற்றியிது

முத்திநிலை பெற்றவுடல்

பகலின்
மருவும்விளக் கெனமாயு
மதற்கமைந்த ஆழும்
வதிந்திறைவன்
றனதாக வேற்றிடுவன்
காணே.

68

408 சஞ்சிதமுன் பேயழிந்த
தேறும்வினை யுளதேல்
தயங்கருளி னிரியுமல
மழியாது சத்தி
செஞ்சுடர்முன்
னிருள்போலத் தேயுமுட
லுலகில்
திரிதருகால்
வாதனையிற் றிறம்புவது
முளதாம்
அஞ்செழுத்தை

விதிப்படியுச் சரிக்கினது
விலகு

மாண்டருளுந்
தனிமுதலை மூன்றிடத்தும்
வழிபட்
டெஞ்சலிலாச் சீவன்முத்தி
பரமுத்தி யிரண்டு
மீண்டேபெற்
றிடுவாரிறை ஞானமுணர்ந்
தோரே.

69

409 வேறு

என்று காலவ
முனிக்கிறைவன் முத்தி
யருள
நன்று முத்திபெறு
நற்றவன் மகிழ்ந்து
தலைவா

ஒன்று வாதனையு
மாக்கையொழி கிற்பி
னிலையா
நின்ற விவ்வுடலு
நீக்குகென வண்ண
லருளும்.

70

410 வெள்ளி யம்பல
நமக்குளது வெள்ளி
வரையில்
கள்ள வைம்பொறி
கடந்துவரு கால வவதி
னுள்ளு மன்பர்வினை
யோயவழி யாது தினமும்
கொள்ளு மின்பநட
னங்குயிலு கின்ற னமரோ.

71

411 போதி யம்பல மிதாமித
னிணும்பு ரையெலாம்

காதி யைந்தொழி
னடித்துமது காண லரிதாம்
ஓதி யாய்ந்தவரு மாதலி
னொரோவொ ருதினம்
பாதி மாதொடு பயின்றுபுரி
தும்ப லர்தொழி.

72

412 இன்ன தானவர சம்பல
மிறைஞ்சி யிருநீ
நன்னர் மாலயர் தமக்குநட
மாடு துமிவண்
அன்ன வேலைநட
னந்தொழுதி யாக்கை
யொழியும்
என்ன வோதினன்
மறைந்தன னிலிங்க
முதல்வன்.

73

413 மும்மை வையகமு

மேத்துமுதல் வன்ம றைதர
விம்மி னான்விழியி னீருக
விழுந்த லறினான்
அம்ம வோவிறைவ
னீங்கவுயிர் வாழ்க்கை
யமரும்
எம்ம னோர்க்குமெளி
வந்ததெவ னென்று
கசிவான்

74

414 வண்டு காளிறைவன்

மாலைபுகு மின்ம துமிக
வுண்டு தேக்கெறிய
லாகுநும துண்டி
யொழிவில்
அண்ட வாணரறி

யாயொரு மடந்தை
யயர்வு
கண்டி டாமகட
னன்றெனுமி னென்று
கரைவான்.

75

415 இதழி வண்டெரிய
னோற்றதிளி வந்த
தலையென்
பதளு நோற்றன
வராவினமு நோற்ற
னகுறை
மதியு நோற்றது
வயங்குருவி னின்ற
விழியால்
பதியை நோக்குறவு
நோற்றில னெனப்
பரிவனால்.

76

416 ஒன்ற வுள்ளகம்
வரிக்குமொரு வன்படி
யெலாம்
சென்று நோக்குதிசை
தோறுமுரு வந்திகழ் தரக்
கன்றி னீங்குபசு விற்கடி
தடுத்து நிலமேன்
மன்ற வீழ்ந்தெழும்
வணங்குமிது மாய
மெனுமால்

77

417 அன்பெ லாமொரு
பிழம்பென வடுத்த
முனிவன்
இன்ப வெள்ளமினி
தூறவதி வுற்றி றைவனார்
வன்பெ ரும்பழைய
மாமல மிரித்த வடிவின்

முன்பு போலவழி
பாடுகண் முடித்து
வருமால்

78

418 பள்ள மானபிற
விப்பரவை நீத்த முனிவன்
தொள்ள மாகவருள்
பெற்றமை தொகுத்துரை
செய்தாம்
கள்ள வைம்பொறியி
லீர்கடவு ளான்வ ழிபடல்
விள்ளு வாமென
விலம்புமொரு சூத
முனிவன்.

79

காலவன் வழிபடுபடலம்
முற்றிற்று.

**8. காமதேனு வழிபடு படலம்
(419-503)**

419 மைக்கி ளர்ந்த மணிமிடற்
றண்ணலார்
முக்கு ணத்தினு
முவரைத் தோற்றினார்
அக்க டவுளர்க் காக்கம
ளிப்பழிப்
பொக்க நல்க வுஞற்றுந
ராயினார். 1

420 அன்ன மூவரு ளம்புய
மேலவன்
மென்னு சாயம்பு

மாமனுப் பட்டத்தில்
தன்னை நேருஞ்
சகரனென் பானுல
கின்ன நீர விருந்தர
சாளுநாள்.

2

421 படைக்க யோகிற்
பயின்றிருந் தானவண்
விடைக்கு நித்திரை
மேயது மேவலும்
படைப்பு நின்றது
பார்த்தனர் வச்சிரப்
படைக்கை யானொடு
பண்ணவர் யாவரும்

3

422 அம்ம வோபக மேயய
னித்திரை
விம்ம நின்ற விளைவிஃ
தோர்ந்திடில்

செம்மை யன்றெனச்
சிந்தை மருண்டனர்
இம்மெ னத்திருப்
பாற்கட லெய்தினார்.

4

423 இந்தி ரன்முத லோரிறுத்
தாரென
வந்தில் வாயில்காப் பாள
ரறைதலும்
மைந்த னித்திரை கேட்க
மலர்விழித்
தந்தை நித்திரை
யைந்தணந் தானரோ

5

424 குரவப் பள்ளிக்
குழலியோர் பாலுற
உரவப் பள்ளி யுகுமழை
போலமர்

அரவப் பள்ளியி
னான்றன தாரருள்
விரவப் பள்ளியுள்
மேவிவ ணங்கினார்.

6

425 அணங்கு வேல்வலத்
தந்தர வாழ்க்கையீர்
உணங்கும் வாண்முகத்
துற்றதிங் கென்னெனப்
பணங்கொள் பாயலி
னான்வின வப்பணிந்
திணங்கு மன்பி
னிமையவர் கூறுவார்.

7

426 யாது காரண மோவறி
கின்றிலோம்
பேதை யேம்பல
காற்பிறப் பெய்துபு

சாத லெய்துழி யல்லது
சார்தராக்
கோது நித்திரை
கொண்டன னின்மகன்.

8

427 படைப்பு நிற்பப்
பணித்திடு மாயுளின்
தொடக்க முற்றிடுந்
தொல்லுயி ரெல்லையீ
றொடுக்க முற்று
மொடுங்கி னளிக்குநின்
நடைக்குத் தாழ்வு
நணுகுவ தாகுமே.

9

428 அன்ன வாறணு காமை
யுலகெலா
மன்ன வாக்கம்
வழங்குதல் வேண்டுமால்
கன்னி யந்துள வக்கடி

மார்பினாய்
என்ன மீட்டு
மிறைஞ்சின ரும்பரார். 10

429 வேறு

இலகொளிக் .கவுத்துவ
மிமைக்கு மார்பினான்
அலமரு மமரர்த மார்வ
நோக்கினான்
உலகுறு படைப்பொரு
தேனு வாக்குமா
நலமுறச் செய்துநீர் நடமி
னென்றான். 11

430 விடைகொடுத்தருளலும்
வியந்து துள்ளினார்
கடவுள ருடனுறை காம
தேனுவங்
கடிமலர் முடிமிசை

யணிந்த ராவின்மேல்
தடவிழி வளர்பவன்
றனக்கி தோதுமால்.

12

431 யானைமே லிடுமெழிற்
பரும மில்லுறை
பூனைமே லிடுவது
புகன்ற தொக்குமால்
கானுலா மலர்வரு
கடவுள் செய்தொழில்
தேனுவா லாமெனச்
செப்பு கின்றதே.

13

432 அல்லதூஉ மடிகளுக்
கசதி யாடுதற்
கொல்லுவ தாமொரு
பேதை யேனிடைச்
சொல்லுலா நின்மகன்

றோற்றத் தோன்றியான்
புல்லுறு பெளளத்திரி
யான பொற்பினால்

14

433 என்றுவான் சுரபியங்
கியம்பக் கேட்டருள்
மன்றலந் துளவினான்
மகிழ்ந்து நோக்குபு
நன்றுநன் றசதியா டிலந
விற்கிய
தின்றுநீ யறிதிபட்
டாங்கென் றேற்பவே.

15

434 அத்தொழி லக்குதற்
குரியை யல்லையேல்
உத்தமி யும்பர்முன்
னூரியை யென்றுனை
வைத்தியா முரைத்துமோ

வசிக்கற் பாலநீ
எத்திறம் வருமெனில்
இயம்பக் கேடியால்

16

435 அன்பினுக் கெளியவ
னமல நாயகன்
வன்பினுக் கரியவன்
மழுவெள் ளேற்றினான்
தன்பதப் பணியினால்
சகம ளித்திடல்
என்பணி யயன்பணி
யெடுத்த லாகுமே.

17

436 ஆங்கவன் பூசையா
லணைவு றாப்பொருள்
ஓங்கிய வுலகினி
லொன்று மில்லையால்
பாங்குற அவனடி
பணிந்து போற்றுநின்

வீங்கிய சிருட்டிநீ
விரைவின் மேவுதி.

18

437 வழிபடற் குரியநல்
வரைப்பொ ருத்தலின்
அழிமதக் கலுழியும்
மலர்ந்த பூம்பொழில்
பொழிமதக் கலுழியும்
பொறிவண் டோம்புறும்
கழிசிறப் பிமவரை
கடிதங் கேகென்றான்.

19

438 மாயவ னருடலை
வைத்துத் தாழ்ந்தெழுஉம்
பாயசீர்த் தேனுவின்
படர்ச்சி நோக்கினார்
மேயவோ கையினுளம்
விளங்கி விண்ணவர்

போயினா ரவரவர் புகலி 20
டங்களின்.

439 வேறு

வழிக்கொளுங் காம
தேனு மணியொடு
கனகஞ் சிந்திச்
செழிக்கும்வெள் ளருவி
யார்க்குஞ் சிமயஞ்சே
ரிமய வெற்பின்
விழிக்கொளிர் சுடர்போ
னிற்கும் விமலனை
யுளத்தி லுன்னி
அழிக்குமைம் பொறிக
ளோட வடுத்துமே
லிவர்ந்த தன்றே.

21

440 ஆங்கொரு சூழல் வைகி
யரும்புனல் திருத்த மாடி

வீங்கிய வன்பு பொங்க
வித்தகன் சரணம் பற்றி
நீங்கருந் தவங்க டேவ
வருடமா யிரநி கழ்த்தத்
தேங்கிய கருணை
வள்ளல் திருவுளக்
கருணை கூர்ந்து

22

441 மகதியாழ் முனிவ
னீண்டு வருகென
மதித்தா னன்னான்
பகவனா ரருள்கொண்
டுய்ப்பப் படர்ந்தன
னிமய வெற்பில்
தகவினாற் றவத்தி னின்ற
தடமருப்பாவை
நோக்கிப்
புகரிலா முனிவ

னாங்குப் போந்தெதிர்
நின்றா னன்றே.

23

442 கண்டது காம தேனுக்
கரையிலா மகிழ்ச்சி
பொங்கக்
கொண்டல்கண் டெழுந்த
மஞ்ஞைக் குலமென
வெழுந்து தாழ்ந்து
கண்டிரண் முத்தஞ்
சிந்தக் கசிந்துள முருகி
நின்றங்
கண்டரும் வணங்கும்
வீணை யருந்தவற்
குரைக்கு மாதோ.

24

443 வேறு

அருந்த வார்க்கு ளருந்தவ

னாய வருந்தவா
திருந்து தாமரை மேய
திசைமுக னானவன்
இருந்த யோகி னிடையே
யிருந்துயின் மேவலின்
வருந்தி வானவர்
மாயனை யண்மவம்
மாயவன்

25

444படைக்க நீபனி

மால்வரை மேவிப்
பரமனார்

அடிக்க ணன்பு வழாமை
யருந்தவ மாற்றென
விடுக்க விவ்வரை மேவி
யிருந்தவ மேயினேன்
எடுக்குந் தேவ
வருடமோ ராயி மேகின.

26

445 இன்னு நாத னிருங்கரு
ணைக்கிலக் காயிலேன்
என்ன வோகுறை
யான்செய் தவத்தி
னறிந்திலேன்
மன்னு பட்டிமை வல்லவ
னாதலின் மாயவன்
சொன்ன தும்விளை
யாடல்கொ லென்று
துணிந்திலேன்

27

446 கயிர வத்துரை கண்ண
னுரைத்தன னாயிலும்
பயில ருந்தவர்க்
கவ்வுழிப் பார்ப்பதி
நாயகன்
செயிர றுத்துச்சிந் தித்தன
யாவையுஞ் சேர்த்திடும்

புயனி கர்த்த கருணையு
மென்னிடைப்
பொய்க்குமோ.

28

447 இன்ப மீதலிற் சங்கர
னென்பரவ் வீசனார்
துன்ப மென்பாற்
றுடைத்தில னாலெனச்
சொல்லெழீஇ
அன்பி னாற்றொழு
மாவினை நோக்கி
யருந்தவன்
நின்பெ ருந்துயர் நீவுதி
யென்று நிகழ்த்துமால்.

29

448 தழுவி நீசெய் தவத்திற்
குறையில தாயினும்
வழுவி லாக்குருக்

காலமுந் தேயமும்
வாலிதேல்
பழுதி லாத கருமம்
விரைவிற் பயப்படும்
ஒழுக லாறிஃ தென்றலு 30
மோதுஞ் சுரபியே.

449 நின்னின் மிக்க
குருவெனக் கில்லைநின்
றாண்மலர்
தன்னை யான்றொழு
கால மிதற்குச் சமமிலை
இன்ன வெற்பி னிடமிக்க
துண்டெனி லவ்விடை
மன்னி யான்செயும்
வாய்மை யருளெனத்
தாழ்ந்ததே.

450 தாழ்ந்த தேனுத்
தழைப்பத் தவத்துயர்
நாரதன்
வாழ்ந்த கண்ணருள்
வைத்துத்தன்
னெஞ்சிடை வள்ளியை
வீழ்ந்த கந்தனை யாதிபு
ரேசனை மிக்குறீஇச்
சூழ்ந்து போற்றிச்
சுதையென வோதத்
தொடங்கினான்

32

451 வேறு
சுரபி யைந்தெழுத்
தேயெனத் தொல்லைமா
நிலத்தில்
பரவு மந்தண

மாய்ப்பயில் கின்றது
பணிந்து
விரவு தேவரு
மேன்மைநா டரிதுமே
வினர்க்குப்
புரவு பூண்பதா லாதிமா
புரியெனும் வைப்பு.

33

452 சரத வந்நக ரெவ்வுழி
யெனத்தள ரலைநீ
பரத கண்டத்திற்
பசுந்தமிழ் நாட்டினிற்
சைய
வரைத னக்குத்தென்
றிசையினில் வளம்பயில்
கொங்கென்
றுரைத னோடுய
ரொருபெரு நாடுள

453 மதுவ னத்தின்மேற்
 றிசைப்பொறி
 வண்டுபண் பாடும்
 புதும லர்த்திரள்
 சுழித்தெழும் பொங்குகா
 வேரி

நதித னக்குத்தென்
 றிசையினாம் பராவதி
 வடபால்

பதிவு கொண்டெழும்
 பவானியின் கீழ்த்திசை
 யுளதால்

454 செப்பு மந்நக ரெல்லைக
 டிசைதொறு நாடின்
 ஒப்பு மூன்றியோ
 சனையுள வும்பரார்

சூழ்வ்
வைப்பின் மேற்றிசை
முடிவினி லிரசத
வரையாய்
முப்பு ரங்களை
யெரித்தருண்
முதல்வனே யிருந்தான்.

36

455 அமல நாயகற் கேற்புற
வவ்வரை வலப்பால்
விமல நாயகி
விளங்குமே மாசல
மானாள்
கமல னாரணன்
கண்ணுதல் வலமிடம்
வரலான்
நிமலன் பாலவர்
தாமுநின் றார்நெடுங்

456 ஆர ணன்றனக்
 கருஞ்சிறை யிட்டவேற்
 கரத்தோன்
 பூர ணன்றனக் கேற்புறத்
 தானுமோர் பொருப்பாய்
 நார ணன்வரைக்
 கீழ்த்திசை நண்ணியவ்
 வரையில்
 பார ணைந்தெழுத்
 தனதிய லுருவொடும்
 பயின்றான்.

457 குழைகி ழித்தெழு
 கொடுங்கணை விழியவ
 ளரவின்
 இழைய ணிந்தவ
 னயன்புவி யிடந்தவ

னிவருந்
தழையுந் தத்தம
தோங்கலிற் சகமெலா
மிறைஞ்சி
விழைய வேறுமாய்த்
தமதிய லுருவின்வீற்
றிருந்தார். 39

458 அந்த ரத்துளா ரனைவரு
முனிவருஞ் சூரன்
வெந்தி றற்குளம்
வெரீஇயர னருளிநான்
மேவித்
தந்தம் பேரினாற் றாபித்த
சிவலிங்க மனேகம்
பந்த நீக்குமவ் விரசதப்
பறப்பிடை யுளவால். 40

459 அவற்று ளொன்றனை

யகனூறத் தொழினுநாற்
பயனும்
நிவப்ப வெய்துறு
நியுதம்பன் முறைகங்கை
மூழ்கி
உவப்பின் விச்சுவ
நாதனைத் தொழவுறும்
பயன்கள்
தவப்பொ ருந்துமச்
சயிலத்தை யொருமுறை
காணின்.

41

460 பண்டு நற்றவம்
பயிற்றிய மாதவர்க்
கன்றிக்
கண்டி டப்படா தத்தகு
கடவுண்மால் வரைதான்
அண்டர் நாயக னாகிய

வவ்வரைப் பெருமை
கொண்டு ரைத்திடக்
கூடுமோ

வொருவர்க்குங் கூடா. 42

461 அனைய வோங்கலைத்

தன்னிடத் தணிந்துமு
வுலகும்

நினைவின் வந்தனை

புரிதர நிமலனார்க்

கிடமாய்த்

தனைநி கர்த்திடு மாதிமா

புரியினைச் சார்ந்து

துனைய நின்விழை

வெய்தெனச் சொற்றனன்

மறைந்தான்.

43

462 மகதி வீணையின் மாதவ

னருளினை நோக்கிப்
புகலி லேற்கொரு
புகலிடங் கிடைத்ததா
லென்ன

அகம லர்ச்சியி னமரரா
னருந்தவன் சரணந்
தகவ ணங்கியப்
பனிவரை தணந்துசென்
றன்றே.

44

463

உயர்ந்த சையமால்
வரையினை யடுத்தவ
னொழிந்து
வியந்து விண்ணவர்
போற்றுறும் வெள்ளியங்
கிரியை
நயந்த டுத்தது

நறும்பயஞ் செருத்தனின்
றூறிப்
பயந்த கன்றினை
யூட்டியுட் பரிவுசெய்
சுரபி.

45

464 வேறு

குருமலி நவமணியின்
குவடுகள் பலநின்ற
மருவுசிந் தாமணியின்
வளத்தன வுலமெல்லாம்
தருவென மரமெல்லாந்
தழையொளி யிழைதருவ
கருவளர்
கொடியெல்லாங்
காமர்வல்
லியின்வாய்ந்த.

46

465 கற்சுனை நறும்போதுங்

காமர்நீர் தவழ்வனவும்
விற்செறி யிருநிதியின்
மேதக விளங்கினவால்
பொற்சிதர் ஞெமிர்சாரல்
புல்லிய மிருகமெலாம்
நற்செயல் வளர்காம
தேனுவி னண்ணினவே.

47

466 எங்கணுந் தேவர்குழா
மெங்கணு
மரம்பையர்கள்
எங்கணு மிருடியர்க
ளெங்கணு மகம்புரிதல்
எங்கணு விம்மிதங்க
ளெங்கணும்
பெருவளங்கள்
எங்கணு மெழிற்குகைக
ளெங்கணு மினியனவே.

467 அருவியின்

குலமொருபா லலர்மடுத்

திரளொருபால்

இருவியி னிலனொருபா

லேனலின்

புனமொருபால்

செருவினை

வேடொருபால்

தேன்முரல்

வனவொருபால்

கருமுகில்

தவழ்வொருபால்

களிமயில்

அகவொருபால்

468 மும்மதக் களிவேழ

மூடிய விருளத்துச்

செம்மணிக்
குகையுள்ளால் சேவகங்
கொண்டொழிந்து
சும்மைகொண்
டொளிர்கிரணச்
சோதியைத் தழுவென்னா
இம்மென வீமனைப்போ
லினத்தொடு
மிரிவனவால்

50

469 சோதிசெய் மரமந்தி
துன்னுபு துயில்கூர்ந்து
பாதியி னிரவெல்லைப்
பசுமயில் கண்மலர்ந்துக்
காதிய தழல்வந்து
கதுவிய தெனவோடிப்
போதியல் சந்தானப்
பொதும்பர்ப்புக்

470 நஞ்சென வறியாது
நளிர்மடுப் புனல்பருகித்
துஞ்சிய யூகத்தைத்
துணையது
விரையப்போய்
கஞ்சமொ டொளிர்கின்ற
கற்சனை யமிழ்தத்தைப்
பஞ்சியிற்
றோய்த்தூட்டிப் பருவர
லொழிவனவே

471 பளிக்குக்குன்
றருகண்மிப் பயிரவு
மணைகில்லாக்
கிளிக்குறு துனிநீவக்
கெழுமியங் குறுசேவல்
ஒளிக்கவி னிழனோக்கி

யுதுவென முயங்குற்று
வெளிக்கணின் றதுநீங்க
வேறுபட் டலமருமே

53

472 இன்னன வளமெல்லா
மிமையவர் பசுநோக்கித்
துன்னிய மகிழ்தூங்கித்
தோடவி ழலருந்தி
முன்னுறு நதிக்காஞ்சி
முரிதிரைப் புனலாடி
மன்னுறுகடனெல்லா
மரபுளி முடித்தன்றே.

54

473 வேறு
சீரேந்து தன்னிடத்தில்
திகழ்ந்த வந்து
பொருளோடும்
பாரேந்து பலபொருளும்

பல்க வமைத்துக்
கொண்டண்மி
நீரேந்து சடைமுடியி
னிமல னாரை
வழிபட்டுக்
காரேந்து மவ்வரையில்
சிலநாள் கழிய
வதிந்ததே.

55

474 வேறு

வரைநீ ளுச்சி
தனின்முளைத்த மணிமா
லிங்க மைந்தோடுங்
கரைநீர்க் காஞ்சி
யிருமருங்குங் காழி
லமரர் தாபித்த
புரைதீ ரிலிங்கம்
பற்பலவும் பூசித் திருந்த

கடவுளான்
தரைசேர் போதி
வனத்திறைவன்
தன்னைப் பணிய
வெழுந்ததே.

56

475 வேறு

மணிவாரிப்
பொன்கொழித்து மலர்க
ளுந்தித் தேன்விராய்
அணியாரத் தவழ்ந்தேகு
மருநீர்க் காஞ்சி
மருங்கூடு
தணியாத
விழைவோடுஞ் சாருங்
காம தேனுத்தான்
துணியார்சோ
மன்வழிபட் டசோமே

476 வேறு

என்ற வெல்லை சூதனை
யிருந்த வர்வ ணங்குபு
நன்று சோமன் வார்குழ
னங்கை பாக னார்தமைச்
சென்றுபூசை செய்தவேது
செப்பு என்ன வன்னவன்
ஒன்று மன்பி னுள்ளக
முவந்த வர்க்கு
ரைக்குமால்.

58

477 வேறு

முதலு கத்தினின் முளரி
மேலவன்
புதல்வன் றக்கன்பூத்
தனனைஞ் னூற்றுவர்

குதலை வாய்மொழிக்
கொம்ப னார்களைச்
சுதைநி கர்த்தவத் தோகை 59
மாரினுள்.

478 எழுவர் கூடிய விருப
தின்மரென்
றொழுகு தாரகை ஒண்க
ணார்தமைக்
குழுமி விண்ணவர் குதுக
லங்கொள
முழும திக்குநான்
முறையி னீந்தனன். 60

479 பங்க யத்தனும் பதினைந்
தென்றுசொற்
பொங்கெ ழிற்றிதிப்
பூவை மார்தமைத்
திங்க ளுக்குறச் சேர்த்தி

னானவர்

தங்க ளன்பனாய்த்
தருக்கி வாழுநாள்

61

480

மன்ற லங்குழன் மாது
ரோகிணி

பொன்ற யங்குதோட்
புணர்ச்சி யேவிழைந்
தொன்ற வேனையோ
ரோர்ந்து தேய்கநீ

என்று சாபமங் கிறுத்திட்
டாரரோ.

62

481 அலங்கு பைங்கதி ரமர
னத்திரி

நலங்கொள் சேவடி
நண்ணித் தாழ்ந்தனன்
வலங்கொள் சாபத்தின்

வரவு சொற்றனன்
இலங்க ருந்தவ னேவ
வேகினான்

63

482 குலிங்க ராதியோர் குறுகி
யேத்துமப்
புலிங்கத் தீக்கையான்
பொருப்பின் சாரலில்
இலிங்க நூன்முறை
யிருவிப் போற்றினான்
கலிங்கத் தோலினான்
கதழ்வின் முன்னுறீஇ.

64

483 மாத ராரிடும் வலிய
சாபமன்
போத முற்றுதல் புல்லு
றாதுகாண்
ஆத லாலுட லல்கி

மல்குகென்

றேத நீங்கவீர்ஞ் சடையி 65

னேற்றினான்.

484 அற்றந் தீர்தர வமல

நாயகன்

கற்றைச் செஞ்சடை

காணி பெற்றிடும்

வெற்ற வெண்மதி

வெள்ளி வெற்பின்மேல்

உற்ற வேலையவ்

வோங்கல் காண்பவர்.

66

485 அலக்கண் முற்றநீத்

தாயுண் மல்குற

விலக்க ணத்தம ரினிய

மாதரும்

நலக்கு மைந்தரு

நவையில் செல்வமுங்

குலக்க டும்பொடுங்

671

குழுமி வாழ்வரால்.

486 தாம வான்மதி தாழ்ந்து

போற்றிய

சோம நாதனார் மேன்மை

சொற்றனம்

காம தேனுவக் கடவு

ளார்தமை

ஏம மல்குற வினிது

தாழ்ந்தபின். 8

68

487 வேறு

கொங்கணை சுரரே

யிராக்கதே சுரர்சீர்

குலவனந் தேசுரர்

வாய்மை

தங்கிய வாகீ சுரரகத் தீசர்

தக்ககா ளீசுரர் தீர
எங்கணும் வளர்வேத்
திரவனே சுரர்வீ ரேசரின்
பருள்விசா கேசர்
துங்கமார் சாந்தா கேசுரர்
தாலே சுரரையுந்
தொழுதுதாழ்ந்ந் ததுவே. 69

488 நயக்குழு லேச ரிந்திரே
சுரர்நா கேசுரர் காலவே
சுரர்நோய்த்
துயக்கறும் வசிட்டே
சுரர்வாம தேவே சுரர்காசி
பேசர்தொல் வினையைப்
புயக்குநற் சனகே
சுரர்புகழ் புலத்தி
யேசர்பாற் கரேசர்புத்
தேளிர்

வியக்கும்வண் பார்க்க
வேசர்தம் பதமும்
விதியுளி

தொடர்ந்துபோற் றியதே. 70

489 இடர்கெடுத் தருளு
மங்கியீ சுரரே மேசுரர்
நாரதே சுரர்நாற்
புடவியும் வணங்குந்
தில்லைவ னேசர்
பூங்கழற் பாதமு மேத்தி
விடபம்விண் டுழாவும்
போதியங் கானின்
விரிநிழ லகத்துற மேவி
அடர்பெரு வளமு
மதிசயம் பலவு மவ்வயி
னெடிதுநோக் கியதே.

71

490 எங்கணு முப்பத்
திரண்டிலக் கணத்தி
னிலிங்கமோ பலவுள
வெங்கும்
அங்கணர் பூசைக்
சூரியபல் லிடமு
மமைந்துள வாதலின்
யாங்குத்
தங்கிநா மெந்த
விலிங்கத்தி லாரா
தனைபுரி வாமென
வயிர்த்துப்
புங்கவர் சுரபி நிற்பவா
ணாடு பொலிந்ததா லசரீரி
வாக்கு.

72

491 வேறு
விண்ணிடை வாழும்

பசுவே நினையம்
விடுதிகண்டாய்
ஒண்ணிற வாண்மதி
சூடிய நாதற் குரிய தலம்
மண்ணிடை யீதன்றி
வேறின்மை யோர்ந்துயர்
மாதவரும்
எண்ணுறு தேவரு
மென்று மிவணிருக்
கின்றனறே.

73

492 தணவாமை யீண்டு
வதிதலை வேட்டுத்தண்
மாமலரோன்
பணவா ளரவிற்
றுயில்வோன் கணிச்சிப்
படையவனும்
மணமாரும் போதி

வனத்திடை யேவளர்ந்
தண்டமளாய்
இணரா ரரச மரமா
யிருந்தன ரின்புறவே.

74

493 மூவரு மாகிய
போதியின் மேற்றிசை
மொய்கனக
மாவரை மேவிய நாவ
லிறத்தன் மறுத்திருப்ப
மேவர வேற்றுரு
வாயிருக் கின்றது
வேதமொடு

தேவரு நாடருந் தேவன்
றிருவருள் செய்திடவே.

75

494 பாவலர் போற்ற
வளர்பாரி சாதம்
பலாமரந்தண்

பூவலர் மாவுஞ் சித்தே
சமரமு மெனப்பொலியும்
நாவலர் போற்றிட
நான்குகந் தம்மினு
நாவலது
ஒவில தாகி யுகமொரு
நான்கு முறுந்தொறுமே.

76

495 கலியிடை யீசன் றிருவரு
ளாற்சித்துக்
கைக்கொளலான்
ஒலிமலர்ப் பன்னீர்
மரமென வையக
மோதுவது
நலிதலில் லாதசித் தேச
மரமெனு நாமமுறு
ஞெலிதழன் மாதவர் நீக்க
முறாவிந் நெடுவனத்தே. 77

496 அன்னணம் வேற்றுரு
வாகிய நாவற்
கணியிடத்தே
மன்னிய பேரரு ளானாதி
லிங்கம் வயங்கியதான்
முன்னொரு நாள்விந்த
மால்வரை யண்ட
முகட்டளவுந்
துன்னுத னோக்கி
வடவரை நாணித்
துளங்கியதே.

78

497 இதனெக் கழுத்த
மிறுப்பதெவ் வாறென்
றினைந்துநிற்ப
மதனெக் கழுத்த மிறுத்த
பிரான்மது வார்கமலப்

பதமிக் கழுத்துங்
கருத்துடை நாரதன்
பார்த்தணவி

யதனெக் கழுத்த மறுமா 79
றுரைப்ப வெழுந்ததுவே.

498 ஈண்டோர் கணத்தி
லணைந்துவன் மீக
மெனப்பொலிந்து
தூண்டா விளக்கன்ன
சோதியைத் தன்னகத்
தேநிறுவி
நீண்டானுங் காண்பரி
தாகப் பொதிந்துநிற்
கின்றதிதோ
காண்டாரை யாக
நறும்பால் சொரிமடிக்
காமர்பெண்ணே.

499 இந்தவன் மீகத்
திடைநறும் பால்பொழிந்
தேத்துதிநீ
சிந்தையில் வேட்டது
பொள்ளென முற்றுறுந்
தேனுநின்பால்
வந்திடு மாறுமவ் வாறில்
வருஞ்செந்நெ
லாதியுங்கொண்
டந்தணர்க் கீந்துல
கின்புறி னீயுய்தற்
கையமுண்டே.

81

500 வேறு
என்று வானி லெழுந்த
வாக்கொ டிடக்க ணாட
விரிச்சியும்
நன்றெ முந்தது நோக்கி

நோக்கி நயந்து வாய்மை
நவீற்றிய
வென்ற வைம்பொறி
யானை யுன்னி வியந்து
வாழ்ந்தன மென்றவண்
நின்ற தேனு நடந்து
கஞ்சியி னீர்ப டிந்துப
டர்ந்ததே.

82

501 காத ரம்பல காவ தங்கள்
கடந்தி ருப்பமுக
கண்ணனார்
ஆத ரம்பெரி துந்த
னக்கணித்தாக வன்பு
தழீஇக்கொடு
நாத னாருரு மூடு புற்றி
னயந்து பான்முலை

விம்முறப்

போத வாட்டி மகிழ்ந்து

பூசை புரிந்த ருந்தவ

மேயதே. 3

83

502 நிச்ச நிச்சமில் வாறு

பூசை நிகழ்த்தி யும்பர்த

மாண்டுகள்

எச்ச மின்றியொ ராயி

ரஞ்செல வெய்த ருந்தவ

மேயதால்

பொச்ச மின்றி யெழுந்த

வன்பு புகுந்து ருக்கநெ

கிழ்ந்துள

நச்சி நச்சி நறுங்க ணீருக

நன்னெ றிப்படு

தேனுவே.

84

503 கற்ற கல்வியி னாம்ப

யன்கரு தார்பு ரங்கன
லூட்டிய
கொற்ற வில்லியை
யேத்த லென்று குறித்த
வாய்மையி னந்தணீர்
பெற்றம் வந்தனை செய்த
வாறிது பிஞ்ஞு கன்குளப்
புச்சுவ
டுற்ற வாறினி யோது
வாமென் றுரைக்க
லுற்றனன் சூதனே.

85

காமதேனு வழிபடு படலம்
முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம் – 503

9. குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற

படலம் (504-627)

- 504 கற்பக நீழல் வைகுங்
காமரு தேனுப்
பொற்பகப் போதி நீழற்
பூசிக்கு நாளி
னோர்நாள்
முற்பகற் பூசை யாற்றி
முதிர்தவத் திருந்த தாக
விற்பகற் கதிரோன்
மேல்பால் வேலையைச்
சாரச் சென்றான் 1
- 505 தனதக மிருக்கை
கொண்ட தம்பிரா
னுருவ மெல்லாம்
கனலுறழ் நெய்த்தோர்
தோய்ந்த காட்சியிற்

பொலியு மாறு
முனமுல கனைத்து
முன்னத் தறியுமுற்
பனமே யென்னத்
தினகரச் செல்வன்
மாதோ சேந்தன
னுடலஞ் சால

2

506 இரவெனுங் கால நண்ப
னெய்துவ தோர்ந்து
தென்பால்
பரவைமண் ணுலக
மாது பசுமஞ்சள்
குளித்த தேய்ப்ப
விரவிய வெப்ப நீங்கு
மிளவெயின் மிளிர
வேகி
அரதன மிமைக்கு

மேல்பா லலைகடன்
முகட்டைச் சார்ந்தான். 3

507 பகைகொளுங் கரிய
நாக பற்றுபு பையப்
பையத்
தகைகொள விழுங்கி
யாங்குத் தரளமு
மணியும் பொன்னும்
வகைவகை கரையி
னெற்றும் வார்திரைக்
கடலி னுள்ளால்
நகைகொளுங் கிரணக்
கற்றை நாட்கதிர்
குளித்த தன்றே. 4

508 செம்மைசெய் யரசன்
மாயத் திகழும்வெண்
மதியார்க் கஞ்சி

விம்முறு தொழிலிற்
பாங்கர் மேவிய மாந்த
ரெல்லாம்
தம்முடை யிருக்கை
யண்மித் தகவுற
வடங்கி யாங்குக்
கொம்மெனப் பறவை
யாதி குவிந்ததஞ்
சேக்கை சார்ந்து

5

509 உரியவ னொருவன்
மாய வொக்கலு
மயலுங் கூடிப்
பரிவொடு மவலித்
தாங்குப் பகலவ னீங்க
லோடும்
புரிமுறுக் கவிழ்ந்து
பைந்தேன்

பொழிமலர்ப்
பொதும்பர் தோறும்
விரிசிறைத் தொழுதிப்
புள்ளின் றுழனிமிக்
கெழுந்த மாதோ.

6

510 குடநிகர் செருத்தல்
விம்மிக் குவிமுலை
வீங்கித் தாங்காத்
தொடரிரு காலின்
வாரச் சுவைப்பய
மொழுகக் கற்றாப்
படுமணி யிரைப்ப
வோடிப் பட்டிக
டோறுஞ் சார்ந்தாங்
கடர்மனக் கனிவிற்
கன்றை அழைத்திடுங்
குரல்க ளெங்கும்.

511 கலவிசெய் தவச மாகிக்
 காமரு சேக்கை யிட்ட
 அலரணைப் படுக்கை
 நின்று மணங்கனார்
 தலைவ னீங்கத்
 தலையெடுத் தெழுவ
 தென்னத் தழற்கதிர்க்
 கலவி நீத்த
 மலர்மதுக் கமலத்
 தோடு வண்டலை
 நிமிரா நின்ற.

512 உருசெழு பரிதித்
 தோன்ற லொண்கதிர்க்
 கரத்தா லள்ளிப்
 பருகலிற் குறைந்த
 பொய்கைப் பனிப்புன

னிரப்பு மாபோன்
மருண்மலி மாலைக்
காலம் வருதலு
மனஞ்சோ காந்து
பெருகிய கண்ணீர்
வாரப் பேதுறு நேமிப்
புள்ளு. 9

513 பருதியங் கடவு
ளென்னும் பற்றல
னிரியல் போக
வருமதி யரசற் குற்ற
மாலையஞ் செல்வ
ன்னான்
பொருண்மலி தெனாது
திக்கின் புடவியா
மனையைச் சால
இருளெனுங் கதவஞ்

சாத்தி யிருந்தனன்
காவல் பூண்டு.

10

514 ஒற்றையந் திகிரி
யெங்கு முருட்டிவார்
கிரண மென்னப்
பற்றிய செங்கோ
லோச்சிப் பரிவுசெய்
யிரவு நீக்கிக்
கொற்றவ னேக
வாங்கே குறுநில மன்ன
ரென்ன
முற்றிய மாலை நோக்கி
முல்லைக ணகைத்த
மாதோ.

11

515 வெய்யவற் கொளிமை
யாந்து வேறுபட் டிருந்த
செந்தீ

உய்யவெண்
மதிக்கீழ்ச்சில்ல
தேயமுற் றாள்வ
தொப்ப
மையணி விழியி
னார்கள் வயக்குமொண்
விளக்க மாகி
யையென மனைக
டோறு மமர்ந்தொளி
களுற்று மாலோ. .

12

516 அருவிமும் மதமால்
வேழத் தகடுகீண்
டயில்கொள் சூலத்
தொருவன்வந் தெழுந்த
தேபோ லுலகெலாம்
பொதிந்து நின்ற

இருணெடு வயிறு
போழ்ந்திட் டெழுந்ததா
லெறிநீர் வைப்பின்
மருவிய பைங்கூ
ழெல்லாம் வளர்த்திடு
முவவுத் திங்கள்.

13

517 உரகமுண் டுமிழ்ந்த
காலை யுட்டுளை
யெயிற்றுக் காரி
விரவிய தென்ன
நாப்பண் விளங்கிய
களங்கத் திங்கள்
கிரணங்கள் களுற்றிற்
றெங்குங் கிளரிருட்
கபாட நீக்கிப்
பரவுமிற் பொருளைக்
கையிற் பரிசித்துப்

பார்க்கு மாபோல். 14

518 வரையெலாம் வெள்ளி
வெற்பின் மயங்கின
மாயோன் பாயல்
திரைதவழ் கடலே
யென்னத் திகழ்ந்தன
கடல்களெல்லாம்
புரைதபு வெள்ளி
தன்னாற் பொலிந்ததோ
ருலகே யென்னத்
தரைவள ருலக முற்றுந்
தயங்கின கிரணத்
தம்மா. 15

519 விழைதகு கருப்பு
வில்லி வெண்மதிக்
கவிகை முற்றும்
தழைதகத் தூக்கு

முத்தின் றாமங்க ளரசங்
காட்டுக்

குழைதகு சாகை தாக்கக்
கொம்மெனச் சிதர்ந்து
சுற்றின்

உழையுழை கிடத்தன்
மானு முடுக்களங்
கொளிர்ந்த தோற்றம். 16

520 மைந்தர்க ளாக்கங்
காண வயிறுவாய்ந்
துயிர்த்த தாயர்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி
மேன்மேற்
றிளைத்தெழல் திண்ண
மன்றே
சந்திர நெழுத லோடுந்
தரங்கநீர்ப் புணரி

பொங்கி

அந்தின்மிக் கெழுந்த

தென்ப ஆரவா

ரத்தினோடும்.

17

521 மறைநெறிக் கஞ்சாத்

திங்கள் வார்கதிர்க்

கரங்க ணீட்டி

மிறைசெய வுள்ள

மாழ்கி மெலிந்தென

தகத்தின் மன்னு

நிறையினை யழித்த

லென்னா

ஞெரேலெனக் கும்பிட்

டாங்குத்

துறைமலி கமலக் காடு

தூமலர்க் கூப்பி நின்ற. 18

522 பாங்குறு கமல மாதைப்

பகலவன் கலவி யாற்ற
ஈங்கிது பார்த்த
லொண்ணா தெனவளர்
சுவளை யெல்லாம்
தீங்கினுக் கஞ்சி மூடுஞ்
செறிதிதழ் மலர்க
டம்பால்

தாங்கிய வன்பர் காணத்
தடந்தொறும் விழியா 19
நின்ற.

523 நீத்தனை யெம்மைச்
சால நெருப்பென
வுடற்றும் வெய்யோன்
பாய்த்திய மிறையிற்
படுப் பருவர
லுழந்தேம் பாராய்
காத்தினிக் கைக்கொ

ளென்று கனிந்துசெவ்
வாய்விண் டாங்கு
பூத்தன கயிர வங்கள்
புதுநிலா வெறித்த
லோடும்.

20

524 தாமரைப் பொகுட்டின்
மேவித் தண்ணறா
நுகர்ந்த வண்டு
காமரு குமுத நீலங்
கதுவித்தேன் பருகா
நின்ற
தேமரு செல்வ மாயச்
சேர்ந்தவர் தம்மை
நீத்திட்
டேமரு மேதி லார்பா
லிரும்பயன் றுய்ப்பார்
மான. 1

21

525 கணவர்தம் வதனத்
திங்கட் கருணையஞ்
சுதைகூட் டுண்டு
பணவர வல்குல்
நல்லார் படர்விழிச்
சகோரங் கொட்ப
உணவினை விழைந்து
சூழ்ந்த வும்பருஞ்
சகோரப் புள்ளும்
இணர்படு கிரணத் திங்க
ளின்சுதை நுகரா
நின்றார்.

22

526 வேறு
பகலிற் றாக்கிய
படர்சிறைக்
காக்கையின் குழாங்கள்

உகலிற்
சார்தரவொறுப்பன
கூகையின் குலங்கள்
நகலிற் நீதரு நாமவே
லரசர்நண் ணாரை
இகலிற் நீர்தரு
காலம்பார்த் திறுப்பது
தகைய.

23

527 அரிய லாருந ரொருபுற
மரிவையர் தமக்குத்
தெரியல் பூண்கலன்
அணிகுந ரொருபுறந்
திணிதோட்
பிரிக லாதவ
ரொருபுறம் பிரிந்தவர்ப்
பெறாமை
உரிய மாணல மிழக்குந

ரொருபுற மானார்.

24

528 திமிர வேழத்தைத்
தேம்பொழிற் பாசறைத்
தளைத்து
நிமிரும் வாண்மதிக்
குடையெழ
நிறைமணஞ் சீதம்
உமிழ்மென் கான்மணித்
தேருடை யமரனு
முடற்றுந்
துமில்ப் போர்துறந்
திரதிதோட்
டொய்யிலிற்
றோய்ந்தான்.

25

529 மாத ராரிணை
விழ்ச்சுமா

செனத்தெளிந் தகன்று
காத லாரண மறிகலான்
கழற்றுணை நிறுவி
ஏத மேதுமெய்
யாதமெய் யிருடியர்
தமக்கும்
போத மாதர்பாற்
புகுவதற் கெழுந்ததவ்
விரவு.

26

530 உயிர்கள் யாவையு
முவப்புறு முவாமதி
யிரவில்
எயில்கண் மூன்றையு
மெரித்தவர் பூசனை
யியற்றிச்
செயிரெ லாந்தபு
தேவரா னிருக்கையைச்

சேர்ந்து

பயிலும் யோகத்தி

னிருந்தது படர்பொறி

யடக்கி.

27

531

ஆய காலையி

லறவனார் திருமுன்ன

ரெல்லா

மேய வானிரைக்

கன்றொடு மேவியாட்

டயர்ந்து

தூய தேனுவின்

கன்றிருந் ததுசுடர்

மதியின்

பாய வாணிலா

நோக்கியுட் படர்களி

கூர்ந்து.

28

532

மதியெ னுந்தனி

மாமனு மகிழ்ச்சியி
னோக்க
நிதிசு ரங்குற
நோன்மைசால்
வாலினை யெழுப்பிப்
பதிசெ வித்துணை
நிமிர்தரப் பார்சித
ளெடுப்பக்
கதிகொண் டோடிய
துளர்தரு காலும்பின்
னாக.

29

533 ஓடிச் சேணிடை
நிற்குஞ்சற் றொய்யென
மீளும்
வாடி வேரொடு
மிறும்புகள் குளம்புற்று
மடிய

நீடி நின்றபைம்
புதலினைக் குப்புறு
நிமிறுங்
கூடி நின்றகன்
றினத்துறுங் குறுகிமோந்
தார்க்கும்.

30

534 நிலங்க திர்த்தகோட்
டினுநெடுந் தாளினு
மகழும்
விலங்கி மேக்கெழீஇப்
பின்னடி விதிர்ப்புற
வோடுங்
கலங்கும் வன்றலை
துளக்குங்கா சினிதுக
ளாடி
இலங்க மண்டிலங்
கொளுந்திசை திசையிரி

தருமால்.

31

535 நிருத்த மாட்டயர்
நிருமலன் கன்றுரு
வாகித்
திருத்த மேவரச்
செய்திடு நடனமீ
தொன்றோ
கருத்தி னாடரி
தெனக்கட வுளர்விசும்
பேறி
உருத்த வன்பொடு
மிமைப்பிலா விழிப்பய
னுற்றார்.

32

536 சடச டென்றிரி
தருந்தனி யோதையுந்
தழங்கப்
படர்நெ டுங்குரல்

பயிற்றுறு மோதையும்
பரப்ப

அடர்வ னத்துறை
பறவையு மிருகமு
மஞ்சிக்

குடர்கு ழம்பவோட்
டந்தன ஓர்வன
குமைந்த.

33

537 கவைய டிப்படுங்
கதிர்மணிக் குலங்களும்
பொடிந்த
குவையி லைத்தருக்
கோட்டிடைப் படுவன
துமிந்த
இவையெ னத்தெரி
யாவகை யிலதைகள்
குழைந்த

அவையிழைத்தலி
னாங்குறை நிரைகளும் 34
வெருண்ட.

538 அன்ன கன்றுடை
யுறுப்புறுப் பமர்தரு
மமரர்
இன்னன் மிக்குழந்
தெய்த்தன ரென்செய
வல்லார்
வன்னி கொன்றையு
மத்தமு மலைத்தவார்
சடில
முன்ன வன்றனைக்
காவென முறைமுறை
பணிந்தார். 35

539 அட்ட நாகமு மட்டதிக்

கயங்களு மலைந்த
முட்டி லாதுமண்
பரித்தமா சேடனார்
முடிகள்

சட்ட வாற்றில வாயின
தவிர்ந்துவா ழிடமாய்
விட்ட மாதிரத்
தலைவரும்

விதிர்விதிர்த் தனரே.

36

540

அடிய முந்தமிக்

கிடுந்தொறு மவனிகம்
பிப்ப

நெடிய குன்றுக

டுளங்கின துளும்பின

நெடுநீர்க்

கடல்க னுடிய காரிகை

மடந்தையர் கணவர்

தடவு வார்புய மிறுகுறத்
தழீயினர் தாமே.

37

541 களிமி குந்தெழ
விண்ணை மாட்டயர்
கன்று
நெளிய வன்னில
ஞெரேலென நேருற
வோடி
ஒளிசெ யாதிலிங்
கத்தினை யுள்ளுறப்
பொதிந்து
வெளியி னின்றவன்
மீகத்தை மிதித்ததோ
ரடியின்.

38

542 நீட்டி யிட்டகா
னிருமலன் சென்னியி

லமுந்திப்
பூட்டி யிட்டெனப்
புயக்கவந் துறாமையின்
முகத்தைக்
கோட்டிக் கோட்டினாற்
கோட்டுமண்
கொண்டுபுற் றுடைத்துச்
சேட்டு மாமணி
யுருவமுங் கீழ்ந்துசென் 39
றதுவே.

543 குளம்ப முந்திய
ஆற்றினுங் கோடுபுக்
கெடுத்த
இளம்பு ணூற்றினு
மெழுந்தநெய்த்
தோர்பெரு கியதால்
களம்பு குந்துபுற்

றுருவமாய்க் கரந்தமா
மேரு
வளம்பொ லிந்ததன்
னொளியினை
வயக்கினான் மான. 40

544 திண்மை மல்குமண்
பொதிந்துபூ சனைபுரி
திறனோர்ந்
தொண்மை மல்கிய
வங்கியும் பூசனை
யுளுற்ற
வண்மை மல்கிய
திருவுரு வளைந்ததும்
போலுந்
தண்மை மல்கிய
செம்புனல் பெருகிய
தயக்கம். 41

545 வேறு

இறைவனார் திருமேனி
யிளங்கன்றி னிடருழந்த
மிறைதெரிந்து
சோகத்தின்
விழுந்ததுபோ
லுயிர்த்தொகுதி
பொறிதவிர
வருதுயிலிற்
புணர்யாமங் கழிதரவை
கறையடுத்த துறுசோகங்
கழிக்கவரு
மருத்துவன்போல்.

42

546 கனிவாயைத் திறவாது
களத்தொலிகொண்
டமூவார்போல்

கனிவாயி னிசைமிழற்றி
நண்ணுவவண்
டலர்தோறும்
பனிவாய்ந்த
மலர்களின்வாழ்
பண்ணவர்க்குப்
பணிவார்கட்
கினியான்மெய்
வடுப்பட்ட
திசைத்திசைத்தே
சுவபோல.

43

547 நிலவுமிழும்
பணிக்கிரண
நிரப்பவருங்
குளிர்க்குடைந்திட்
டெலிமயிர்ச்செம்
போர்வையழ

கெறிக்குமுருப்
போர்த்ததுபோல்
ஒலிகுருதி
கொப்பளிக்கு
மூறுதெறிந் தாற்றாமே
கலிகெழுவன்
குரலெழுப்பிக்
கரைவனகோ
ழிக்குலங்கள். 4

44

548 திரணமெடுத்
திடைநாட்டித்
தேவர்கடம் வலியழித்த
பரமரெறுழ்த் திருமேனி
படுமூறு தெரிந்ததனால்
உரன்மலிந்து
வரும்பாவ
மொழிப்பமுயன்

றனபோல

வரமலிந்த வலிகெழுவு

மனுக்கணிப்ப

கருங்குருவி.

45

549

எட்டுருவி னோருருவா

யிருந்தநா மெம்பிராற்

கிட்டமுறுந் திருமேனி

யிடர்காணத்

தகுமேயென்

றுட்டிகமும் வருத்தத்தா

லொளிமமுங்கிற்

றுவாமதியம்

அட்டுமொளி

விளக்கழலு

மவ்வாற்றின்

மமுங்கிற்றே.

46

550

உருத்திரனைச்

சதாசிவனை
யொளிர்விந்து
நாதத்தைக்
கருத்திறந்த
பேரொளியைக்
கடப்பாட்டிற்
றியானித்தார்
வருத்தமறுஞ்
சரியைமுத னாற்பணியு
மரீஇயினோர்
திருத்தனவ
னுருச்செம்புண்
தீரநினைப் பார்போல.

47

551 கூகைவிழி
யொளிவிளங்கக்
குணிப்பரிய
பலவிழிகட்

காகுமொளி யடக்கமுற
வடுத்தவிர
வினைநோக்கி
ஏகுதிகொ
லெனவியம்பி
யிழித்தலர்தூற்
றுவபோலச்
சாகைதொறும்
வளர்சேக்கைத்
தடஞ்சிறைப்புள்
சிலம்பினவே.

48

552 கருமவுத யந்தழைத்துக்
கழிகாலைக்
கனலியந்தேர்
அருணவுத யஞ்சிறந்த
தரசனென
விருந்தவன்கள்

றுருவினிறைக்
கிடர்செய்த
தோர்ந்திலனென்
றுயர்கணங்கண்
மருவுமவன்
றிசைநகரம்
வாளெரியூட்
டியதென்ன.

49

553 வேறு
பனியெனும் பருவந்
தாக்கப் பங்கயப்
பொய்கை முற்றும்
நனியழ கிழந்தா
லென்ன நாயக னிறத்த
லோடும்
வனிதைய ரணிந்தீத்
தென்ன மதியொடு

முடுக்கண் மாயத்
தனியொடு வான
மாங்குத் தவ்வென
விருந்த தம்மா.

50

554 வேறு

கண்ணாக வருவாக
கைக்கொண்டோன்
றிருமேனி
புண்ணாகத் தனதுருவும்
புண்ணாதல் கற்பென்று
மண்ணாத மணியுருவம்
வார்குருதி
யெழப்புண்ணாய்
விண்ணார
வெழுந்தான்போன்
றெழுந்தனன்வெங்
கதிர்க்குரிசில். 1

555 வேறு

நெருங்கிவிண் ணமரர்
சால நெடுமலை

கொண்டு வாட்டத்

தருங்கதிர் மணியெ

வர்க்கும் பயன்படத்

தக்க தன்றென்

றிருங்கதிர் மணியை

யாரு மின்புற வீன்ற

தென்ப

கருங்கடன் மருங்கு

சூழ்ந்த காமர்பாற்

புணரி நாண

52

556 நெருப்பிது சுடுமென்

றஞ்சி நிறைபுன லள்ளி

யோக்கி

விருப்பொடுந்
தணிப்பார் மான
வெஞ்சுட ரெழுத
லோடுந்
தருப்பண மறையி னீதி
தவறிலர் செய்யா
நின்றார்
பொருப்பினை
வணக்குந் திண்டோட்
பூரணன் பாதம்
போற்றி.

53

557 வெய்யவ னுருவ
நோக்கி
வெருண்டுபைங்
சுவளைக் கானம்
ஒய்யென மலர்க்கண்
மூடிற் றுவாமதிக்

கலவிக் காலை
யையென வுறுத்தப்
பட்ட வணியிதழ்க்
குறியைக் காப்பச்
செய்யவாய் மூடிற்
றோடைத் தேம்புனர்
குமுதக் காடு.

54

558 தணந்தவென் கணவன்
வல்லே சார்தர வருளு
கென்னாப்
பணந்தழை யரவ
மாலைப் பகவனைக்
கரங்கள் கூப்பும்
மணந்தவழ் கமல
மென்றூழ் வருதலுந்
தழுவி மார்பம்
புணர்ந்திடக் கூப்புங்

கைகள் பொருக்கென
விடுத்து நின்ற.

55

559 ஆடவர் மணித்தோ
ளார வணைந்திராப்
பொழுது முற்றும்
பாடகத் தளிர்மென்
பாதப் பாவையர்
சுவவுக் கொங்கை
பீடுமிக் குறுத னோக்கிப்
பின்கொடுத் தினைந்தா
லென்ன
வாடிய நேமிப் புட்கள்
வயின்வயின் மகிழ்ச்சி
கூர்ந்த.

56

560 விளம்பிய காலைப்
போதின் விரைகமழ்

தீர்த்த மாடி
உளம்பொதி
யன்புபொங்க வருகட
னாற்றித் தேனு
இளம்பனி மதிவெண்
கோட்டின் எரிபுரை
சடிலத் தேவை
நுளம்புறு வனத்திற்
பூசை முடித்திட
நோக்கிற் றன்றே.

57

561 தீதுறு சகுனங் காட்டத்
தெய்வதச் சூழ னீண்ட
பாதவங் கிடந்த வாறும்
படர்துகள் பட்ட வாறும்
பூதலம் புழுதி பட்ட
புதுமையு நோக்கி
யென்னே

ஈதிவ ணிகழ்ந்த
வாறென் றெண்ணியங் 58
கேசுங் காலை.

562 பாலினா லட்டப்
பட்டுப் பளிக்கொளி
காட்டும் புற்றின்
மேலெலாஞ் செந்நீ ராடி
மிளிர்ந்தலை நோக்கி
யீது
மாலினார் பூசை யாற்றி
மந்திரத் தருச்சித் திட்ட
சேலினார் தடத்துச்
செந்தா மரைமல ராகு
மன்றேல். 59

563 பத்தியிற் றனத
னண்மிப் பதுமரா
அகத்தின் குப்பை

மெத்துறச் சொரிந்து
பூசை விளைத்ததொன்
றாகு மன்றேல்
அத்துமற் றமரர்
செஞ்சாந் தணிந்ததா
மதுவு மன்றேற்
கொத்துறு மசுர ரன்பிற்
கோடித்த செம்பட்
டாமல்.

60

564 என்றுசே யிடையே
கண்ட விமையவ
ருவக்குங் கற்றான்
மன்றவீ தெனத்தே றாத
மனத்தொடு மனவே
கத்திற்
சென்றது தேவ தேவர்
சிந்தையு நாடொணாத

கொன்றைவார்
சடையான் வைகுங்
குருஉமணிப் புற்றின்
பாங்கர்.

61

565 பாயின குருதி நோக்கிப்
பதைபதைத் தன்னோ
வன்னோ
ஆயின செய்தி
யென்னே யாரிது
செய்ய வல்லார்
தாயினு மினியார்க் கீது
சார்வதே யென்று
தன்பான்
மேயின மழவுக் கன்றை
விழியுறப் பார்த்துச்
சோரும்.

62

566 கோட்டொடு குளப்புக்
கால்கள் குருதிதோய்ந்
திருந்த கெட்டேன்
பாட்டளி முரலுங்
கொன்றைப்
பசுந்தொடைப் பரம
னார்தந்
தீட்டிய புகழ்சான்
மெய்யிற் செம்புனல்
வெள்ளம் போர்ப்ப
வேட்டைவல்
வினையச் சால
வீட்டவோ வீண்டுப்
போந்தேன்.

63

567 பூவினா னுறங்க
வாக்கம் பொய்த்ததும்

புலவ ரீசர்க்
கேவினாற் கிசைத்த
வாறு மேறுமா
மவன்சொ னம்பித்
தாவிலாத் தவஞ்செய்
தாய்ந்த தவத்தினான்
கரைந்த வாறும்
மேவியா காய வாக்கு
விரித்தது மிதற்கு
மன்னோ.

64

568 நன்னலம் பயப்ப
துண்டேற் நீயவு நல்ல
வாகுஞ்
செந்நல மிழப்ப
துண்டே னல்லவுந் தீய
வாகும்
இன்னவால் வினையி

னாக்க மெனினிடை
யேது வான
அன்னவர் தம்மை
நோவ வழக்கிலை
யந்தோ வந்தோ.

65

569 நல்லுயிர் கோறல்
செய்த நன்றியைக்
கோற லாதி
புல்லுப பாத கத்துட்
பொலிந்ததிண் வினைக
ளாகுஞ்
சொல்லுமா பாத கங்க
ளவற்றினுந் துயரஞ்
செய்வ
வல்லதி பாத கங்க
ளவற்றினும் வலிய
வாமே.

66

570 உறுமதி பாத கத்து
ளொருவிழி நுதலிற்
கொண்ட
மறுவிலிக் கிழைத்த
குற்ற மாற்றுறு கழுவா
யில்லை
தெறுவலிக் காலற்
செற்றோன் சேவடிப்
பிழைப்பி னுள்ளும்
பெறுமுரு ஓறு செய்த
பிழைக்குநேர் பிழையு
மில்லை.

67

571 அப்பிழை படைப்பு
வேண்டி யருந்தவ
மாற்றி நாயேன்
எப்புல வோருங் கூடி
யின்னமு தெடுக்க

முன்னி
ஒப்பின்மந் தரத்தை
நாடி யுரகங்கொண்
டலைத்து வேலை
வெப்புநஞ் சடப்பட்
டாங்கு மேவினே
னென்செய் கேனே.

68

572 திருவடிப் பிழைத்தல்
சற்றே செய்யினுஞ்
செய்த பாவி
மருவிய குலத்து
முன்னர் வந்திறந்
தோரெல் லோரும்
பொருநின ரிருக்கின்
றோரும் பொருந்தமேல்
வருவோர் தாமும்
ஒருவரு நிரய முற்று

மூழிகள் பலவுந்
துய்ப்பார்.

69

573 நன்குற நமக்கு நாடி
யிருத்தலு நவையே
யாகும்
மின்குடி கொண்ட
மேனி விழுப்புணுக்
காற்றே னாற்றேன்
என்குல மிறக்க வின்றே
யானுமிங் கிறுக
வென்னாத்
தன்குலக் கன்று மாழ்கத்
தரையிடை விழுந்த
தன்றே.

70

574

நாசியி னுதிரஞ் சோர

நனிதலை நிலத்தின்
மோதுங்
காசினி குழியக்
கால்கள் கதுமென
எடுத்துத் தாக்கும்
பூசிய நீற்றுத் தன்மெய்
புண்கொளப் புரண்டு
கொட்கும்
ஆசுடை யுயிர்ப்பு
வீங்கி யடங்கமூர்ச்
சித்த தம்ம.

71

575 நெடிதுபோ தவச மாக
நிலத்தெதிர் கிடந்த
தாயைப்
படியின்மே னின்ற
கன்று பரிவொடு நக்கா

நின்ற
தடியினூ புரங்க ளார்ப்ப
வாடிய வழக னோக்கி
நொடியின்வா
னிடையே நின்றா
னோன்மைசா லறவெள் 72
ளேற்றின்

576 வேறு

பாரிட நெருங்கமலர்
பண்ணவ ரிறைப்ப
வாரண முழங்கவடர்
பல்லிய மியம்ப
வாரணி
முலைப்பெணிட
மன்னின னிருப்ப
நீரணி வனத்தின்வெளி
நின்றருளு நாதன்.

577 ஓங்குமொலி
 யானுமிடை யும்பர்திர
 ளானுந்
 தாங்கரு வெருட்கொடு
 தளர்ந்துவிழு தாயை
 நீங்கியல மந்துநெடி
 தோடிய திளங்கன்
 றாங்கதனை
 நோக்கியயன்
 மேல்விழி யளித்தான்.

74

578 அந்தணன் வணங்கியரு
 கேமெல நடந்து
 கொந்துபடு பாசறுகு
 கொய்துகர நீட்டிப்
 பந்தமுற வங்கைவளர்

பாசமிட றிட்டுத்
தந்தன னடத்தியொரு 75
சாமிதிரு முன்னர்.

579 அங்கணன் விழிக்கடை
யளிப்பவரு ணந்தி
அங்கைகொடு
தட்டியெழு
கென்றறைய ஓழி
அங்கியுமிழ் வேல்வல
மணிந்தகும ரேசன்
அங்கணொழு கும்புன
லகங்கைகொடு மாற்ற. 76

580 ஐந்துகர னண்ணலருள்
செய்யவுட லந்தை
வந்துபுழை
வார்கையறன்
மல்குதுளி யாக

வெந்துயரின்
மூழ்குமதன்
மெய்முழுது முய்த்தான்
நந்தியது சோகமுயிர்
நந்தியது கற்றான்.

77

581 சொறிந்தன
னெழுந்தசுரை
யானுடல் வலாரி
மறிந்துலவு
காற்றினிறை வன்றுக
டுடைத்தான்
செறிந்துபுன லாட்டிவரு
ணன்செல முகுந்தன்
அறிந்திறைவர்
தாளணிய தாகவுறு
வித்தான்

78

582 பண்டறிகி லாதபரமன்
படிவ மாரக்
கண்டதுள நெக்கது
கனற்கண்மெழு கென்ன
விண்டவிழி நீர்பொழிய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப
மண்டனில்
விழுந்துவலம்
வந்துதுதி செய்யும்.

79

583 வேறு
தண்ணார் மதிசூ டியசங்
கரனே
விண்ணோர் பணிகின்
றவிழுத் துணையே
அண்ணா வருளே
யமுதே யளியே
மண்ணா வினையேற்

கெளிவந் தனையே. 80 80

5842 ஆறா டியவாற்

சடையந் தணனே

நீறா டியமே னியினின்

மலனே

ஏறா டியநீள்

கொடியெம் பெருமான்

மாறா வினையேற்

கெளிவந் தனையே. 81 81

585 ஏள யெனவேள்

வியிறுத் திடுநாட்

காயா தபனார் பல்கழற்

றினவா

வீயா தவிண்ணோர்

தபவீட் டினவா

மாயா வினையேற்

கெளிவந் தனையே. 82

586 அடியா ரகமே குடியா
 மொளியே
 படிநா டரிய பரதெய்
 வதமே
 முடியா முடிவே முதலா
 முதலே
 மடியா வினையேற்
 கெளிவந் தனையே. 83 83

587 கங்கா ளமணிந் தகரும்
 புயனே
 சிங்கா மலர்மெல்
 லணையான் சிரமொன்
 றங்காந் துரையா
 டவறுத் தவனே
 மங்கா வினையேற்
 கெளிவந் தனையே. 84 84

588 அறிவா மமலே
சனொடம் பிகையே
வெறியார் கடம்வீழ்
கரடத் தவனே
பொறிமா மயிலூர்
தருபுண் ணியனே
மறியா வினையேற்
கெளிவந் தனிரே.

85

589 வளிவந் துளர்போ
திவனத் திடையே
களிவந் திலதான்
கழிவுற் றதெனத்
தெளிவந் தவர்செப்
பலுறா வகையே
எளிவந் தனைபொ
லுமெனக் கிறைவா. 6

86

590 அருண்மே னியளித்
தவர்செய் தொழிலுள்
வெருளா துபடைப்
புவிதிப் பலென
மருளான் மதியெண்
ணிவலித் தமையால்
இருளார் பழிபா
வமிணங் கினவே.

87

591 கெட்டே னடிகேள்
கிளர்பொன் னுருவம்
பட்டு டுருவப் படர்காற்
சுவடு
கெட்டு சிநிகர்த் தமருப்
புழவும்
ஒட்டா தவர்நே ரவுறுத்
தினனே.

88

592 கருணைக் கடலா தலினீ

கடியா

திருமைக் குமளிப்
பவெதிர்ந் தனையால்
அருமைத் திருமே
னியணங் கவளெப்
பொருள்கொண்
டுபொறுத் தனள்பூ
ரணனே.

89

593 கணவன் வழிகா
ரிகையா ரதனால்
மணமென் குழன்மா
துபொறுத் தலுமாம்
அணவுங் கணநா
தர்முனா தவர்தாங்
குணம்யா வதுகொண்
டுபொறுத் தனரே.

90

594 தலைவன் வழியல்
லதுசார்ந் தவரும்
உலைவொன்றுமுறுத்
தல்செயா ரதனால்
நிலைநின் கருணைப்
பெருநீர் மையறிந்
தலைசெய் திலரான்
றகணத் தவரே. 91

595 அன்னா பிழைசெய்
துயிர்வாழ்க் கையுமிங்
கென்னா மதனா
லெனையின் னருளால்
என்னா ருயிருள்
ளளவுந் தழலுங்
கொன்னார் நிரயங்
குடியாக் குதியால். 92

596 வேறு

நடுநடுத் தின்னண
நவிற்று மாவினைக்
கடுமிடற் றிறைவர்கண்
ணளித்துத் தேற்றுவார்
விடுவிடு கவலையை
விதிர்ப்புற் றஞ்சலை
கொடுநெடும்
பிழையினை யகத்திற்
கொண்டிலேம்.

93

597 மன்றநீ புரிந்திலை
மறவி ளங்குழக்
கன்றறி யாமையிற்
கண்டதிப்பிழை
ஒன்றுநின் பரிவினா
லுளத்திற் கண்டிலம்
அன்றியு மடியவர்

598 குளப்படிச் சுவடும்வன்
கோட்டி நேறுநம்
வளப்படு முடிக்கணி
மதியி னாக்கினேம்
உளப்படு
முமைமுலைச்
சுவடொண் கைவளைத்
திளைப்புறு
தழும்பும்போன் மகிழ்சி
றத்தலின்.

599 ஒள்ளிய விவ்வடை
யாள மும்பர்சூழ்
வெள்ளியங் கிரிமிசை
விளங்கி லிங்கத்து
நள்ளுற வணிந்தன
நவிறறி லிங்கங்கள்

தெள்ளிய வுலகம்வே
றின்மை தேறவே. 96 96

600 இவ்வடை யாளங்கண்
டிறைஞ்சி யேத்தினார்
ஒளவிய மனத்தின
ரேனு மன்னவர்
பௌளவமென்
றயிர்ப்புறும் பவத்தி
னீங்கிப்போய்ச்
செவ்விய முத்தியைச்
சேர்வர் திண்ணமே. 97

601 ஆதலி னின்பரி
வகற்றிச் சூழலின்
மாதவ மாற்றிநீ வாடு
கின்றனை
ஏதுளத் தெண்ணிய
தியம்பு கென்னலுங்

காதலி னுரைத்திடுங்
காம தேனுவே.

98

602 வாழிநின் பொற்கழல்
வாழி யென்பிழை
ஊழியு நிரயம்புக்
குழந்துத் தீர்ப்பதோ
பாழிமால்

விடத்தினைப் பருகி
னாலென

ஏழையேற் கிரங்குநின்
கருணை யீட்டமே.

99

603 கடையனே னுய்ந்தனன்
கன்று முய்ந்ததிங்
கிடையறா தென்குல
மென்று முய்ந்ததால்
உடையவ

பிழைபொறுத் துவத்தி

மற்றினி

அடைவதுன் பாலெனக்
கற்புச் செல்வமே.

100

604 வானவர் சூழ்ச்சியின்
மாலங் கேவலின்
ஆனமர் கொடியினா
யகில மாக்கலும்
வானூற வருளுதி
யெனலுந் தேனுவுக்
கேனவெண்
கொம்பினா னியம்பு
கின்றனன்.

101

605 பத்தியு மளித்தனம்
பலருங் காணிய
இத்தலத் திப்பொழு
தெமது நாடகங்

கைதலக் கனியெனக்
காட்டக் காணுதி
முத்தியும் வழங்குது
முடிவிற் றேணுவே.

102

606 வேறு.

காம தேனுபுர மென்ன
விந்நகரி காம
மல்குபெயர்
கொள்ளவும்
நீம னாதரவின் வைக
லானரசி நீடு சூழலிது
பட்டியென்
நாம மேவவு நமக்கு
மப்பெயர்மு னாட்டி
நாதனென வோதவும்
ஏம மாருலக முற்று
மின்பமுற வீண்டு

னக்குவர மாக்கினாம். 103

607 நேச மல்கிவழி பாடு
செய்குநரை நீடு
முத்தியி னிறுத்துநிர்ப்
பீச மாநகர மீதி
தன்கணுயர் பெற்ற
மேவிழைவு முற்றுறத்
தேசு லாவவுபொரு
ளாதி நல்குவது செய்தி
லேநகர முத்தியே
வீசு மென்பது விளக்க
நின்றவொரு சான்று
முண்டது விளம்புதும். 104

608 வடுக ரெண்மருள்
வலம்பு ரிந்துமலி
தோகை ஞாளியெனும்
வாகனம்

விடுதி செய்தவொரு
ஞான நல்வடுகன்
மேவி யிந்நகரி
காவல்பூண்
டிடுவ னீங்கினிது
காண்டி யாதலி
னிணர்த்த கோடுக
ளொசிந்தெழக்
கடுவ னின்றுகளு
முவ்வ னத்துனது காம
நல்குதல் கணித்திலம்.

105

609 வரும்பி றப்பினல
மெய்த நிற்குமறம் வந்த
விப்பிறவி யின்னலந்
தரும்பெ ரும்பொருள்
பரந்த காமமலை
தம்மை நாடிய

தவங்களும்
அரும்பு மெய்யொளி
யளிக்கு மிந்நகரி
னைந்தி யோசனை
தெனாதுற
விருந்து ணர்ப்பொழில்
வராக நீள்வரை யிருந்த
தானைமலை
யென்பரே.

106

610 தூம்பு றுங்கைமத வேழ
மேய்ந்துபயில் சோலை
சூழ்ந்தவத னுச்சியின்
ஆம்ப ரத்தினடி நின்றெ
ழுந்தொழுகு மாம்ப
ராவதி வடாதினில்
தேம்ப முத்துவரு காவி
ரிக்குடதி சைக்க

ணார்த்துலவு
காஞ்சியென்
றோம்பு கின்றகுடி
னெத்தெ னாதொருச
பீச மாநகர முண்டரோ. 107

611 வன்னி நீள்வன மிருத்த
லானஃது வஞ்சி
யென்றுபெயர் மேவிய
தன்ன மாநக ரடுத்து
நம்முருவி னைது
பூசைபுரி கிற்றியாங்
குன்ன வாவினை
நிரப்பு துங்கடிதி
னென்று ரைத்தருளி
யும்பரார்
துன்னு சூழலிடை யார
ணங்கடுதி செய்ய

612 நந்தி மத்தள முழக்க
வீணைகொடு நார
தாதியிசை பாடநீள்
இந்து வென்றநுத
லம்மை தாளமிசை
யக்க ரத்தின்முறை
யொத்திட
எந்தை போற்றிசய
போற்றியென யாவ
ருங்களி துளும்புற
அந்தி வண்ணனுயர்
பிப்பி லப்பொதியி
லாடல் கண்டதுயர்
பெற்றமே.

613 போதி யம்பல நடித்து

நாதர்புனி தச்சி
வக்குறியு ளாயினார்
சோதி மல்குநட
னச்சுவைக்கட லமுந்து
கின்றசுரர் கோதன
மாதி லிங்கமறை புற்று
மற்றுமடி யோட
கழ்ந்துவெளி கண்டது
கோதி லாதநிதி யஞ்ச
னத்தவர் குறித்த
கழ்ந்துவெளி
கண்டென.

110

614 இட்ட காற்சுவடு நீண்ட
கோடுமுத வேறு
நல்லவடை யாளமாம்
பட்டி நாயகர்வன் மீக
நாதர்பக ராதி லிங்கமக

லாதவர்க்
கொட்டு மன்புள
மயற்பு றத்தொழி
விசைந்தி லாமைசில
நாளுற
முட்டி லாதவழி பாடு
முன்னரின் முடித்தி
ருந்திசைவு
கொண்டபின்.

112

615 பிப்பி லாரணியம்
வெள்ளி மால்வரை
பெருக்க றாதபிற
வாநெறி
ஒப்பி லாதபிற வாநெ
றித்தல மொளிர்ந்த
பல்பொருளு மும்பரார்
எய்ப்பி லாதுபல கால

மும்பணி யியற்றி
லிங்கமொடு முள்ளகந்
தப்பி லாவகை யறுத்தி
றைஞ்சுபு தணந்த
தாலமரர் கோதனம்.

112

616 வேறு

மாடு போந்துறு மாதிர
நோக்கி வணங்குபு
நீடு கின்ற வருச்சுன
மால்வரை நேர்புகுந்
தோடு நீர்ச்சுனை
தோய்ந்துமை யம்மை
யுயிர்த்தருள்
நாடு செல்வத்தை நச்சி
யிறைஞ்சி யெழுந்ததே.

113

617 உச்சி யோங்க

லிவர்ந்தத னூடுரு
வப்புசுந்
தெச்ச மாக விருப்பன
சுன்றிடைத்
தாழ்ந்துபோய்
எச்ச நாயக னாகிய
வீசனிருந்தருள்
கச்ச மில்வள மல்கிய
நாகங் கலந்ததே.

114

618 அங்க ணாதன்
முடித்தலத் தும்மடை
யாளங்கண்
டெங்க ணாயக
னின்னரு ளின்னண
மோவெனப்
பொங்கு மார்வம்
புறத்தெழ வன்பு

புதுக்கிப்போய்ப்
பங்கி னாள்சிலை
நண்ணி யவளைப்
பணிந்ததே.

115

619 அரிதி னங்ககன்
றூடறுத் தேகி
யயன்சிலம்
புரிதி னேத்தி
யொழிந்து சென்றானை
விலங்கலின்
வரிது ழாவிய வண்டுள
ராம்பர மூலத்துப்
பெரிது மூற்றெழு
தீர்த்தந் துளைந்தது
பெற்றமே.

116

620 ஆம்ப ராவதி யின்கரை
யேநடந் தாங்கிடைத்

தோம்ப டாவகை
சோமன் பணிந்தசோ
மேசனைக்
கூம்பு றாதவன்
பாற்குழைந் தேத்திகும்
பிட்டுப்போய்
நாம்ப டாதரு
ணல்கும்வஞ் சித்தல
நண்ணிற்றே.

117

621 அன்ன மாடு
மகன்றுறைக் காவிரி
யாற்றினும்
இன்ன நீர்த்திடு மாம்பர
மாநதி யின்கணுந்
துன்னி யாடிச் சுருதிக
ணாடருந் தோன்றலைப்
பன்னு நூன்முறைப்

பூசனை யாற்றிப்
பயின்றதே.

118

622 கால காலன்
கபாலங்கை யேந்திய
கண்ணுதல்
ஏல வார்குழ
லோடெதிர்
தோன்றியெண்
ணும்வரஞ்
சால வீசலுந் தாழ்ந்தது
கொண்டு தணந்துபோய்
ஞால மாதி
யுயிர்த்தொகை நன்று
படைத்தவே.

119

623 ஆன டுத்துயர் பூசனை
யாற்றி யகிலமுந்

தான ளித்தலி னாற்கரு
ஆரெனத் தக்கது
வான டுத்தெழும்
வஞ்சி பசுபதி
யாயினோர்

பான நஞ்சினர் பாழியு 120
மானிலை யாயிற்றே.

624 கூர்க ழித்தலைக்
கூம்பவிழ் நீலங்கண்
ணீலந்தண்
கார்க ழித்த மிடற்றினர்
காமர்பே ழூரின்விண்
ஊர்க ழித்துறு மானெதி
ராட லுவந்தது
மார்க ழித்திரு வாதிரை
நாளந்த மாண்பினால் 121

625 ஆண்டு தோறுமந்

நாள்வரும் போதங்
கடுத்துயர்
தாண்ட வம்புரி தத்துவ
நாதனைத் தாழ்பவர்
பூண்ட சோதி முடியடை
யாளங்கள்
போற்றுவோர்
நீண்ட மாலறி யாநிலை
யெய்துவர் திண்ணமே

122

626 அமிர்த மீன்ற
வலைகடற் றோன்றிய
வானுவந்
தமிர்த மாட்டி
யருச்சனை சால
வியற்றிய
அமிர்த லிங்கத் தமலர்த
மிக்கதை கேட்டவர்

அமிர்த ராகுவர்
செல்வரு மாகுவர்
வாய்மையே.

123

627 இது நாதன் முடிக்கடை
யாள மியைத்தவா
றோதி னாமினி மாதவத்
தீர்பொன்
னுடையினான்
பூத நாதனைத் தென்கயி
லாயத்துப் போற்றிய
காதை கேண்மின்க
ளென்றருட் சூதன்
கரைவனால்.

124

குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலம்
முற்றிற்று.

This file was last updated on 13
December 2008.

Feel free to send corrections to
the webmaster.